

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) :

ขออนุญาตครับท่านประธาน กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายวิทยา บุรณศิริ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตนำเรียนท่านประธานนะครับ แล้วก็มีประเด็นที่หารือซึ่งคิดว่าเป็นประโยชน์กับปัญหาที่เกิดขึ้นในบ้านเมือง ต่อเหตุการณ์บ้านเมืองครับท่านประธาน ที่หลายคนวิตกกังวลว่าความขัดแย้งในสังคมที่เกิดขึ้น ปัญหาการเดินทางไปข้างหน้าของพี่น้องประชาชนในสังคม ผลกระทบที่เกิดขึ้นเป็นองค์รวมจะจบในสภาพอย่างไร บ้างก็รอคอยโรดแมพ (Roadmap) ของท่านนายกรัฐมนตรี บ้างก็มีข้อเรียกร้อง ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มหลากหลายสีหรือจากกลุ่มที่มีความขัดแย้งกันอยู่ก็ตาม ผมขออนุญาตต่อที่ประชุมแห่งนี้ ผมคิดว่าสิ่งสำคัญที่สุดสมาชิกในชิกของพรรคเพื่อไทยได้หารือเมื่อวานนี้ แล้วก็อยากจะให้ผมนำเรียนต่อที่ประชุมผ่านไปยังท่านประธานรัฐสภาเพื่อขอความกรุณาว่าได้โปรดดำเนินการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๗ วรรคหนึ่ง ประกอบกับข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๘ (๕) ซึ่งท่านประธานรัฐสภาก็เคยมาใช้แล้ว ๑ ครั้งในการแก้ปัญหาในปีที่ผ่านมา ซึ่งการกำหนดในครั้งนั้นก็เป็นการกำหนดให้มีคณะกรรมการขึ้นมา ๒ คณะ คณะหนึ่งก็ไปแก้ปัญหาเรื่องปรองดอง สมานฉันท์ โดยเรื่องปัญหาการแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นส่วนหนึ่งที่มีการศึกษาแล้วก็สำเร็จลุล่วงอีกคณะหนึ่งเป็นคณะเยียวยา ซึ่งผลของการศึกษานั้นก็ทราบว่าสรุปเรียบร้อยแล้วก็นำเสนอต่อท่านประธานรัฐสภาเป็นที่เรียบร้อยแล้วครับ ท่านประธานครับ หากติดตามปัญหาของบ้านเมืองในเดือนเมษายนตั้งแต่ต้นเดือนมาจนกระทั่งถึงปัจจุบันซึ่งหลายฝ่ายนั้นใจจดใจจ่อ และดูเหมือนว่าพี่น้องประชาชนที่รอคอยคำตอบจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ด้วยการรอคอยอยากจะให้ความหวังนั้นเป็นจริง แต่จากการติดตามสถานการณ์ของบ้านเมืองผมคิดว่าปัญหานี้ด้วยความคาดหวังของพี่น้องประชาชนจะจบลงเร็ววันนั้น ได้ติดตามแล้วผมคงว่ามันเป็นเรื่องที่ยาก จึงใคร่ขอเสนอให้ท่านประธานในฐานะเป็นประมุขของฝ่ายนิติบัญญัติ ท่านได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาอีกชุดหนึ่งซึ่งเป็นสมาชิกรัฐสภา แล้วก็ดำเนินการกำหนดขั้นตอนนี้ผมขออนุญาตเอ่ยเป็นภาษาอังกฤษก็คือโรดแมพที่เขานิยามชมชอบกัน

ให้คณะกรรมการชุดนี้มาจากรัฐสภา โดยทำรายละเอียดนำเสนอให้กับนายกรัฐมนตรี เพื่อถือปฏิบัติหรือเพื่อเป็นแนวทางในการประกอบการพิจารณา ในรายละเอียด ผมขออนุญาตอ่านให้ท่านประธาน เดี่ยวผมจะส่งรายละเอียดอันนี้ให้ท่านประธาน แล้วหากเป็นไปได้ท่านจะกรุณาดำเนินการตามที่ผมนำเสนอต่อที่ประชุมแห่งนี้ผ่านไปถึง ท่านประธานนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าให้จบกระบวนการสักหน่อย แล้วก็เสนอเป็นญัตติขึ้นมาได้ไหมครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : มันไม่สามารถทำได้ครับ เพราะว่าตอนนี้ผมต้องฟังสิ่งที่ท่านประธานได้เคยดำเนินการต่อรัฐสภาแห่งนี้ก็คืออำนาจของท่านประธาน ผมขออนุญาตอ่านให้จบกระบวนการ แล้วผมส่งให้ท่าน แล้วท่านจะมีปฏิกริยากับเรื่องนี้อย่างไร ผมคิดว่าเป็นความกรุณาของท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือทำอะไรให้ถูกระเบียบแล้วผมเอาด้วยทั้งนั้นนะครับ เพราะผมไม่ขัดข้อง

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : เพราะทำแบบที่ผ่านมามีครับ โดยสิ่งที่ผมเสนอ แผนขั้นตอนที่จะดำเนินการนะครับ

๑. ให้รัฐสภาเป็นผู้เสนอแผนแทนรัฐบาล โดยมีสาระสำคัญคือ

๑.๑. จะต้องให้ความขัดแย้งของสังคมยุติโดยเร็วที่สุดเพื่อนำประเทศชาติเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตย

๑.๒ จะต้องเป็นตัวกลางที่คุยกับทั้ง ๒ ฝ่าย ทั้ง นปช. และรัฐบาล เพื่อแก้ไขวิกฤตกังวลที่ทั้ง ๒ ฝ่ายมี

๒. ให้การยุบสภาและการกำหนดวันเลือกตั้งนั้นต้องชัดเจนและเร็วที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้บ้านเมืองหลุดพ้นเงื่อนไขโรคแทรกซ้อนที่จะเข้ามาขัดขวางไม่ให้เกิดความปรองดองและให้ประเทศชาติพ้นจากภาวะอึมครึมโดยเร็วที่สุด

๓. การพัฒนาโรดแมพให้เป็นสัญญาประชาคมโดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม โดยคณะกรรมการซึ่งท่านประธานจะเป็นผู้ดำเนินการจัดตั้งมาจากทุกฝ่าย และรับฟังความคิดเห็นและสรุปให้เสร็จโดยเร็วในเวลาที่กำหนด

สิ่งนี้ครับท่านประธาน ผมได้ติดตามในรายละเอียดของท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ & ข้อ ยิงนานวันยิ่งทำได้ยากครับ จึงใคร่เสนอท่านประธานรัฐสภาได้โปรดรับเรื่องที่ผมได้นำเสนอต่อที่ประชุมแห่งนี้ประกอบการพิจารณา ควรสมควรแล้วแต่จะโปรดนะครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือความจริงผมค้างท่านสมาชิกที่จะปรึกษาหารือคราวที่แล้วนี้ร่วม ๒๐ ท่าน แต่เนื่องจากว่าการประชุมของเราแต่ละครั้งนั้นไม่เป็นไปตามเวลาครับ เรื่องต่าง ๆ ก็เลยค้างอยู่มาก ผมจะขอความกรุณาให้เป็นวันพุธนี้ได้ไหมครับท่านที่ค้างอยู่ ๒๐ กว่าท่านมาแต่เช้าหน่อยแล้วเราก็ก่อนกันนะครับ เมื่อก็ผมได้เรียนต่อที่ประชุมแล้วนะครับว่าจะขอฟังความคิดเห็นแต่ละฝ่ายสักเล็กน้อยก่อนที่จะดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุมเอาทางฝ่ายรัฐบาล ท่านวิทยา แก้วภราดัย มีความเห็นอย่างไรหรือตัวแทนก็ได้ครับ แล้วต่อไปก็เป็นวิป (Whip) ฝ่ายวุฒิสภาครับ เชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมคิดว่าบรรยากาศของประเทศไทยขณะนี้ก็เป็นช่วงของการที่จะพยายามแสวงหาทางออกนะครับ ข้อเสนอของเพื่อนสมาชิกเมื่อสักครู่นี้ก็เริ่มต้นจากกระบวนการที่พยายามหันหน้าเข้าหากัน ผมคิดว่าสังคมก็เห็นด้วยครับ แต่อยากให้ท่านประธานติดตามบรรยากาศภายนอกสภาสักนิดหนึ่ง เพราะบรรยากาศภายในสภาจริง ๆ มันก็สะท้อนรูปแบบจากนอกสภาครับ ถ้านอกสภาค่อนข้างจะเย็นลงแล้วก็มีท่าทีของการที่จะปรึกษาหารือ ท่าทีในสภาก็จะเป็นเช่นเดียวกันครับ แล้วกระบวนการในสภาที่ผ่านมาในรอบ ๒-๓ เดือนที่ผ่านมา ผมเข้าใจว่าท่านประธานสภาเองก็จะเข้าใจบรรยากาศอย่างดีมาตลอดนะครับว่าทั้งหมดเป็นข้อเสนอส่วนจะเป็นจริงได้หรือไม่ได้ก็อยู่ที่วิถีปฏิบัติที่พวกเราจะเดินเข้าไปหาจริงหรือเปล่า ถ้าเราตั้งใจจะเดินเข้าไปหาจริง ๆ ผมก็คิดว่าเป็นทางออกของสังคมครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านสุพจน์ครับ

นายสุพจน์ โพธิ์ทองคำ สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุพจน์ โพธิ์ทองคำ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในความเห็นที่ท่านประธานวิปฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลได้เสนอ ซึ่งมีผลผูกพันที่จะต้องให้วุฒิสมาชิกไปเกี่ยวข้องด้วยในการที่จะตั้งกรรมการหรือกรรมาธิการก็ตาม ที่จะจัดทำเรื่องของโรคแมงเพื่อให้เกิดความเป็นสุขแก่พี่น้องประชาชน ผมคิดว่าประธานวุฒิสภาและสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านพร้อมที่จะร่วมมือ ถึงแม้เราจะมีคณะกรรมการสมานฉันท์ซึ่งประกอบด้วยทุกฝ่ายอยู่แล้ว แต่ว่าหากเราจะมีอีกคณะหนึ่งทำงานให้ประสานกันก็คิดว่าวุฒิสภาเห็นด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวิทยากรครับ ผมว่าให้เราเข้าระเบียบวาระที่ค้างอยู่ให้มันเสร็จก่อน แล้วเราจะดำเนินการเพื่อไม่ให้เสียเวลา ผมจะเปิดโอกาสให้ปรึกษาหารือกันในเรื่องของท่านนะครับ พอแล้วครับ ผมขอเข้าสู่ระเบียบวาระนะครับ ระเบียบวาระที่เราจะประชุมต่อไป หมอประสิทธิ์ผมไม่อนุญาตนะครับ ผมไม่อนุญาตแล้วครับ จะนัดน้อยอะไรก็ช่างเถอะครับ ขอความกรุณาเถอะครับ ให้เราผ่านสัปดาห์น้อยเถอะครับ เดี่ยวครับ มีความเห็นเยอะแยะครับ นั่งลงก่อนเถอะครับ ขอบคุณครับ ผมขอดำเนินการประชุม ขณะนี้มีองค์ประชุมที่เซ็นชื่อแล้ว ๓๘๗ ท่านครบองค์ประชุมแล้ว กระผมขอดำเนินการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

เรียนท่านสมาชิกนะครับ คือสืบเนื่องจากการประชุมคราวที่แล้ว การประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้เสนอขอตีตกเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมเพื่อขอนำกรอบการเจรจาตามระเบียบวาระที่ ๔.๕ และ ๔.๖ ขึ้นมาพิจารณาก่อน หลังจากสมาชิกอภิปรายแสดงความคิดเห็นจนได้เวลาพอสมควรแล้ว ก่อนที่ที่ประชุมจะลงมติในญัตติดังกล่าว ประธานของที่ประชุมคือท่านประสพสุข บุญเดช

ได้ขอตรวจสอบองค์ประชุม ปรากฏว่าไม่ครบองค์ประชุม ประธานจึงได้สั่งให้เลื่อนมาพิจารณาต่อในวันนี้ ดังนั้นผมขอดำเนินการต่อเลยนะครับ

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นด้วยกับญัตติขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระการประชุมตามที่รัฐมนตรีเสนอหรือไม่ครับ มีอะไรรับวิพากษ์ทั้ง ๒ วิพากษ์

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : คือท่านประธานจะอนุญาตผมให้ใช้ตอนเข้าระเบียบวาระถูกต้องหรือไม่ครับ ประเด็นที่ผมนำเสนอท่านประธานหรือว่าท่านจะให้ผมใช้จังหวะช่วงไหนครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หลังจากพิจารณาระเบียบวาระ ๔.๕ ๔.๖ เสร็จนะครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ผมคิดว่านะครับท่านประธาน ผมขออนุญาตนิดเดียวครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เพราะเรื่องมันยาวนะครับ พอจบแล้วผมปรึกษากับท่านประธานประสพสุขแล้วนะครับ ขอให้จบทั้ง ๒ เรื่องนี้ เสร็จแล้วเราจะได้พูดกันครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ขออนุญาตนิดหนึ่งได้ไหมครับ ให้ผมใช้เหตุผลนิดหนึ่งได้ไหมครับท่านประธาน ให้ผมใช้เหตุผลสักนิดหนึ่งได้ไหมครับ พอดีท่านวุฒิสมาชิกอาจจะยังไม่เข้าใจถึงคำถามของผมหรือคำที่ผมหารือกับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือเดี๋ยวผมจะเอาเรื่องที่ท่านเขียนโรดแมพพรรคเพื่อไทยนี่นะครับ ขออนุญาตท่าน แล้วจะถ่ายแล้วก็แจกในห้องประชุมนี้เลยครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : คืออย่างนี้ครับท่านประธาน สิ่งที่ผมร้องขอนั้นไม่ใช่เป็นอำนาจของสภาแต่อยากให้ เป็นอำนาจของท่านประธานรัฐสภา ซึ่งสมาชิกจะอภิปรายสนับสนุน ถ้าวุฒิสมาชิกเห็นด้วย สมาชิกของพรรคร่วมรัฐบาล สมาชิกพรรคร่วมฝ่ายค้านเห็นด้วยมันก็จะนำไปสู่กระบวนการ ให้ท่านประธานรัฐสภาปฏิบัติ ถือว่าเป็นฉันทานุมัติ ซึ่งจะใช้เวลาไม่นานครับท่าน และหลังจากนั้นก็เข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมในสิ่งที่ท่านประธานจะขอเลื่อนขึ้นมา เพราะผมทราบอยู่ว่ามีหนังสือถึงผมว่าจะขอเลื่อนระเบียบวาระที่ ๔.๕ ระเบียบวาระที่ ๔.๖ ขึ้นมาพิจารณาเรื่อง ระเบียบวาระการประชุมของพรรคภูมิใจไทยที่ประธานผมมา เป็นอย่างนั้นครับ ก็เลยว่าจะหารือเรื่องของประเทศชาติ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เรื่องอะไรนะครับ พรรคภูมิใจไทย เขาปรึกษาท่านเรื่องอะไรครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ก็มีเรื่องเข้า เรื่องโครงการ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ตอนนี้นั้นอยู่ในระเบียบวาระ การประชุมแล้วครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ก็นั่นสิครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มันไม่จำเป็นจะต้องประธานอะไร เพราะมันอยู่ในระเบียบวาระการประชุมครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ก็เขาขอเลื่อนขึ้นมามีครับท่าน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เอาเชิญพูดไปหน่อยก็ได้ ท่านต้องการพูด ผมก็อนุญาต เดี่ยวคุณหมอประสิทธิ์จะเสียใจ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขออภัยคือวิปของท่านอยากพูด
ผมก็ต้องอนุญาต แล้วท่านไม่ใช่เป็นวิปก็นั่งลงก่อน เชิญ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) :
กราบเรียน ต้องขอขอบพระคุณท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพ
กระผมวิทยา บุรณศิริ ในฐานะสมาชิกพรรคเพื่อไทย ประธานผู้ประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้าน
ก่อนอื่นต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานรัฐสภาที่ให้โอกาสกระผมได้นำเสนอ
ประเด็นต่อกรณีของเหตุการณ์บ้านเมืองที่รออัศวินขี่ม้าขาวมากำหนดชะตากรรมของ
บ้านเมืองให้มีข้อยุติในแนวทางของสันติภาพ ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ในอดีตที่ผ่านมา
มีคำสั่งของรัฐสภา ที่ ๑๗/๒๕๕๒ คำสั่งนั้นออกโดยท่านประธานรัฐสภาเป็นการแต่งตั้ง
คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งถือว่า
คณะกรรมการชุดนี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา ซึ่งเป็นสถาบันและมีบทบาทสำคัญยิ่ง
ในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เช่นกันครับท่านสมาชิกรัฐสภา ปัญหา
ความขัดแย้งของสังคมปัจจุบันเราต้องยอมรับว่าเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเมืองมีส่วนครับ
พี่น้องประชาชนที่มาเรียกร้องในระบอบประชาธิปไตย ไม่ว่าจะเป็นกลุ่ม นปช. กดี
หรือกลุ่มอื่น ๆ ที่มีความต้องการการขับเคลื่อนทางการเมืองก็มักจะใช้โอกาสในการที่จะ
ระดมคนมาเรียกร้องสิ่งที่เขาต้องการ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มพันธมิตรกดี หรือกลุ่ม นปช.
หรือกลุ่มสีอื่นต่าง ๆ ท่านสมาชิกครับ ผมคิดว่าปัญหาที่เกิดขึ้นแม้รัฐบาลจะพยายาม
แก้ปัญหาด้วยการใช้กฎหมาย ใช้อำนาจหน้าที่ ที่รัฐบาลมี โดยท่านนายกรัฐมนตรี
และท่านรองนายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการมาตามที่พวกเราได้รับทราบในการปฏิบัติหน้าที่
ของรัฐบาล แต่อย่างไรก็ดีแล้วแต่ผลกระทบก็เป็นวงกว้างที่เราทราบและได้ติดตามกัน
มีการสูญเสียชีวิตหลาย ๆ ชีวิต มีการบาดเจ็บเป็นจำนวนนับพันคน สิ่งเหล่านี้ในฐานะ
เป็นสมาชิกรัฐสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราจะปล่อยปัญหาเหล่านี้ผ่านไปโดยไม่ให้
รัฐบาลเป็นฝ่ายแก้ไขคงจะไม่สามารถนำไปสู่ปัญหานั้นจบสิ้นได้อย่างวิธสันติภาพครับ
ท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่าในส่วนที่อำนาจต้องเรียนตามตรงว่าอำนาจของ
ท่านประธานตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๗ วรรคหนึ่ง -----

ประกอบกับข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘ (๕) เพื่อประโยชน์ของกิจการของรัฐสภาเห็นสมควรให้ท่านประธานได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อกำหนดทิศทางและแนวทางการแก้ปัญหาของบ้านเมือง ซึ่งเป็นไปตามระบอบประชาธิปไตย ผมคิดว่าสิ่งนี้น่าจะเป็นสิ่งที่ช่วยรัฐบาลได้แนวทางหนึ่ง เหตุผลที่ผมต้องอาศัยอำนาจของท่านประธานรัฐสภา ผมกราบเรียนท่านสมาชิกรัฐสภาว่าผมมีเหตุผลสำคัญดังนี้

ในฐานะที่รัฐบาลเป็นผู้ใช้อำนาจในทางปกครอง แนนอนครับผลกระทบที่เกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชนที่เรียกกันว่า นปช. นั้นย่อมมีผลกับพี่น้องประชาชนเป็นวงกว้างครับ แต่ปัญหาถึงแม้นายกรัฐมนตรีจะได้เสนอแผน ๕ ข้อ หรือ ๕ ประเด็นขึ้นมา สังคมยอมรับแต่ถามว่าปฏิบัติได้หรือไม่ อย่างไร แนวทางนับวันนายกรัฐมนตรีจะโดนคำครหามากขึ้น เพื่อให้ปัญหาของบ้านเมืองได้มีข้อยุติ กระผมในฐานะประธานผู้ประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้าน จึงขอเสนอให้ท่านประธานได้ดำเนินการตามสิ่งที่ผมได้นำเรียน สุดแต่ท่านประธานจะดำเนินการต่อไป จึงใคร่เสนอไว้เบื้องต้นว่า ๓ ข้อ

๑. กำหนดแผนและขั้นตอนให้ชี้ชัดโดยกรรมการกลางที่มาจากรัฐสภา
๒. กำหนดวันยุบสภาให้แน่อนเพื่อนำเสนอสู่นายกรัฐมนตรี
๓. กำหนดเพื่อต้องการทำความเข้าใจกับพี่น้องประชาชนในเรื่องแผนต่าง ๆ

โดยสมาชิกรัฐสภาที่แต่งตั้งให้เป็นกรรมการจากท่านประธานรัฐสภา

เพราะฉะนั้นประเด็นต่าง ๆ นั้นน่าจะเป็นกลางในทางปฏิบัติ และผมคิดว่าพี่น้องประชาชนจะได้ทำความเข้าใจ เพราะถ้าหากว่าให้รัฐบาลในฐานะเป็นคู่กรณีเป็นผู้กระทำกลับจะถูกแรงบีบจากกลุ่มต่าง ๆ จึงขอเรียนเบื้องต้นสั้น ๆ เพื่อประหยัดเวลาต่อรัฐสภาแห่งนี้เพื่อให้ประธานได้โปรดนำเรื่องที่ผมได้นำเสนอนั้นไปดำเนินการหรือพิจารณาดำเนินการต่อไปและขอแรงสนับสนุนจากสมาชิกรัฐสภา เพื่อให้ปัญหาความขัดแย้งของประเทศนำไปสู่การแก้ไขโดยเร็วขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เนื่องจากว่าผมกลัวจะเป็นญาติติซ้อนญาติติ แล้วก็ญาติติที่เราจะประชุมวันนี้มันจะตก ผมก็รับข้อหารือเอาไว้เพื่อพิจารณาตามที่ท่านเสนอนะครับ ผมเข้าสู่ระเบียบวาระเลยนะครับ ต่อไปผมจะขอตรวจสอบองค์ประชุม

(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ ได้ยื่น
และยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่รู้ว่าจะให้ผมทำอะไรให้ท่าน
พอใจนะครับ เดี่ยวท่านจะได้พูดอยู่แล้ว ผมจะชี้ท่านเป็นคนแรก เดี่ยวก็ได้พูดอยู่แล้ว
เชิญนั่งลงเถอะครับ เสียเวลา คุณหมอบครับ ช่วยกรุณานั่งลงเถอะครับ เดี่ยวผมจะชี้ให้เป็น
คนแรกพูดเลยครับ ไม่เป็นไรครับ ผมฟังได้ทั้งนั้นครับ ผมโดนมาพอแรงแล้ว ไม่เป็นไรครับ
ขอความกรุณาท่านนั่งลงเถอะครับ คุณหมอ ผมขอดำเนินการขอท่านสมาชิกที่อยู่
นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมเพื่อตรวจสอบองค์ประชุม เพื่อจะดำเนินการตามระเบียบวาระ
ต่อไปนะครับ

(นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุม
เข้าห้องประชุมด้วยครับ ท่านสมาชิกครับ เมื่อท่านนั่งประจำที่แล้ว โปรดเสียบบัตร
แสดงตนด้วยนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเสียบบัตรแสดงตนกันเรียบร้อยแล้วหรือยังครับ ทุกท่านเสียบบัตรแสดงตนเรียบร้อยแล้วนะครับ ท่านผู้ใดยังไม่ได้เสียบบัตรแสดงตนมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมได้เสียบบัตรแสดงตนเรียบร้อยแล้วนะครับ ส่งผลมา ขณะนี้มีสมาชิกอยู่ในห้องประชุม ๓๐๒ ท่าน ผมขอพักการประชุมครับ

พักประชุมเวลา ๑๓.๒๖ นาฬิกา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ก่อนที่จะประชุมต่อผมขออนุญาตประชุม ถ้าครบองค์ประชุมก็จะประชุมต่อ ถ้าไม่ครบผมก็จะปิดประชุมเชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมครับ

(นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ ก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

(นายพิเชษฐ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีอะไรครับ ให้ผมนับองค์ประชุมก่อน ถ้าครบองค์ประชุมผมจะเปิดโอกาสให้ เดี่ยวผมนับองค์ประชุมก่อนครับ นั่งลงก่อนเถอะครับ ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมโปรดเข้าห้องประชุมด้วยครับ เพื่อจะเช็ค (Check) องค์ประชุมว่าครบหรือไม่ครบครับ ถ้าครบเราก็จะประชุมต่อ ถ้าไม่ครบเราก็จะปิดการประชุมครับ ไม่ต้องประท้วงอะไรหรอกครับ เหนื่อยเปล่า ๆ คุณพิเชษฐ ไม่ต้องประท้วงอะไรหรอกครับ เป็นอำนาจของประธานอยู่แล้วครับ จะพักหรือว่าจะเปิดเป็นอำนาจของประธานครับ เชิญท่านสมาชิกครับ ไม่ต้องประท้วงหรอกครับ ไม่ครบองค์ประชุมก็ปิดประชุมก็มีแค่นั้นครับ ใครเลียบัตรคุณก็แจ้งเลยเราจะดำเนินการ

(นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ประท้วงอะไรคุณผ่องศรี

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ผ่องศรี ธาราภูมิ ไม่ได้ประท้วงคะ พอดีมีสมาชิกกำลังเดินมาอีก
๔-๕ ท่านขอรอนิดหนึ่งนะคะ

(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ ได้ยืน
และยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมไม่ได้ ๒ มาตรฐาน ผมก็บอก
ประท้วงหรือเปล่า ถ้าไม่ประท้วงผมก็ให้นั่งลงแล้ว ทำไมพวกเราดื้อกันจริง ๆ นะ
เชิญทำแบบใครก็เชิญเถอะครับ ขอความกรุณาอยู่ในความสงบครับ คือตอนนี้ก่อนที่จะ
นับองค์ประชุมต่อไป ผมอนุญาตให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังแจกเอกสาร
สรุปเงื่อนไขเงินกู้ ๕๐๐ ชุด เชิญแจกได้ เชิญให้เจ้าหน้าที่แจกนะครับ ขณะนี้ท่านนั่งกัน
เรียบร้อยแล้วนะครับ เมื่อเรียบร้อยแล้วก็กรุณาเสียบบัตรแสดงตนนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอบครับ คุณหมอบไปทูปของ
ราชการเสียหายคุณหมอบก็ต้องรับผิดชอบนะครับ ถ้าสมมุติว่าเสียหาย ถ้ามัน
ไม่เสียหายก็ไม่ใช่ไร ถ้ามันเสียหายท่านก็ต้องรับผิดชอบ ผมไม่ได้ด่าอะไรคุณเลย
คุณหมอบครับ ผมไม่ได้ด่าอะไรคุณหมอบแม้แต่นิดเดียวเลย ผมไม่ได้ว่า ว่าแต่เพียงว่าทำไม
พวกเราดื้อกันแท้ ผมก็ว่าท่านนี่เองครับ ก็มีแค่นี้ก็ไม่ได้ด่าอะไร ไม่ได้เสียหายอะไรครับ
ก็ไม่มี ๒ มาตรฐานอะไร ครบเรียบร้อย เสียบบัตรเรียบร้อยแล้วนะครับ เมื่อเสียบบัตร
เรียบร้อยแล้ว มีท่านใดยังไม่ได้เสียบบัตรมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าเสียบบัตรกัน
เรียบร้อยแล้ว แจ้งผลมา ขณะนี้มีสมาชิกอยู่ในห้องประชุม ๓๖๔ ท่าน ครบองค์ประชุม

กระผมขอดำเนินการประชุมต่อ คุณหมอประสิทธิ์มีอะไรที่จะทักท้วงผม
เชิญครับ ตอนนี้ครบองค์ประชุมแล้วครับคุณหมอ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : กราบเรียน
ท่านประธาน ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ะ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ท่านประธานครับ วันนี้ความจริงผมไม่มีอะไรที่จะพูดมากมาย ขอพูดครั้งแรกท่านประธาน
ก็ไม่ให้พูด ครั้งที่สองก็ไม่ให้พูด ผมประท้วงก็ไม่ให้พูด พอฝ่ายรัฐบาลยกขึ้นนิดหนึ่ง
คุณผ่องศรีมีอะไรครับ มันเป็นมาตรฐานแบบไหนท่านประธานลองบอกผมสิ ท่านเป็น
ประธานรัฐสภา เป็นเกียรติเป็นศักดิ์ศรีของสภาแห่งนี้ ท่านทำแบบ ๒ มาตรฐานตลอดเวลา
ต่ำผมว่าดีตลอดเวลา อ้ายดีนี่แปลว่า

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : จริงหรือเปล่าครับ ถ้าไม่จริงอย่าไปใส่ตัวสิครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : อย่างนี้ท่านประธานคือเหมือนกัน อยู่ดี ๆ ก็บอกว่าผมคือ ผมยกมือ อย่าพูด แค่นี้ว่าคือ ผมก็ไม่เข้าใจครับ ท่านประธาน อย่างนั้นท่านประธานก็ทำเป็นมาตรฐานไว้แล้วอย่างไรครับ ท่านประธานคือตลอดเวลา ทำผิดข้อบังคับ ไม่ครบองค์ประชุมก็เลื่อนประชุมถามท่านประธานวุฒิสภาสิครับ ไม่ครบองค์ประชุมแล้วท่านประชุมได้หรือแล้วท่านมาเรียกประชุมต่อ ท่านต้องนัดเป็นหนังสือ ก็ถกกันแล้ว ท่านก็ยังทำเหมือนเดิม ผมก็ไม่เข้าใจครับ ข้อบังคับการประชุมสภานี้ท่านประธานไม่เคยเคารพเลย ท่านไม่อายุประธานวุฒิสภาหรือครับนั่งข้าง ๆ ท่าน อายุไหมครับ ผมอายนะ ผมอายนะ ผมอายนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมอายหมอมากกว่าครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : เห็นไหมครับ ท่านประธานก็ทำแบบนี้ ท่านประธานเป็นประธานหรือเป็นอะไรนี่ เป็นตัวตลกหรือเปล่า เป็นตัวตลกหรือ ประธานเป็นตัวตลกใช้ไหม เขาหัวเราะกันเป็นตัวตลกหรือ ผมเป็นตัวตลกไม่เป็นไรครับ แต่ถ้าท่านประธานเป็นตัวตลกนี่มันจะแย่นะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เอาพอแล้วครับ อยู่ในความสงบครับ ไม่เอาแล้ว ๆ จะประชุมต่อแล้วครับ พอแล้วคุณหมอครับ ผมเปิดโอกาสให้คุณหมอแล้วพอแล้วครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ใต้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุนครับ ต่อไปนะครับ ผมจะถามมติที่ประชุมว่าจะเห็นด้วยกับญัตติขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสนอหรือไม่ครับ ขณะนี้มีสมาชิกอยู่ในห้องประชุมเมื่อคืนนี้ ๓๖๔ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมตามที่ท่านรัฐมนตรีเสนอโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบตามที่รัฐมนตรีเสนอขอเปลี่ยนระเบียบวาระโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ท่านผู้ใดงดออกเสียงโปรดกดปุ่ม งดออกเสียง เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ใช้สิทธิกันทุกคนแล้วนะครับ มีท่าน
ผู้ใดยังไม่ได้ใช้สิทธิมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีนะครับ ถือว่าทุกท่านใช้สิทธิกัน
ครบถ้วนนะครับ โปรดส่งผล มีผู้อยู่ในห้องประชุม ๓๖๙ ท่าน เห็นด้วยตามที่ท่านรัฐมนตรี
ขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม ๓๒๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๐ ท่าน งดออกเสียง ๘ ท่าน
ไม่ลงคะแนนเสียง ๒๐ ท่าน ถือว่าที่ประชุมนี้ให้เลื่อนระเบียบวาระที่ ๔.๕ ระเบียบวาระที่ ๔.๖
มาพิจารณาก่อนนะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องที่ประชุมเห็นชอบให้เลื่อนขึ้นมาพิจารณาก่อน
คือระเบียบวาระที่ ๔.๕ ร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่าง
รัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่นและร่างสัญญาเงินกู้และร่างสัญญาค้ำประกันเงินกู้

ขอเชิญรัฐมนตรีเสนาอัครับ

นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

ท่านประธานรัฐสภา สมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติที่เคารพครับ กระผม นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ขอกราบเรียนชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นในการขอความเห็นชอบจากที่ประชุมรัฐสภาเกี่ยวกับการลงนามในสัญญาหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่นและร่างสัญญาเงินกู้และร่างสัญญาค้ำประกันเงินกู้สำหรับโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณถนนนนทบุรี ๑ และโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง (บางใหญ่-บางซื่อ) ระยะที่ ๒

ท่านประธานรัฐสภา ท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพครับ สืบเนื่องจากการที่ที่ประชุมรัฐสภาในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ได้ให้ความเห็นชอบกรอบเจรจาเงินกู้จากต่างประเทศตามแผนกอนี้ต่างประเทศประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ จำนวน ๔ โครงการ ซึ่งรวมถึงโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณถนนนนทบุรี ๑ ของกรมทางหลวงชนบท และต่อมาเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมรัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบกรอบการเจรจาเงินกู้จากต่างประเทศตามแผนกอนี้ต่างประเทศประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ จำนวน ๖ โครงการ ซึ่งรวมถึงโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง (บางใหญ่-บางซื่อ) ระยะที่ ๒ ของการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ท่านประธานรัฐสภา สมาชิกสภาที่เคารพครับ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓ รัฐบาลญี่ปุ่นได้ประกาศอย่างเป็นทางการให้การกู้เงินแก่ประเทศไทยสำหรับการดำเนินการใน ๒ โครงการข้างต้นคือ โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณถนนนนทบุรี ๑ ของกรมทางหลวงชนบทและโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง (บางใหญ่-บางซื่อ) ระยะที่ ๒ ของการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ในการนี้รัฐบาลโดยกระทรวงการคลังจึงได้เจรจากับรัฐบาลญี่ปุ่นเพื่อพิจารณาร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่นหรือเอกซ์เชนจ์ ออฟ โนตส์ (Exchange of Notes) ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับความตกลงที่รัฐบาลญี่ปุ่นจะให้กระทรวงการคลังกู้เงินผ่านเจแปน อินเตอร์เนชันแนล โคออปเพอเรชัน เอเจนซี (Japan International Cooperation Agency) หรือไจก้า (JICA) ใน ๒ โครงการข้างต้น แยกเป็น วงเงิน ๗,๓๐๗ ล้านดอลลาร์สำหรับโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณถนนนนทบุรี ๑ ของกรมทางหลวงชนบท และวงเงิน ๑๖,๖๓๙ ล้านดอลลาร์สำหรับโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง (บางใหญ่-บางซื่อ) ระยะที่ ๒ ของการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย โดยกระทรวงการคลังจะต้องเป็นผู้ค้ำประกันในนามรัฐบาลไทย ในการนี้กระทรวงการคลังร่วมกับกรมทางหลวงชนบทและ รฟม. เปรียบเทียบกับไจก้าในร่างสัญญาเงินกู้ซึ่งมีเงื่อนไขดังนี้

๑. เงินกู้โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณ ถนนนนทบุรี ๑ อัตราดอกเบี้ย ๐.๙๕ ต่อปี การเบิกจ่ายเงินกู้ภายในระยะเวลา ๖ ปี ระยะเวลาชำระเงินกู้ ๒๐ ปี รวมระยะเวลาปลอดหนี้ ๖ ปี การชำระดอกเบี้ยชำระปีละ ๒ ครั้ง ค่าธรรมเนียมผูกพันเงินกู้อยู่ละ ๐.๑ ต่อปีของวงเงินกู้ที่ยังไม่ได้เบิกจ่าย การมี ผลบังคับใช้ของสัญญาภายใน ๑๒๐ วันหลังจากวันลงนามในสัญญา

๒. เงินกู้โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง (บางใหญ่-บางซื่อ) ระยะที่ ๒ อัตรา ดอกเบี้ยร้อยละ ๑.๔ ต่อปี การเบิกจ่ายเงินกู้ภายในระยะเวลา ๗ ปี ระยะเวลาชำระคืน เงินกู้ ๒๕ ปี รวมระยะเวลาปลอดหนี้ ๗ ปี การชำระดอกเบี้ยชำระปีละ ๒ ครั้ง ค่าธรรมเนียมผูกพันเงินกู้อยู่ละ ๐.๑ ต่อปีของวงเงินกู้ที่ยังไม่ได้เบิกจ่ายกรณีมีผลบังคับ ใช้ของสัญญาภายใน ๑๒๐ วันหลังจากวันลงนามในสัญญา

รายละเอียดต่าง ๆ ผมได้แจกเงื่อนไขให้กับท่านประธานรัฐสภาและ สมาชิกรัฐสภาไปล่วงหน้าแล้วนะครับ ท่านประธานรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภาที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนว่า ความตกลงเงื่อนไขเงินกู้ที่กระทรวงการคลังได้เจรจากับรัฐบาล ญี่ปุ่นนั้นเป็นเงื่อนไขที่เหมาะสมสำหรับต้นทุนในการดำเนินโครงการทั้ง ๒ โครงการ และทั้ง ๒ โครงการนั้นมีความพร้อม หากรัฐบาลสามารถดำเนินการได้เร็วก็จะเกิด ประโยชน์ยิ่งในการกระตุ้นบรรยากาศการลงทุนที่ก่อให้เกิดการจ้างงาน กระจายรายได้ เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันในระยะยาวให้กับประเทศ จำเป็นที่รัฐบาล โดยกระทรวงการคลังจะต้องลงนามในหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงิน ระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น และลงนามในหนังสือสัญญาเงินกู้และคำประกัน ภายในปี ๒๕๕๓ จึงใคร่ขอให้ที่ประชุมรัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบครับ

ท่านประธานรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลขอให้ความเชื่อมั่น แก่รัฐสภาแห่งนี้ในฐานะเป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินว่าจะใช้เงินกู้โดยยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนชาวไทยเป็นที่ตั้ง ขอขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ คือเรื่องนี้มีเอกสารในเรื่องจำนวน ๓ ฉบับ คือ ๑. ร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น ๒. ร่างสัญญาเงินกู้ และ ๓. ร่างสัญญาค้ำประกันเงินกู้ ๓ เรื่องนะครับ ขอให้อภิปรายรวมกันทั้ง ๓ เรื่อง แล้วก็ตอนที่ลงมติแยกเป็นแต่ละเรื่องนะครับ มีรายชื่อผู้ที่เสนอมาอย่างผมนะครับ คุณชาดาเดียวเสนอมาก็แล้วกัน นี่เขาเสนอมาก่อน ตามลำดับครับ ท่านแรกท่านสุรเดช จิรัฐิติเจริญ สมาชิกรัฐสภาเชิญครับ

นายสุรเดช จิรัฐิติเจริญ สมาชิกวุฒิสภา (ปราจีนบุรี) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุรเดช จิรัฐิติเจริญ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดปราจีนบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ วันนี้เราพิจารณาในระเบียบวาระที่ ๔.๕ เรื่อง ร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่นและร่างสัญญาเงินกู้และร่างสัญญาค้ำประกันเงินกู้ จำนวน ๓ ฉบับ ซึ่งมาขอความเห็นชอบในกรอบการกู้ยืมเงินตามมาตรา ๑๔๐ จากรัฐสภาแห่งนี้ ท่านประธานครับ ตามที่ทางรัฐบาลได้กล่าวถึงหลักการและเหตุผล ซึ่งสาระสำคัญที่ผมอ่านแล้วก็เห็นมีความจำเป็นในการที่จะเห็นชอบในการกู้ยืมเงิน เนื่องจากว่ารัฐบาลเองหรือประเทศไทยเองมีความจำเป็นที่จะลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน เพราะว่าประเทศไทยนั้นขาดการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเป็นจำนวนมากแล้ว ส่วนรายละเอียดในเรื่องของสัญญาเงินกู้กับประเทศญี่ปุ่นนั้นที่บอกว่า ในโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณถนนนนทบุรี ๑ ความรับผิดชอบโดยกรมทางหลวงชนบท ในวงเงิน ๗,๓๐๗ ล้านบาท ก็เป็นสิ่งที่จำเป็น เป็นการเสริมสร้างหรือเป็นการทำให้การขนส่งหรือการเดินทางของกรุงเทพฯ และปริมณฑลสะดวกสบายยิ่งขึ้นนะครับ ซึ่งโครงการของกรมทางหลวงชนบทนั้นก็มีการก่อสร้างอย่างเช่น ถนนราชพฤกษ์ก็ดี หรือสะพานพระราม ๔ ก็ได้ หรือสะพานวงแหวน

อย่างสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น ส่วนโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง (บางใหญ่-บางซื่อ) ระยะที่ ๒ รับผิดชอบโดยการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ในวงเงิน ๑๖,๖๓๙ ล้านบาท ก็เช่นเดียวกันโครงการนี้ก็เริ่มดำเนินการแล้ว ดังนั้นการที่จำเป็นที่จะต้องกู้เงินเพื่อลงทุนในโครงการนี้เนื่องจากว่าเป็นการเชื่อมรถไฟฟ้าซึ่งจะระบายหรือขนส่งพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะฝั่งตะวันตก โดยเฉพาะย่านบางใหญ่ แกวตลิ่งชันเข้ามายังกรุงเทพฯ เป็นสิ่งที่จำเป็น ท่านประธานครับ แต่ผมมีข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ถ้าเป็นไปได้รถไฟฟ้าสายสีม่วงที่บอกว่าบางใหญ่-บางซื่อ อันนี้ระยะที่ ๒ นะครับ ถ้าต่อระยะที่ ๓ จากบางใหญ่-บางซื่อ เป็นบริเวณเตาปูน ถ้าต่อไปอีก ๑ สถานีเป็นระยะที่ ๓ ถ้าจากสายบางใหญ่-บางซื่อ ถ้าต่อไปยังสายแยกกกาย ศรียาน เทเวศร์ วังบูรพา ผ่านฟ้าลีลาศ ซึ่งระยะทางนี้แค่เพียง ๖ กิโลเมตร และสายสีม่วงนี้ถ้าเป็นระยะที่ ๓ นั้นอีก ๑ สถานีก็สามารถเชื่อมไปที่สถานีแยกกกาย ซึ่งจะรองรับรัฐสภาแห่งใหม่ของเราที่จะสร้างเร็ววันนี้ ดังนั้นผมเห็นว่ารัฐบาลเองนอกเหนือจากระยะที่ ๒ แล้ว ควรจะมีระยะที่ ๓ ที่จะต่อขยายไปยังสายสีม่วงเช่นเดียวกัน แค่เพียงสถานีเดียวก็ไปยังแยกกกายแล้ว ถ้าต่อไปยังเส้นนี้เลยไปทางสายอย่างที่เราทราบแล้วว่าผ่านศรียานไปยังเทเวศร์ วังบูรพา ผ่านฟ้าลีลาศ แล้วก็ไปพารุตก็สามารถเชื่อมไปยังสายสีน้ำเงิน ซึ่งสายสีน้ำเงินนั้นเป็นวงรอบอยู่แล้ว

เพราะสายสีน้ำเงินนั้นเป็นสายระหว่างบางซื่อไปหัวลำโพง ซึ่งมีโครงการจากหัวลำโพงไปท่าพระ บางแค รถไฟฟ้าสายสีม่วงถ้าท่านประธานมีความกรุณาเสนอแนะไปยังรัฐบาล ถ้าต่อเชื่อมอย่างนี้จะทำให้สามารถระบายรถหรือทำให้ประชาชนสามารถเดินทางได้ดีขึ้น แล้วก็เป็นการเชื่อมต่อกับรัฐสภาแห่งใหม่ของเรา เพราะว่าโครงการใหญ่นี้ใช้เวลาก่อสร้างอย่างน้อย ๕ ปี แล้วอีกสายหนึ่งนะครับ นอกเหนือจากสายสีม่วงที่ทางรัฐบาลเสนอ ผมเห็นว่าสายสีส้มคือการขนส่งฝั่งตะวันออก เนื่องจากว่ารถไฟฟ้าที่ก่อสร้างทั้งหมด ปัจจุบันนี้มีแต่ใช้ขนส่งภายในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลฝั่งตะวันตกนะครับ แต่รถไฟฟ้าฝั่งตะวันออกที่รองรับประชาชนฝั่งตะวันออกไม่มีนะครับ สายสีส้มซึ่งเป็นโครงข่ายที่เชื่อมระหว่างศูนย์วัฒนธรรมไปยังถนนรามคำแหง ไปยังบางกะปิและมีนบุรี เส้นทางนี้จะระยะทางแค่ ๑๐ กว่ากิโลเมตร ๒๐ กิโลเมตร ซึ่งจากการสำรวจแล้วสามารถรองรับประชาชนได้ถึง ๒๐๐,๐๐๐ คนต่อวัน ซึ่งสายนี้อยากให้รัฐบาลนั้นให้ความสำคัญ ซึ่งจะรองรับประชาชนฝั่งตะวันออก เนื่องจากว่ารถไฟฟ้าในมหานครก็ดี หรือรถไฟฟ้าของการรถไฟแห่งประเทศไทยก็ดี รองรับฝั่งตะวันตกมากแล้วแต่ว่าฝั่งตะวันออกยังไม่มี อย่างนั้นก็ขอเสริมนะครับ แต่ท่านประธานครับ ท่านทราบไหมว่าปัญหาที่ว่าสัญญาเงินกู้ของใจกล้าที่ผ่านมานั้นไม่ได้เป็นสัญญาแรก เราเอง รัฐบาลไทยเอง เคยใช้สัญญาเงินกู้ใจกล้ามา อย่างเช่นสายสีแดงคือบางซื่อไปรังสิต ซึ่งรัฐสภาแห่งนี้ก็ได้รับความเห็นชอบเงินกู้ของใจกล้าเช่นเดียวกัน และสัญญาเงินกู้ฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบหรืออนุมัติแล้วร่วมปี ก็ยังไม่สามารถเบิกจ่ายได้ เราต้องเสียค่าธรรมเนียมผูกพันเงินกู้ตอนนี้เป็นเวลา ๘ เดือนแล้ว เสียค่าเงินกู้เฉย ๆ โดยที่ว่า ๑๐ กว่าล้านบาท ซึ่งเงิน ๑๐ กว่าล้านบาทนั้นจะว่ามากก็ไม่มากแต่เสียโอกาสในการลงทุน เราต้องการกระตุ้นเศรษฐกิจ แต่เงินกู้มาแล้ว สภาเห็นชอบแล้ว ใจกล้าอนุมัติแล้ว ก็ไม่สามารถใช้เงินได้ ดังนั้นก็ขอให้ทางรัฐบาลช่วยไปพิจารณาดูเร่งรัดด้วยครับ

และอีกเรื่องหนึ่งนะครับ ปัญหาเงินใจกล้าที่ผ่านมา วันนี้เราจะมาพิจารณาเงินกู้ใจกล้า แต่ว่าใจกล้าที่สภาเห็นชอบ รัฐบาลอนุมัติแล้วที่ผ่านมา โดยเฉพาะสายสีแดงคือบางซื่อ-รังสิตนั้นเป็นปัญหาอีกมากมาย นอกเหนือจากที่ว่าอนุมัติเงินแล้วยังไม่สามารถเบิกจ่ายได้

และอีกปัญหาหนึ่งคือสัญญาซึ่งงานโยธาที่ผ่านมา สัญญาที่ ๑ สัญญาที่ ๒ มีเงื่อนไขว่าต้องให้ผู้ประกอบการไทยมีหุ้นส่วนอย่างน้อย ๕๗ เปอร์เซ็นต์ในการถือหุ้น หรือในการที่จะเข้าประกวดราคา ในการจอยท์ เวนเจอร์ (Joint venture) ก็เป็นสิ่งที่ดี แต่สัญญาที่ ๓ เรื่องเครื่องกลรทไฟฟ้าก็ไม่ระบุไว้ว่าต้องเป็นผู้ประกอบการไทย ดังนั้น ถ้าเราไม่กำหนดเพราะว่าเงินก้อนนั้นเป็นเงินก้อนที่เราจะมาพร้อมดอกเบี้ยย ดังนั้นเราควรจะคุ้มครองผู้ประกอบการไทยให้มีโอกาสได้รับงานหรือมีส่วนร่วมในการถ่ายทอดเทคโนโลยี ในการขนส่งมวลชนโดยเฉพาะรถไฟฟ้า ซึ่งต่อไปในกรุงเทพมหานครต้องใช้รถไฟฟ้า อีกมากมาย หรือแม้กระทั่งในหัวเมืองใหญ่ ๆ อย่างเช่น จังหวัดเชียงใหม่ก็ดี จังหวัดนครราชสีมาก็ดี หรือจังหวัดภูเก็ตก็ดี หลายจังหวัดที่มีความต้องการที่ต่อไปต้องใช้ รถไฟฟ้า ดังนั้นเราควรจะให้ผู้ประกอบการไทยได้มีการเรียนรู้เทคโนโลยี มีการถ่ายทอด เทคโนโลยีซึ่งในโอกาสต่อไปเราสามารถทำได้

และอีกเรื่องหนึ่ง ที่ผ่านมามีปัญหาคือเงินตรา การจ่ายเงิน ทุกสัญญา เราจ่ายเงินเป็นสกุลบาท แต่สัญญาใจเค้าไม่ยอมบังคับให้เราต้องจ่ายเป็นเงินสกุล ต่างประเทศ ดังนั้นถ้าเราจ่ายเงินในสกุลต่างประเทศนั้นความผันผวนในการจ่าย เนื่องจากว่าเราเป็นเงินเยน (Yen) ก็จริงอยู่ แต่เราก็สามารถรีเวิร์ส (Reverse) ว่าต้นทุน ในการโคท (Quote) ราคา ในการเสนอราคาจะเป็นเงินกี่ล้านบาท ถ้าเราจ่ายเงินตรา ต่างประเทศนั้นความผันผวนก็จะมาก ตอนนี้เงินเยนแข็งขึ้นเงินดอลลาร์อ่อนลง เงินปอนด์ เงินยูโร (Euro) อ่อนลง ความผันผวนเราจะควบคุมต้นทุนในการบริหารจัดการ ไม่ได้ ที่ผ่านมามีเราเงินใจในสายสีแดงคือบางชื่อ-รังสิต วงเงิน ถึง ๖๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ก็ยังมีปัญหาอยู่ แล้วปัญหาอีกอันหนึ่งคือสายนี้เช่นเดียวกัน -----

ในมติ ครม. บอกว่าโครงการนั้นไม่ให้ใช้อนุญาตตุลาการ เป็นมติ ครม. แล้ว แต่ทางใจถ้าไม่ยอมว่าต้องใช้อนุญาตตุลาการ ประสพการณ์ที่ผ่านมา รัฐบาลที่ผ่านมา โดยเฉพาะโครงการใหญ่ ๆ นะครับ ผมเห็นว่าโครงการใหญ่ ๆ ที่มีใช้ถ้าเข้าสู่กระบวนการอนุญาตตุลาการนั้นรัฐบาลไทยเสียเปรียบหรือแพ้ทุกที เพราะวาระศาลไทยนั้นผมว่ามีความเชื่อมั่น มีความเชื่อถือ มีความเป็นกลาง ดังนั้นเองเราควรจะใช้กระบวนการถ้ามีการขัดแย้งควรจะให้ฟ้องร้องที่กระบวนการศาลของไทย ศาลแพ่ง หรือศาลยุติธรรมไม่ควรให้อำนาจตุลาการนะครับ แต่รัฐบาลเองก็ต้องยอม เป็นข้อยกเว้นมติ ครม. ที่ต้องใช้เพราะจะกู้เงินเขา ยอมยกเว้นในการใช้มติ ครม. ของรัฐบาลนะครับ

ถัดมานอกเหนือจากปัญหาที่ผ่านมาที่กราบเรียนไปแล้วผมเองก็ขอเสนอข้อสังเกตเล็กน้อยว่าที่ดินย่านพหลโยธินบริเวณบางซื่อ่นั้นจะเป็นสายสีแดงก็ดี สายสีม่วงก็ดี สายสีน้ำเงินก็ดี จุดตัดอยู่ตรงนั้น ที่ดินบางซื่อนั้นเป็นที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย ถึง ๑,๔๐๐ ไร่ ถ้ารัฐบาลเองยังไม่มีมาสเตอร์ แพลน (Master plan) ในการบริหารจัดการที่ดินนั้นการคมนาคมจะไม่มีประสิทธิภาพที่ผมติดตามมาปัจจุบันนี้การรถไฟแห่งประเทศไทย ก็ดี หรือ สท. ก็ดี ยังไม่มีแผนผังการใช้พื้นที่ดังกล่าว ดังนั้นเองถ้าเราไม่มีแผนผังการใช้ปล่อยยให้เซ็นทรัล (Central) ไปเช่าที่ดิน ปตท. เช่าที่ดิน อ.ต.ก. เช่าที่ดิน แม้กระทั่งหน่วยงานรัฐบางแห่งเช่าอยู่ โดยที่ไม่มีการวางระบบ วางผังเมืองนั้น ศูนย์กลางการคมนาคมในบริเวณบางซื่อซึ่งต่อไปในอนาคตจะมี แม้กระทั่งการปฏิรูปการรถไฟแห่งประเทศไทยจะใช้อีกมากจะติดต่ออย่างนั้น ก็ขอฝากเรียนท่านประธานผ่านทางรัฐบาลช่วยดูการใช้ประโยชน์ในที่ดินบริเวณบางซื่อด้วยนะครับ

ส่วนโครงการเงินกู้ดังกล่าวของใจก้าผมขอเสนอข้อเสนอแนะเป็นข้อ ๆ ว่าควรจะลงทุนในโครงการที่คุ้มค่าในการลงทุนโดยเรียงลำดับความสำคัญก่อน อย่างที่กราบเรียนว่าโครงการรถไฟฟ้าเรามีมากมายนะครับ แต่ว่าเราจะขึ้นโครงการไหนก่อน อย่างเช่น โครงการสายสีชมพู แจ้งวัฒนะ ที่จะรองรับศูนย์ราชการนะครับ แต่ปริมาณจราจรหรือปริมาณผู้ใช้ประโยชน์เพียง ๗๐,๐๐๐ คนต่อวัน แต่สายสีส้มนั้นสามารถรองรับผู้โดยสารถึง ๒๐๐,๐๐๐ คนต่อวันเช่นนี้นะครับ แล้วก็เป็นโครงการที่จะระบายหรือขนส่งผู้โดยสารหรือประชาชนในฝั่งตะวันออกของกรุงเทพมหานครเข้าสู่กรุงเทพมหานครได้

อีกเรื่องหนึ่งเรียกว่า การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ถ้าเกิดว่าโครงสร้างพื้นฐาน รถไฟฟ้าหรือรถไฟต่าง ๆ ก็ดีถ้าให้เอกชนลงทุนเป็นไปไม่ได้ รัฐควรลงทุน แต่รัฐลงทุนแล้ว ถ้าบริหารจัดการเองก็ขาดทุน ดังนั้นเองผมขอเสนอแนะว่าในการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน อย่างเช่น งานโยธาก็ดี หรืองานต่าง ๆ ก็ดี รัฐควรลงทุน เพราะถ้าวานอกเหนือจาก ความคุ้มค่าแล้ว จะเป็นเรื่องการประหยัดพลังงาน หรือเรื่องสิ่งแวดล้อม หรือคุณภาพชีวิต ซึ่งมีผลตอบแทนทางอ้อมอีกมากมาย แต่การบริหารจัดการระบบเครื่องยนต์ ไฟฟ้า หรือการเดินรถ หรือการบริหารจัดการต่าง ๆ ควรจะให้ระบบพีพีพี (PPP) ให้เอกชนมีส่วนร่วม เพราะว่าเขาสามารถที่จะมีส่วนร่วมและประสิทธิภาพในการบริหารเขาจะดีกว่า และเราสามารถที่จะใช้ระบบตัวร่วมได้ และเราสามารถที่จะกำหนดราคาได้ว่าจะเป็นที่ระดับ ราคาเท่าไรนะครับ

ข้อเสนอแนะข้อถัดมานะครับว่าระบบเชื่อมต่อ เรามีรถไฟหลายสาย ทำเชื่อมต่อ ดังนั้นเองที่ผ่านมาจะเป็น รฟม. ก็ดี จะเป็นการรถไฟแห่งประเทศไทยก็ดี จะเป็นกรุงเทพมหานครก็ดี ซึ่งมีรถไฟรับผิดชอบอยู่หลายหน่วยงาน การเชื่อมต่อนั้น บางที่เชื่อมต่อไม่มีประสิทธิภาพ แม้กระทั่งรถไฟด้วยกันระบบรถไฟฟ้านั้นต้องเชื่อมต่อ รถ บขส. ขสมก. หรือส่วนบุคคลอย่างนั้น หรือแม้กระทั่งเชื่อมต่อไปยังสนามบิน การเชื่อมต่อ อยากจะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยดูการเชื่อมต่อให้ดีขึ้นครับ เพราะว่าถ้าประสิทธิภาพ ในการเชื่อมต่อดีเขาก็สะดวก ไม่ใช่ว่าขึ้นสายหนึ่งแล้วต้องเดินลากกระเป๋าอีกไกล ๆ ก็ไม่ สะดวก หรือเดินตากแดด ดังนั้นขอเรียนฝากท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ว่าระบบเชื่อมต่อในการแมส ทรานสิท (Mass transit) หรือการขนส่งมวลชนขนาดใหญ่ นั้น ควรจะพิจารณาให้ให้ดีและรอบคอบ

ในเรื่องถัดมานะครับ อีกข้อหนึ่งเรื่องการใช้มาตรฐานวัสดุหรือเทคโนโลยี ควรใช้วัสดุหรือเทคโนโลยีที่คล้ายคลึงและเหมือนกันนะครับ เพราะเรามีหลายเส้นทาง เรามีโครงการลงทุนอีกหลายแสนล้านบาท เรามีหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่หลายหน่วยงาน ถ้าเราไม่มีมาตรฐานนะครับ สายนี้ใช้เทคโนโลยีอย่างนี้ สายนี้ใช้เครื่องจักรรุ่นนี้ ดังนั้น การเชื่อมต่อจะไม่มีประสิทธิภาพหรือทำให้มีปัญหาในการบริหารจัดการต่อไป ก็ขอฝากว่า การที่จะกู้เงินแล้วต้องดูเรื่องเทคโนโลยีหรือมาตรฐานการใช้วัสดุต่อไปนะครับ - ๑๕/๑

เรื่องถัดมานะครับ อย่างที่กราบเรียนไว้ว่าเรากู้เงินมา จ่ายเงินต้น พร้อมดอกเบี้ย ดังนั้นควรจะส่งเสริมผู้ประกอบการไทย ควรใช้ผู้รับจ้างไทย ควรใช้วิศวกรไทย ควรใช้นักบัญชีและนักกฎหมายไทยให้มากที่สุดนะครับ เพราะว่าเราเองที่เรากระตุ้นเศรษฐกิจนั้นมีตัวมัลติพลีเออร์ (Multiplier) หรือตัวคูณในการหมุนเวียนเงิน ดังนั้นเงินที่เรากู้มาโครงการไทยเข้มแข็งก็ดีลงทุนในส่วนนี้จะสร้างมูลค่าเพิ่ม จะสร้างการหมุนเวียนของเงินอีกมากมาย และการจ้างงานอีกหลายอย่าง แล้วก็สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันได้เช่นเดียวกัน

ส่วนเรื่องถัดมานะครับ เงินสกุล อย่างที่กราบเรียนแล้วว่าควรใช้เงินสกุลไทย ไม่ควรจ่ายเป็นเงินสกุลต่างประเทศ เพราะว่าเรามีความผันผวน เราจะควบคุมต้นทุน เพราะว่าในการจ่ายเงินเราต้องตั้งงบประมาณจากงบประมาณแผ่นดินในการจ่าย เราต้องมีรายได้จากเงินบาท ดังนั้นควรจะจ่ายเป็นเงินบาท ถ้าเราจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศการควบคุมหรือต้นทุนเราจะบริหารจัดการไม่ได้นะครับ

และเรื่องสุดท้ายนะครับ กฎหมายไทย อย่างที่กราบเรียนแล้วว่าข้อเสนอแนะนะครับ ไม่ควรอ่อนข้อเพราะว่าในเมื่อประสบการณ์เมืองไทยผ่านไปแล้วหลายครั้ง โครงการใหญ่เมื่อไร ใช้อำนาจตุลาการเมื่อไร มีความขัดแย้งเมื่อไร รัฐบาลไทยเราแพ้ทุกที่ไม่ทราบเป็นเพราะอะไร ดังนั้นควรจะให้เข้าสู่กระบวนการศาลยุติธรรม เพราะว่าข้อแม้ใจถ้าจะมีบอกว่า เพราะที่ผมพูดนี้คือปัญหาหรือประสบการณ์ที่ผ่านมาของใจก้าในโครงการสายสีแดง (บางซื่อ-รังสิต) ทั้งนี้ ดังนั้นควรจะเขียน สภาแห่งนี้คงแค่พิจารณากรอบเงินกู้ แต่รัฐบาลเองคงต้องไปเจรจาในรายละเอียด ซึ่งรายละเอียดที่สภาแห่งนี้มีแค่แผ่นเดียว รายละเอียดผมขอฝากท่านนายกรัฐมนตรีไปดูให้รอบคอบว่าทำไมใช้อำนาจตุลาการ เพราะว่าเอาคนอื่นมาไม่รู้่ว่าผลประโยชน์มหาศาลนะครับ อาจจะทำให้การพิจารณาบิดเบือนไปได้ ดังนั้นผมในฐานะสมาชิกวุฒิสภาขอตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องเงินกู้ของใจก้าตามที่กราบเรียนแล้วข้างต้น ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานวุฒิสภา) : ต่อกันคุณเจริญ จรรย์โกมล เชิญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมใคร่ขอจัดตั้งคำถามอยู่ ๒ คำถามเพื่อจะสอบถามความชัดเจนในการใช้จ่ายเงินเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ มีผลสัมฤทธิ์อย่างแท้จริง อย่างที่ท่านได้ขออนุมัติต่อรัฐสภาในคราวที่ผ่านมา สิ่งหนึ่งซึ่งผมเองในฐานะซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะติดตามการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินของสภา ก็ได้เห็นเอกสารแล้วก็หลักฐาน ประกอบกับหนังสือที่มีการรายงานได้ส่งต่อคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งแต่ในรัฐบาลที่ผ่านมาเมื่อปี ๒๕๕๑ จนถึงปัจจุบัน สิ่งหนึ่งซึ่งอยากจะตั้งคำถามไปที่ท่านรัฐมนตรีช่วยกรรณาทอบให้ชัดเจนในการตั้งงบประมาณในครั้งแรกจากเอกสารที่ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวต่อรัฐสภาแห่งนี้ว่าจะใช้จ่ายเงินตามกรอบที่ได้รับอนุมัติจากรัฐบาลในขณะนั้นก็ใช้เป็นวงเงินประมาณ ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท อันนี้จากเอกสารที่ส่งมาที่ผมได้รับ ท่านประธานที่เคารพครับ ต่อมาก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล ในรัฐบาลของท่านที่กำลังดำเนินการอยู่นี้ก็มีการจัดซื้อจัดจ้าง จัดซื้อของอะไรเพื่อหาผู้รับจ้าง เพื่อลงนาม เพื่อจะดำเนินการตามที่ท่านได้ชี้แจงต่อรัฐสภาแห่งนี้ สิ่งหนึ่งซึ่งผมได้สอบถามทางเจ้าหน้าที่ที่เขามาชี้แจงนี้ ในการตั้งงบประมาณครั้งแรกนี้เขารวมถึงค่าภาษีมูลค่าเพิ่มหรือแวท (VAT) อีก ๗ เปอร์เซ็นต์ ผมก็ได้สอบถามว่าตอนที่เงินนี้จะมีการพูดคุยกันใหม่ว่าจะใช้เงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินกู้ รัฐบาลที่ผ่านมาเขาบอกว่าเขาไม่ได้คิดว่าจะต้องใช้งบประมาณแผ่นดินหรือเงินกู้ ฉะนั้นเขาจึงตั้งภาษีมูลค่าเพิ่มไว้อีกประมาณเกือบ ๒,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งมีไว้ประมาณเกือบ ๒,๓๐๐ กว่าล้านบาท ในประการที่ ๑

แต่ประเด็นในวันนี้ก็คือท่านมาขอต่อรัฐสภาเพื่อไปลงนามกับรัฐบาลญี่ปุ่นหรือแบงก์ของประเทศญี่ปุ่นนั้น ในรายงานเอกสารที่ท่านส่งเข้ามา แล้วผมก็ได้เรียกเอกสารถามทาง สบน. เขาดู เขาบอกถ้ามีการกู้เงินจากต่างประเทศในกรณีอย่างนี้ไม่ต้องการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม -----

ข้อเท็จจริงก็ปรากฏว่าในรายการนี้ภาษีมูลค่าเพิ่มอีก ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท มันต้องกลับคืน ต้องเป็นรายได้เข้าสู่รัฐ แต่ปรากฏว่าท่านได้นำเสนอมาตามเอกสารที่ปรากฏนี้ มันก็ยังอยู่ในยอดเงิน คือ ๓๖,๐๐๐ ล้านบาทอย่างที่กรอบของท่าน อันนี้เกิดข้อสงสัยว่ารายการนี้มันเกิดขึ้นว่าในการลงนามในครั้งนี่ไม่แปลกใจเลยว่า เอ๊ะทำไมท่านสมาชิกรัฐสภาบอกว่าเอาเรื่องนี้ขึ้นมาพูดกันให้ชัดเจน ให้เกิดความโปร่งใสขึ้นมา รายการนี้มันมีอะไรลูกลี้ลูกลนว่า เอ๊ะ ทำไมต้องรีบร้อนมาขออำนาจของรัฐสภาเพื่อไปลงนามในครั้งนี่ อันนี้เป็นข้อสงสัยข้อที่ ๑ ว่ารายการนี้มันเกิดขึ้นในขณะที่ตั้งโครงการนี้เกิดขึ้น เขา รวมถึงค่าภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย แต่พอท่านไปกู้เงินต่างประเทศบอกมันไม่ต้องเสียราคานี้ อันนี้มันไปอยู่ที่ไหน อันที่ ๑

อันที่ ๒ ที่ท่านทั้งหลายเป็นห่วงเป็นใย ผมก็ไม่ได้คิด ผมก็มาคิดว่า เอ๊ะ ผมดูจากเอกสารที่ทางกรมการที่ผมตรวจสอบมันก็มีข้อสงสัยอยู่ว่าจากเอกสารตั้งแต่ครั้งแรก เขาใช้คำว่า ค่างานโดยตรง ก็ประมาณ ๒๙,๐๐๐ กว่าล้านบาท หลังจากที่เขาเปลี่ยนแปลงรัฐบาลนี้ขึ้นมา ก็ปรับลด ปรับเพิ่ม ไปอีกเป็นประมาณ ๓๕,๐๐๐ ล้านบาท จาก ๒๙,๐๐๐ ล้านบาท เป็น ๓๕,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็จากเอกสารที่ดูไปว่าเงินสำรองจ่าย ท่านก็ทราบว่าเงินสำรองจ่ายคือเงินใช้จ่ายในกรณีที่มีความจำเป็นในขณะที่มีการดำเนินการก่อสร้าง เดิมทีก็ประมาณ ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท ทั้งโครงการของท่านนี้แหละ ในขณะนี่มีการปรับลดลงไปประมาณ ๔๓๕ ล้านบาท มันเหลืออยู่ ๓,๙๐๐ ล้านบาท เงิน ๓,๙๐๐ ล้านบาทมันอยู่ที่ไหน มันก็มาอยู่ในโครงการนี้ ผมก็เลยมีความสงสัยเกิดขึ้นมาว่า เอ๊ะ ทั้ง ๒ รายการระหว่างพวกกับเรื่องของเงินสำรองจ่ายรวมแล้ว ๖,๐๐๐ ล้านบาท เงิน ๖,๐๐๐ ล้านบาทนี้เป็นเงินของพี่น้องประชาชน เป็นสิทธิของสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ จะต้องมาตรวจสอบให้เกิดความโปร่งใส ที่ผมกำลังพูดนี้ผมไม่ได้บอกว่าโครงการดีหรือไม่ดี ไม่ใช่ ผมในฐานะคณะกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณของสภาผู้แทนราษฎร ผมเห็นในเรื่องนี้ ๖,๐๐๐ ล้านบาทครับท่านประธาน ใน ๖,๐๐๐ ล้านบาทมันเข้ากระเป๋าใคร มันก็เกิดความคิดว่าพอมาดูในเรื่องของสัญญาต่าง ๆ ในสัญญาแรก มันมีสัญญาที่ ๑ สัญญาที่ ๒ และสัญญาที่ ๓ ผมไม่รู้ว่สัญญาที่ ๑ พวกเราก็ทราบ ๆ กันอยู่แล้วในช่วงแรกสัญญาที่ ๑ ก็เป็นที่รู้กันว่าของ บริษัท ช. การช่าง จำกัด (มหาชน)

ในสัญญาที่ ๒ เท่าที่ทราบ บริษัท ชีโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ก็คือท่านหัวหน้าพรรคภูมิใจไทย และสัญญาที่ ๓ ท่านสังเกตดูนะครับ สัญญาที่ ๓ สัญญาที่ ๑ กับสัญญาที่ ๒ นี่มันไม่ผิดปกติ พอสัญญาที่ ๓ ผมก็สงสัย ในฐานะผมสงสัยนะครับ จะผิดจะถูกไม่รู้ แต่ในฐานะท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงการคลังช่วยให้ความกระจ่างชัดเจนหน่อย สัญญาที่ ๑ สัญญาที่ ๒ มันเหมือนกับ รู้สึกว่าจะมีการตกลงกันในเรื่องของการประมูลราคากันขึ้นมา ไม่มีข้อผิดปกติก็เพราะว่า มันอาจจะมีการตกลงกันได้ แต่ในรายการที่ ๓ ราคามันต่ำกว่าปกติในการก่อสร้าง อาคารขึ้นมา เห็นไหมครับ เราในฐานะซึ่งเป็นผู้แทนราษฎรหรือเป็นสมาชิกรัฐสภาเราก็ เป็นห่วงเป็นใยว่า เอ๊ะ เงินของชาติ เงินของแผ่นดิน มันต้องใช้จ่ายอย่างประหยัด ใช้จ่าย อย่าให้ฟุ่มเฟือย ใช้จ่ายอย่างมัธยัสถ์ อย่างรอบคอบ อย่างมีกฎมีระเบียบ ผมในฐานะ ซึ่งเป็นสมาชิกรัฐสภาผมก็มีสิทธิที่จะสงสัยเหมือนกัน ผมไม่มีความรู้ในเรื่องการรับเหมาก่อสร้าง แต่ผมในฐานะซึ่งเป็นผู้ติดตามการใช้จ่ายงบประมาณมันก็ตั้งข้อสังเกตได้ พอในรายการนี้เกิดขึ้นว่า เอ๊ะ เงินตั้ง ๖,๐๐๐ กว่าล้านบาท ในรายการนี้มันน่าจะคืน โดยสามัญสำนึกเราเห็นอยู่แล้วว่าท่านไปกู้เงินต่างประเทศ ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม มันต้องคืนอยู่แล้ว ท่านก็เอามาใส่ในกองนี้แหละครับ ในเรื่องของงานโยธาที่ท่านเสนอ เอกสารเข้ามา -----

ในเรื่องของการปรับลดเงินสำรองลงไปเหลืออยู่ตั้ง ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท ท่านก็ไม่ได้เอาคืน ท่านก็มาใส่ในรายการนี้ แต่ผมจะไม่ลงรายละเอียดว่าถ้าใส่ไปแล้วลงตรงไหน ๗ อย่างไร ๗ เหมือนกับการจะมาชี้ให้ท่านสมาชิกวุฒิสภาและประชาชนได้เห็น ว่า อ้อ พฤติกรรม พฤติการณ์ อย่างนี้มีความที่จะต้องเข้าสู่รัฐสภาแห่งนี้ด้วยความรวดเร็ว แล้วก็เลื่อนระเบียบวาระการประชุมกันขึ้นมาขึ้นมานั้นเพราะอะไร ท่านรัฐมนตรีทราบหรือเปล่า ในเรื่องเหล่านี้ ขอให้ท่านรัฐมนตรีตอบนะครับ เพราะท่านมาขอ ท่านแจกเอกสารนี้ ท่านมาแจกเอกสารในเรื่องของการชำระเงินกู้ สาระมันไม่ใช่อยู่ที่การชำระเงินกู้ สาระของการใช้เงินของท่าน ท่านอย่าลืมนะครับ ผมก็ดี ท่านประธานก็ดี พี่น้องประชาชนจะต้องแบกรับเงินกู้และดอกเบี้ยนี้ขึ้นมา หรือใครปฏิเสธว่าพวกเราไม่ได้แบกรับภาระนี้ขึ้นมา ผมอยากเห็นว่าการใช้เงินมันใช้ให้ก่อเกิดประโยชน์จริง ๆ ไม่ใช่มาหาผลประโยชน์จากรายการอย่างนี้ ที่ผมพูดผมไม่ได้กล่าวหาท่านนะครับ แต่ผมพูดจากเอกสารแล้วก็ข้อเท็จจริงจากรัฐบาลที่ผ่านมา เพราะว่าท่านรัฐมนตรีเป็นคนชี้แจงต่อสภาแห่งนี้เอง บอกว่าขอใช้เงินตามกรอบครั้งแรก ในครั้งแรกเขาก็ตั้งกรอบขึ้นมาว่าใช้จ่ายอะไร เท่าไร มีอะไร อย่างไรบ้าง พอมาถึงท่านปั๊บผมก็เลยสงสัยว่า เอ๊ะ ท่านต้องตอบปัญหา ๒ อย่างที่ผมสงสัยก็คือว่าเงินสำรองจ่ายท่านจะเอาอย่างไร ท่านเอาไปโปะไว้ที่ไหน ท่านแจ้งให้สภาแห่งนี้ได้เห็นหน่อยได้ไหมครับ ที่บอกว่าตั้งราคาไว้แล้วประมูลเกินกว่าราคาที่ท่านตั้งไว้มันเอาไปใส่ตรงนี้หรือเปล่า คนเขาสงสัยทั้งบ้านทั้งเมืองว่าอันนี้มีการฮั้วกันใช่ไหมเลยเอาเงินนี้ไปใส่ให้เขา

อันที่ ๒ ทำไมไม่ตั้งในงบประมาณแผ่นดิน ท่านก็บอกว่าไม่มีเงิน ผมก็สงสัยว่าอย่างนั้นท่านไปกู้เงินต่างประเทศ แล้วภาษีมูลค่าเพิ่มท่านก็ล็อกไว้ไม่ต้องจ่าย มันก็ใช้อย่างที่เขาพูด รายการนี้ ๖,๐๐๐ ล้านบาทเข้ากระเป๋าใคร นี่ครับ มันต้องมาพูดคุยกัน ผมก็เห็นท่านสมาชิกวุฒิสภาแห่งนี้ท่านก็พูดไปด้วยความดีใจครับ แต่ผมอยากจะถาม ใน ๒ ประเด็นนี้ให้มันชัดเจนว่าอะไรมันเกิดขึ้น

อีกประการหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพครับ ในเรื่องของกรอบสัญญา ผมอยากจะถามท่านรัฐมนตรีว่าจริงอยู่ท่านไปกู้เงินเขามา ท่านอยากจะทำให้มันเร็ว

ผมเป็นห่วงอีกประการหนึ่งก็คือในเรื่องของ ท่านคุณใดหนึ่งนะครับว่าสัญญา
ในรายการที่ ๖ จะเริ่มเมื่อไร ผมฝากถามท่านนี้ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปท่านชาดา
เชิญครับ แล้วก็ท่านสามารถต่อครับ

นายชาดา ไทยเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : ขอคุณ
ครับท่านประธาน ผม ชาดา ไทยเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอุทัยธานี
พรรคชาติไทยพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เรียนท่านประธานที่เคารพถึงท่านรัฐมนตรี
คือในเรื่องความเห็นชอบผมก็ต้องให้ความเห็นชอบอยู่แล้วครับ เพราะว่าเรื่องนี้ผมเข้าใจ
แต่สิ่งที่ผมอยากจะทราบแล้วก็อยากให้เป็น เชื่อว่าน่าจะเป็นความรู้โดยเฉพาะ ไม่มีใคร
ก็น่าจะเป็นผมคนเดียวก็ได้ นะครับว่าในลักษณะการกู้เงินจากใจก้านี้ะครับ วันนี้เราต้อง
ยอมรับว่ามีเงื่อนไขพิเศษซึ่งรายละเอียดเท่าที่ผมหาอ่านยังไม่มี ที่แจกเพิ่มเติม
เมื่อสักครู่ก็มีเรื่องสัญญาเงินกู้ลักษณะของการใช้จ่ายเงินโครงการที่ว่าดอกเบี้ยอะไรต่าง ๆ
ระยะเวลาต่าง ๆ แต่ในการกู้เงินจากต่างชาติจะมีเงื่อนไขพิเศษ เงื่อนไขพิเศษที่ผมว่า
คือว่าเขามีกำหนดตรงไหนหรือไม่ ทางท่านรัฐมนตรีน่าจะชี้แจงให้ชัดเจนนะครับ
กำหนดว่าต้องเป็นผู้รับเหมาจากบริษัทญี่ปุ่นใช่ไหม หรือกำหนดในเรื่องเทคโนโลยี
หรือบริษัทที่ปรึกษา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ซึ่งเป็นเงื่อนไขพิเศษที่เป็นผลพลอยได้ของเจ้าของ
เงินกู้ นะครับ ผมอยากให้มีในข้อสัญญา เพราะว่าจากข้อสัญญาอย่างของเวิลด์ แบงก์
(World bank) กับธนาคารพัฒนาเอเชีย เป็นภาษาอังกฤษ นะครับ ผมก็บังเอิญไม่ได้จบ
ต่างประเทศ แล้วไม่ค่อยมีความรู้ผมก็ไม่สามารถที่จะอ่านได้หมด นะครับ จำเขาไปแปล
ก็ยังไม่กลับมาเลยนะครับ เพราะระยะเวลาที่ได้รับจากสภามั่นกระชั้นเหลือเกิน -----

กระผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ผมอยากให้ท่านรัฐมนตรีเพื่อเป็นการเสริมความรู้ และมันมีผลกับความรู้ความเข้าใจของพี่น้องประชาชน ลักษณะแบบนี้ทางการที่ ประเทศไทยให้ประเทศพม่ากู้เงินแล้วก็มีจากเหตุที่ผ่านมา ผมก็ไม่อยากฟันฝอยหาตะเข็บ ว่าผิดหรือไม่ผิดให้ประเทศพม่ากู้เงินแล้วก็ต้องเอาบริษัทจากประเทศไทย แต่ถ้าเกิดมอง ย้อนกลับไปว่าในเวทีโลกเขาทำกันใหม่ ผมเองเคยผ่านประสบการณ์เรื่องใจก้ามา อย่างสมัยก่อนเขาให้กำหนดเลยว่าผู้รับจ้างต้องเป็นบริษัทญี่ปุ่น แต่เดี๋ยวนี้เขาคงไม่ได้ กำหนด ผมเชื่อว่าทางเราเองก็ต้องพรรคันนั้น แต่มันจะมีลักษณะของผลประโยชน์ที่เขา เหมือนกับที่คำไทยนิยมก็คือทับซ้อน ผมอยากให้ท่านรัฐมนตรีได้เล่าแจ้งแถลงไขให้สมาชิก ได้ทราบบ้าง แล้วอีกประการหนึ่งก็คือเท่าที่ผมอ่านเอกสารที่มอบให้จากการกู้เงิน จากเวิลด์ แบงก์กับธนาคารพัฒนาเอเชียกู้เงินตามโครงการอย่างอาทิเช่นของเวิลด์ แบงก์ ก็เป็นเงินกู้พับลิก เซคเตอร์ รีฟอร์ม ดีเวลลอปเมนต์ โพลีซี โลน (Public Sector Reform Development Policy Loan) จากธนาคารโลกนั้นเป็นลักษณะของ คือโครงการที่ให้การสนับสนุน แต่ถ้ามาดูจริง ๆ แล้วรัฐบาลเองก็บอกว่าจะเอาเงินนี้ไปใช้สนับสนุนโครงการ อะไรบ้าง แต่บังเอิญที่ผมมาอ่านแล้วทำให้เกิดความสับสนก็คือว่ามีกิจกรรมที่ว่าจะทำ สถานะดำเนินการ ดำเนินการแล้ว ดำเนินการแล้ว ดำเนินการแล้ว ในเรื่องต่าง ๆ ผมก็เลย ไม่เข้าใจว่าโครงการนี้ทำไปแล้ว แล้วจะมากู้เงินหรือว่าจะกู้เงินไปเพื่อสนับสนุน จริง ๆ แล้ว ในระบบเศรษฐกิจของประเทศนี้การกู้เงินไม่ใช่เรื่องผิดเป็นเรื่องถูก แต่การกู้เงินในโครงการ ต่าง ๆ ที่เป็นลักษณะของโครงการสนับสนุนในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานหรือการสนับสนุน เศรษฐกิจของประเทศนี้น้อยรัฐบาลน่าจะมีแผนว่าน่าจะเอาไปใช้ทางด้านใด จริงครับ จากเอกสารในช่วงต้นรัฐบาลบอกว่าจะเอาไปสนับสนุนค้าประกันสินเชื่อผ่านสถาบัน การเงินของรัฐ ใช้เพื่อสนับสนุนโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็งและโครงการ ตามนโยบายของรัฐบาล แต่เวลามาข้างในปฏิบัติการ สถานะดำเนินการ หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ เหมือนกับมันง่ายไปคือไม่ต้องเอาพวกนี้มาให้ดูก็ได้เนะครับ เพราะว่า ทัวประเทศทั่วโลกนี้เขาก็ู้คือในเมื่อดอกเบี้ยถูกเอามาสนับสนุนมาพัฒนาประเทศไม่ใช่ เรื่องเสียหาย แต่ผมว่ามันทำให้เกิดความสับสนในการอ่านเอกสารว่าโครงการสถานะ การดำเนินการแล้ว แล้วมากู้ทำไมมันถึง หรือจะเป็นว่าผมอ่านไม่เข้าใจก็ต้องกราบขออภัย

แล้วลักษณะโครงการแบบนี้มีเงื่อนไขพิเศษอะไรก็อยากให้ท่านรัฐมนตรีได้เล่าให้ฟังบ้าง เพราะว่าเราต้องยอมรับว่าภายใต้ผลประโยชน์จากดอกเบี้ยนั้นประเทศที่พัฒนาแล้วที่เขา มีเงินแล้วก็เอามาตั้งไม่ว่าจะเป็นเวสต์ แบงก์ หรือธนาคารพัฒนาเอเชีย หรือประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นเอกเทศคือใจก้านี้เขาไม่ได้หวังในแค่เรื่องของดอกเบี้ยเท่านั้น เขาไม่ได้หวัง เพราะว่า มันเป็นการพัฒนาทางการเงินซึ่งก็พัฒนามาหลายปี ในอดีตถ้ารัฐบาลยังไม่ดำเนินการ ก็ไม่ต้องเสียดอกเบี้ย แต่ปัจจุบันนี้ถ้ากู้แล้วไม่ได้ดำเนินการ ๐.๐๑ เปอร์เซ็นต์ที่รัฐบาล หรือว่าประเทศนั้น ๆ ที่กู้ แต่ผมอยากเห็นว่ารัฐบาลไทยเราจะใช้เงินตรงนี้เข้ามาแล้วนี้ มันน่าจะมีแผนการที่ชัดเจนนิดหนึ่งเพื่อให้พี่น้องประชาชนเกิดความสบายใจ เพราะการกู้เงิน ลักษณะนี้ไม่ใช่เรื่องเสียหาย แต่น่าจะมีความชัดเจนแล้วก็ไม่ใช่ไปหยิบเอาโครงการที่อยู่ ระหว่างดำเนินการตามนโยบายหรือโครงการที่ดำเนินการไปบ้างแล้วมาเป็นแผนว่า เราจะเอามาทำเพื่อการนี้ มันเหมือนง่ายไป มันง่ายไปในการทำเอกสาร แล้วก็มันง่ายไป ในการที่จะทำความเข้าใจกับพี่น้องประชาชน คนเขียนอาจจะทำดูง่ายแต่มันรับไม่ได้ ในความรู้สึกถ้าเกิดว่าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจ ผมก็อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีได้ตอบ เพื่อเป็นความรู้ด้วยนะครับ เพราะว่าดูจากเอกสารแล้วผมก็ยังงงสับสนมาก ถ้าท่าน บอกว่าดำเนินการแล้วบางโครงการผมบอกเลยว่าล้มเหลว ล้มเหลวก็คือในเรื่องที่ สำนักงบประมาณการปรับปรุงข้อมูลหรือจากกรมบัญชีกลางในเรื่องของการตรวจสอบ รายวัน กระทบข้อมูลระหว่างการบริหารการเงินภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ -----

จีเอฟเอ็มไอเอส (GFMS) วันนี้สอบถามไปที่กรมบัญชีกลางหรือสำนักงานงบประมาณไม่สามารถตอบได้ ซึ่งกำลังทำงานงบประมาณปี ๒๕๕๔ อยู่ มติ ครม. ก็ได้อนุมัติกรอบไปแล้ว เรื่องแบบนี้สอบถามไปปรากฏว่าบอกยังไม่สามารถตรวจสอบได้ ยังไม่สามารถตรวจสอบได้ทั้ง ๆ ที่โครงการดำเนินไปแล้ว ก็คงจะฝากท่านรัฐมนตรีไว้เพียงเท่านี้ ขอขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : สมายินดีต้อนรับประธานกลุ่มพัฒนาสตรีภาคเหนือและภาคอีสานด้วยความยินดีนะครับ ต่อไปเชิญท่านสามารถ ราชพลสิทธิ์ เสร็จแล้วก็ท่านเจตน์

นายสามารถ ราชพลสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สามารถ ราชพลสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมขอพูดถึงวาระทั้ง ๒ วาระ วาระแรก ก็คือเป็นร่างหนังสือแลกเปลี่ยนความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่นเพื่อนำมาใช้ในการก่อสร้างโครงการสำคัญก็คือ โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงระหว่างบางซื่อไปถึงบางใหญ่ ระยะทางประมาณ ๒๓ กิโลเมตร โครงการที่ ๒ ก็คือโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณถนนนนทบุรี ๑ สำหรับโครงการแรกนั้นโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงจากบางซื่อไปบางใหญ่ ผมถือว่าเป็นโครงการที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นโครงการที่สามารถเชื่อมโยงตัวเมืองกับชานเมืองเป็นการช่วยในการขนส่งผู้โดยสารจากชานเมืองเข้าสู่ตัวเมืองโครงการนี้ถ้าท่านที่ผ่านไปบริเวณถนนรัตนธิเบศร์ บริเวณบางบัวทอง บางใหญ่ จะพบว่าการก่อสร้างแล้วครับ เริ่มก่อสร้าง เริ่มเจาะเข็ม ทำสถานีหลายสถานี สถานีทั้งหมดนั้นมี ๑๖ สถานี เริ่มก่อสร้างแล้ว และเส้นทางนี้ในอนาคตนั้นจะมีเส้นทางต่อเนื่องจากแยกเตาปูนไปยังราษฎร์บูรณะซึ่งจะมีเส้นทางที่ผ่านรัฐสภาแห่งใหม่ ผมดีใจครับที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการบริหารงานก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ แล้วก็กราบเรียนเสนอต่อประธานคณะกรรมการการคณะนี้ก็คือท่านประธานชัยว่าจำเป็นที่รัฐบาลต้องเร่งก่อสร้างเส้นทางต่อเนื่องสายนี้ จากเตาปูนไปถึงราษฎร์บูรณะซึ่งแผนเดิมนั้นจะต้องแล้วเสร็จในปี ๒๕๖๒ ใช้เวลาอีกนานครับ ผมก็ได้เสนอแนะว่าควรจะเร่งก่อสร้างสถานีเดียวจากเตาปูนมาสู่สถานีเกียกกาย ซึ่งผมเสนอแนะให้เปลี่ยนจากสถานีเกียกกาย

ไปเป็นสถานีรัฐสภา เหนือนี้ก็มีความดีครับว่าทางรัฐบาลโดยกระทรวงคมนาคมและ
การรถไฟฯขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย หรือ รฟม. เตรียมแผนที่จะเร่งรัด
การก่อสร้างรถไฟสายสีม่วงช่วงแยกเตาปูนถึงสถานีรัฐสภาแห่งใหม่ ซึ่งทางสายนี้
พูดกันว่าเริ่มจากบางซื่อไปถึงบางใหญ่ อันที่จริงแล้วเริ่มจากแยกเตาปูน เพราะฉะนั้น
จากบางซื่อไปถึงแยกเตาปูนนั้นจะมีอีกเส้นทางหนึ่งก็คือเส้นทางสายสีน้ำเงินซึ่งทาง
รัฐบาลได้เตรียมก่อสร้างเช่นเดียวกัน เหตุผลที่รัฐบาลจำเป็นต้องกู้เงินจากใจกล้าหรือ
องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศญี่ปุ่นนั้น ก็เพราะว่ามีความจำเป็นที่จะต้องใช้
ในการวางราง เหนือก็ทำงานก่อสร้างเฉพาะงานโยธา รางยังไม่มี ระบบอาณัติสัญญาณ
ยังไม่มี ระบบรถไฟฯยังไม่มีครับ วางรางนั้นต้องใช้เงินประมาณ ๑๖,๖๓๙ ล้านบาท
ที่รัฐบาลกำลังจะกู้ก็เห็นว่ามีความจำเป็น ส่วนระบบรถไฟฯ ระบบอาณัติสัญญาณนั้น
รัฐบาลจะให้เอกชนมาร่วมลงทุนที่เรียกกันว่าใช้รูปแบบพีพีพี (PPP) หรือ ๓ พี (3P) ใช้เงิน
ประมาณ ๑๓,๐๐๐ ล้านบาท โครงการนี้ถ้ามีเส้นทางผ่านรัฐสภาแห่งใหม่ได้ และควรจะ
สร้างแล้วเสร็จภายใน ๔ ปี นั่นก็คือเส้นทางจากแยกเตาปูนถึงสถานีรัฐสภา ก็จะทำให้
พี่น้องประชาชน ส.ส. ส.ว. สามารถเดินทางเข้าสู่รัฐสภาได้อย่างรวดเร็วตรงเวลาครับ
ไม่ว่าจะเดินทางจากบางใหญ่ บางบัวทอง จากแยกท่าอิฐ หรือจากบางซื่อ หรือจากหัวลำโพง
รัชดาภิเษกครับ -----

ดังนั้นผมเห็นว่ามีควมจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลจำเป็นต้องก่อสร้างเส้นทางสายนี้ให้เสร็จสมบูรณ์ แต่อย่างไรก็ตามครับท่านประธาน ผมมีข้อเสนอแนะถึงรัฐบาล ๔-๕ ประการนะครับ

ข้อที่ ๑ ก็คือรัฐบาลควรที่จะลงทุนในโครงการนี้ทั้งหมด ๑๐๐ เพอร์เซ็นต์ไม่ควรจะให้เอกชนมาร่วมลงทุนในส่วนจากระบบรถไฟและระบบอาณัติสัญญาณซึ่งใช้เงินประมาณ ๑๓,๐๐๐ ล้านบาท หรือคิดเป็นประมาณ ๒๐ เพอร์เซ็นต์ของมูลค่าโครงการ ซึ่งใช้เงินทั้งหมด ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท รวมทั้งการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินด้วย เหตุผลที่ผมเสนออย่างนี้ก็คืโครงการระบบขนส่งมวลชนนั้นไม่ควรจะใช้ระบบพีพีพี ควรจะเป็นการลงทุนทั้งหมดโดยภาครัฐ เพราะรัฐสามารถควบคุมค่าโดยสารได้ แต่รัฐบาลให้เอกชนมาลงทุนส่วนหนึ่งครับ ส่วนหนึ่งเอกชนนั้นจะต้องไปกู้เงินมาอัตราดอกเบี้ยก็แพงด้วย จะส่งผลไปถึงค่าโดยสารครับ รัฐบาลจะควบคุมค่าโดยสารได้หรือไม่ ถ้ารัฐบาลลงทุนเองทั้งหมดนั้นควบคุมค่าโดยสารได้ ทำให้พี่น้องประชาชนที่อยู่ชานเมืองนั้นสามารถเดินทางเข้ามาสู่ตัวเมืองได้เป็นจำนวนมาก สามารถจอดรออยู่บ้านโดยสามารถไฟฟ้าเข้าสู่ที่ทำงานได้

ข้อเสนอแนะข้อที่ ๒ ก็คือผมมีข้อสังเกตเรื่องอัตราดอกเบี้ย โครงการนี้ร้อยละ ๑.๔ ต่อปี ถือว่าเป็นดอกเบี้ยผ่อนปรนที่ได้รับจากใจกำหรือองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น แต่เมื่อเปรียบเทียบกับโครงการในอดีตของรัฐบาลนั้นก็คือโครงการรถไฟฟ้าใต้ดินของ รฟม. จากหัวลำโพงไปสู่บางซื่อ ดอกเบี้ยต่ำมากครับ ดอกเบี้ยแค่ ๐.๗๕ เพอร์เซ็นต์ ก็ไม่เข้าใจว่าทำไมเวลานี้อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบกับเงินกู้ที่ใช้ในการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณถนนนนทบุรี ๑ นั้นปรากฏว่ายังสูงกว่าโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา คือโครงการนี้มีอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๐.๙๕ ทั้ง ๆ ที่โครงการนี้เป็นโครงการชนคนไม่ใช่นร เป็นโครงการขนส่งมวลชน แต่โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยานั้นยังส่งเสริมให้พี่น้องประชาชนใช้รถยนต์ส่วนบุคคลอยู่ โครงการรถไฟฟ้านี้นั้นจะช่วยลดมลภาวะ ช่วยลดการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง ช่วยแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม อัตราดอกเบี้ยควรจะต่ำกว่าโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาครับ

ต่อไปนะครับ สิ่งที่ผมเสนอแนะก็คือรัฐบาลควรจะเตรียมเจรจาต่อรองกับ
ผู้รับสัมปทานรายเดิมครับ รายเดิมของรถไฟฟ้าได้ดินที่วิ่งระหว่างหัวลำโพงกับบางซื่อ
เนื่องจากรัฐบาลนั้นลงทุนก่อสร้างขยายเส้นทางจากบางซื่อไปถึงบางใหญ่ เป็นการขนคน
มาป้อนให้กับผู้รับสัมปทานรายเดิม เพราะฉะนั้นผู้รับสัมปทานรายเดิมนั้นจะได้รายได้
เพิ่มมากขึ้น รัฐบาลก็ควรที่จะต่อรองเรื่องค่าโดยสารกับผู้รับสัมปทานรายเดิมด้วย

เรื่องต่อไปครับ ขอเสนอแนะให้รัฐบาลนั้น คือไม่ได้มองเฉพาะรถไฟฟ้า
ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนะครับ ควรจะวางแผนก่อสร้างรถไฟฟ้าความเร็วสูง
จากกรุงเทพฯ เชื่อมกับหัวเมืองต่าง ๆ ในต่างจังหวัด รัฐบาลนั้นเสนอว่าจะสร้าง
จากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดระยอง ผมว่าเส้นทางสายแรกควรจะเป็นกรุงเทพฯ กับภาคอีสาน
ไม่ว่าจะเป็นภาคอีสานตอนบนหรือภาคอีสานตอนล่าง เหตุผลที่เสนอแนะอย่างนี้ก็คือ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือนี้มีประชากรมากที่สุดครับ

สำหรับโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณถนนนนทบุรี ๑ นั้น
เวลานี้สะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนั้นมีจำนวน
๒๑ สะพาน ผมถือว่ายังไม่พอ ที่ว่าไม่พอก็เพราะว่าเราจะสังเกตเห็นว่าในช่วงตอนเช้า
จะมีรถหนาแน่นขับเข้าสู่กรุงเทพมหานครทางฝั่งขาเข้าและตอนเย็นจะมีรถติดในฝั่งขาออก
ฉะนั้นจำเป็นที่จะต้องมีการเพิ่มสะพานเพิ่มเติมอีก สำหรับโครงการนี้จะมีเส้นทางเชื่อมบริเวณ
ถนนนนทบุรี ๑ ซึ่งเชื่อมโยงกับถนนเลียบเมืองนนทบุรี -----

เริ่มต้นจากบริเวณโรงเรียนศรีบุญยานนท์ข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ข้ามถนนวัดโบสถ์ดอนพรหม ไปสิ้นสุดที่ถนนราชพฤกษ์บริเวณโรงเรียนอนุบาลวัดใต้และบริเวณหมู่บ้านบางกอกบุเลวาร์ด และต่อขยายไปจนถึงถนนบางกรวย-ไทรน้อย บริเวณโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาบางใหญ่ ผมเห็นว่ามีความจำเป็นที่รัฐบาลต้องกู้เงินจำนวน ๗,๓๐๗ ล้านบาท แต่ผมก็มีข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลดังนี้

ข้อที่ ๑ รัฐบาลควรจะต้องขยายเส้นทางสายนี้จากบางกรวย-ไทรน้อย ไปบรรจบกับถนนวงแหวนรอบนอกหรือถนนกาญจนาภิเษก รัฐบาลควรแก้ปัญหาจุดตัด บริเวณถนนราชพฤกษ์ ต้องแก้ล่วงหน้าไม่ใช่มาทำทีหลังเหมือนอย่างที่ทำอยู่บริเวณ วงเวียนพระราม ๕ ในเวลานี้

ข้อที่ ๒ ก็คือรัฐบาลควรส่งเสริมให้มีการลงทุนในฝั่งตะวันตกของ แม่น้ำเจ้าพระยาให้มากขึ้น ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเพื่อโน้มน้าวให้พี่น้องประชาชน นักลงทุนนั้นไปตั้งกิจการร้านค้ามากขึ้น ซึ่งจะทำให้พี่น้องประชาชนมีแหล่งทำงาน ในฝั่งนนทบุรีและฝั่งธนบุรีมากขึ้น การเดินทางเข้าสู่กรุงเทพมหานครก็จะลดน้อยลง

ข้อต่อไป รัฐบาลควรพิจารณาใช้การลงทุนในรูปแบบพีพีพี นั่นก็คือให้เอกชน มาร่วมลงทุน เพราะโครงการอย่างนี้สามารถเก็บค่าผ่านทางได้ นอกเหนือจากการนี้ระบบ ลงทุนที่เรียกว่าพีพีพี โมเดล (PPP Model) นั้นควรใช้กับโครงการมอเตอร์เวย์ (Motorway) สะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา แต่ระบบขนส่งมวลชนนั้นรัฐบาลควรลงทุนทั้งหมด ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์

ข้อต่อไป รัฐบาลควรพิจารณาสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาแห่งใหม่ โดยเฉพาะบริเวณสนามบินน้ำหรือบริเวณอื่นที่ยังมีความจำเป็น ยังมีความต้องการ

ในส่วนของระเบียบวาระที่ ๔.๖ นั้นเป็นเงินกู้จากธนาคารโลกหรือธนาคาร เอดีบี (ADB) หรือธนาคารพัฒนาเอเชีย นั้น โดยกู้จาก ๒ ธนาคารนี้ ผมอยากจะเรียนว่า รัฐบาลควรจะมุ่งเน้นกู้จากไຈກ້າມາກกว่าธนาคารโลกและธนาคารเอดีบีครับ เพราะว่า อัตราดอกเบี้ยและเงื่อนไขการชำระเงินกู้นี้นั้นดีกว่า ผ่อนปรนกว่าครับ กราบขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเจตน์เชิญครับ ผมอยากจะขอความกรุณาเนื่องจากว่ามีผู้อภิปราย ๓๐ ท่าน อยากจะขอความกรุณากำหนดเวลาเลยอย่างมากไม่เกิน ๑๐ นาที จะเป็นพระคุณครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : ขอบคุณครับ ท่านประธาน ผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ เมื่อเรามาดูเอกสารที่ทางรัฐบาลแจกให้ด้วยความฉะฉาน เอกสารที่ได้รับมาก่อนที่จะเริ่มมีการประชุมก็จะมีอยู่แผ่นเดียวได้รับที่บ้าน เสร็จแล้วก็มีเอกสารมาแจก ณ วันนี้ อีก ๑ แผ่น ท่านประธานครับ มันทำให้เกิดข้อสงสัยว่าทำไมการทำงานของรัฐบาลมันถึงฉะฉานแบบนี้ เป็นเรื่องของการเจตนาให้มันฉะฉานหรือเปล่า ธรรมดาผมก็เชื่อมั่นในตัวของท่านรัฐมนตรีว่าการกับทางรัฐมนตรีช่วยว่าการทั้ง ๒ ท่านที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้ ก็ต้องขอขอบคุณท่านด้วย แต่ว่าการแจกเอกสารแบบนี้ผมคิดว่ามันก็อดตั้งข้อสงสัยไม่ได้ แล้วก็เรื่องของเงิน โดยปกติตัวผมเองผมจะตั้งกรอบในการพิจารณาไว้ ๒ ข้อ คือข้อที่ ๑ โครงการที่จะกู้มาทำมันคุ้มค่าและมีประโยชน์ต่อประเทศชาติหรือไม่ อย่างไร ข้อที่ ๒ ก็คือว่าแหล่งเงินที่กู้และเงื่อนไขการกู้มันเหมาะสม ถูกต้อง และถูกเอารัดเอาเปรียบจากประเทศยักษ์ใหญ่หรือไม่ อย่างไร ซึ่งเมื่อดูไปแล้วผมจะเริ่มจากโครงการเงินกู้ใจกล้าที่สร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณถนนนนทบุรี ๑ -----

และโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงบางใหญ่-บางซื่อระยะที่ ๒ ท่านประธานครับ ๒ โครงการนี้
เงินนิดเดียว ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท คือผมคิดสัดส่วนง่าย ๆ จาก ๗,๓๐๗ ล้านเยนกับ
๑๖,๖๓๙ ล้านเยนกับอีก ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท เงินไม่มากครับแต่ถ้าเมื่อเงินไม่มากพอ
เราไปดูดอกเบียถูก ๐.๙๕ เปอร์เซ็นต์ ๑.๔ เปอร์เซ็นต์ อาจจะมากกว่าโครงการก่อน
สักเล็กน้อย แต่ก็ถือว่ายังถูกอยู่ แต่ว่าปัญหาก็คือว่าเงินกู้เราจะเป็นเงินสกุลเยน เงินกู้สกุลเยน
เป็นเงินที่ค่อนข้างจะมีความผันผวน แล้วเราก็ไม่ได้เปรียบเหมือนกับในขณะนี้นั้นมีวิกฤติ
ค่าเงิน มันมีวิกฤติทางยุโรปที่เกิดจากประเทศพลิกก็คือตอนนี้ที่เริ่มประเทศกรีซ แล้วก็
ประเทศสเปน อาจจะลามไปถึงประเทศโปรตุเกส ประเทศไอร์แลนด์ ประเทศอิตาลี ซึ่งตรงนั้น
เป็นความหวั่นกลัวของประเทศทั่วโลก ตรงนี้เราจะย้อนไปดูว่า ถ้าหากว่าอย่างนั้นเราจะ
ตั้งรับอย่างไร เราก็ต้องมาดูให้รอบคอบ มาดูเรื่องของการก่อหนี้สาธารณะซึ่งผมจะพูด
ในประเด็นต่อไป แต่ว่าย้อนมาดูเรื่องของเงินกู้จากรัฐบาลญี่ปุ่นทั้ง ๒ โครงการนี้ เมื่อเรา
มาดูปัญหาเรื่องความเหมาะสมของโครงการคงไม่มีปัญหาละครับ เพราะว่าเราไปสร้าง
สะพานซึ่งมีความจำเป็นกับประชาชนมากมายในบริเวณนั้น แล้วก็บริเวณอื่นที่จำเป็น
จะต้องใช้เป็นทางผ่าน เรื่องของรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก ๆ
ต่อคนกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อาจจะมีข้อติดอยู่บ้าง ก็คือว่าเรามุ่งต่อการให้บริการ
แก่คนกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเท่านั้นหรือ เราไม่ได้คิดถึงประชาชนในเขตอื่น ๆ
ทั้งไม่ว่าจะเป็นอีสาน ทางเหนือ หรือทางใต้หรืออย่างไร ตรงนั้นก็คงจะเป็นประเด็นที่คงมี
คนกล่าวบ้าง แต่ถึงอย่างไรก็ตามการแก้ปัญหาให้คนกรุงเทพมหานคร ลดพลังงานจาก
การใช้น้ำมัน อันนั้นเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เราคงปฏิเสธไม่ได้ แล้วก็เรื่องของ
เงื่อนไขการกู้ นอกเหนือจากเรื่องที่เคยกล่าวไปแล้วในเรื่องของค่าธรรมเนียมผูกพันเงินกู้
ร้อยละ ๐.๑ ต่อปีของวงเงินกู้ที่ยังไม่ได้เบิกจ่าย ก็คือว่าทันทีที่เซ็นสัญญาจะมีดอกเบียทันที
ซึ่งตรงนี้เมื่อเทียบกับอัตราดอกเบียที่ต่ำมันก็ไม่น่าจะเป็นปัญหาอย่างไร ซึ่งโดยรวมแล้ว
ผมก็คิดว่าในเรื่องของโครงการกู้เงินเพื่อมาใช้ใน ๒ โครงการนั้นก็คงไม่มีปัญหาแต่อย่างใด
ไม่เหมือนกับโครงการที่ล้มเหลว แล้วก็ไม่มีประโยชน์ต่อประเทศชาติในบางโครงการในอดีต
ยกตัวอย่างเช่นเรื่องของเรือชุดของกรมเจ้าท่าในปัจจุบัน ซึ่งก็คิดว่ากู้มาแล้วก็ไปจ้างบริษัท
เขาก่อสร้างเรือเสร็จแล้วก็ไม่ได้ใช้ประโยชน์ หรือในโครงการอื่น ๆ ของกรมชลประทาน

ในโครงการที่เกี่ยวกับทางเกษตร ซึ่งประสิทธิภาพจากการประเมินมันก็ได้ผลเท่าที่ควร ซึ่งตรงนี้ก็จริงที่มันเป็นห่วง เพราะฉะนั้นหวังว่าต่อไปในอนาคตข้างหน้าการตรวจสอบความคุ้มค่าก็น่าจะทำได้ด้วยความจริงจัง ตรงนี้ผมอยากจะฝากประเด็นไว้หนึ่งว่าทราบมาว่าในเรื่องของการกู้เงินมันมีหลักการว่าจะต้องจัดประชุม ฟังความคิดเห็นของประชาชนเรื่องการกู้เงิน แล้วก็เผยแพร่ทางเว็บไซต์ (Web site) แล้วเป็นสิ่งที่ดีครับ แต่ผมอยากจะเรียนผ่านท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังสักเล็กน้อยว่าในเรื่องอย่างนี้ต่อไปเวลาที่จะขออนุมัติกรอบเงินกู้หรือการกู้เงินก็ตามทางสภาท่านช่วยให้รายละเอียดตรงนี้นิดหนึ่งได้ไหมครับว่า ในกรณีที่ท่านไปทำประชาพิจารณ์ผลเป็นอย่างไรแน่นอนครับเราก็อยากจะได้ฟังในแง่ความคิดที่เป็นลบซึ่งก็จะมีประโยชน์ คือการติติงเอาไว้มันเป็นประโยชน์แน่นอน ซึ่งคนที่ติติงบางครั้งเขาไม่รู้เหตุผล ไม่รู้ความจำเป็น แต่ว่าเขาอาจจะตั้งข้อสังเกตเหมือนกับท่าน ส.ส. ที่อภิปรายไปท่านที่แล้ว ขอภัยที่ผมจำนถามไม่ได้ -----

ซึ่งก็เป็นข้อสังเกต แต่ผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีตอบได้ ซึ่งตรงนี้ท่านก็คงจะต้องตอบต่อไป เพราะว่าไม่อย่างนั้นก็จะเป็นข้อครหาหรือข้อสงสัยของสมาชิกไม่มีที่สิ้นสุด ในเรื่องเงินกู้ อีก ๒ โครงการจากพีเอสอาร์ดีพีแอล (PSRDPL) แล้วก็ซีเอ็มดีพี (CMDP) จากธนาคารโลก และธนาคารพัฒนาเอเชีย มันเป็นเงินกู้ที่มีมูลค่าสูงค่อนข้างมาก ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ๓๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตรงนี้นะครับ ดอกเบี้ยมันสูง เพราะว่าดอกเบี้ยที่ใช้เป็นดอกเบี้ยที่ผูกกับไลบอร์ (LIBOR) ไลบอร์ก็คืออัตราดอกเบี้ยผูกพันคิดที่ลอนดอน ซึ่งดอกเบี้ยที่สูง ผมก็คิดว่ามันก็จะทำให้มีปัญหา ก็คงมีคำถามว่า เรามีความจำเป็นมากน้อยแค่ไหนที่เราจะต้องกู้เงินจากแหล่งเงินทั้งสองในอัตราดอกเบี้ยที่สูง แล้วถามในเรื่องเงินกู้จากธนาคารโลก ยังมีค่าฟรอนท์ เอนด์ ฟี (Front-end fee) หรือเงินค่าปากถุง ซึ่งก็อยู่ที่ร้อยละ ๐.๒๕ ของวงเงินกู้ร้อยละ ๐.๒๕ ของวงเงินกู้คิดจากมูลค่าของวงเงินที่กู้ ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ก็ไม่น้อยนะครับ แต่แน่นอนครับผมก็เข้าใจว่าในเรื่องขั้นตอนในการกู้เงินจากต่างประเทศ มันก็ต้องมีเงินค่าปากถุงในบางแห่ง ที่นี่ก็ชัดเจน แล้วคราวที่แล้วผมก็จำได้ว่ามันก็มีเรื่องของฟรอนท์ เอนด์ ฟี ซึ่งตรงนี้ก็ข้อสังเกตข้อที่ ๑ และอีกอย่างหนึ่งก็คือเรื่องการปรับอัตราดอกเบี้ยทุก ๖ เดือนแน่นอนครับมันเป็นเรื่องของผู้ให้กู้ที่เขาไม่ยอมเสียเปรียบ ก็เป็นเรื่องธรรมดาเขาก็จะต้องดำเนินการทุกชนิดที่ทำให้เกิดประโยชน์กับตัวเขาเอง แต่เรื่อง การตั้งข้อสังเกตแล้วนี้ ผมก็คิดว่าอีกเรื่องหนึ่งที่ผมตั้งไว้แต่แรกก็คือเรื่องของหนี้สาธารณะ กับหนี้การกู้ต่างประเทศ ผมอยากจะเรียนผ่านท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการว่า เอกสารคราวหน้าท่านช่วยมีรายละเอียดชนิดหนึ่งได้ไหมครับว่า ในขณะนี้หนี้สาธารณะเรา หลังจากกู้เงินแล้วเป็นเท่าไร เพื่อให้สมาชิกรัฐสภาทุกท่านทราบรายละเอียดจะได้สบายใจแน่นอนครับปัจจุบันนี้อัตราหนี้ต่อจีดีพี (GDP) เราแค่ ๔๙ หรืออยู่แถว ๆ นี้คิดหน่อยมากกว่านี้ก็นิดหน่อย เราไม่ได้ ๑๒๐ เหมือนกับประเทศกรีซในปัจจุบัน แต่ถ้าหากว่าสมาชิกรัฐสภาทุกท่านได้มีโอกาสที่ติดตามแล้วก็ตรวจสอบอย่างเข้มงวด ผมก็เชื่อว่าอนาคตของเราไม่ต้องอยู่ในวังวนแห่งความเสี่ยงเหมือนกับในบางประเทศที่เกิดสถานการณ์แบบนั้น ผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีทำเอกสารในเวลาที่มีมีการประชุมในคราวหน้าที่มีเรื่องกรอบวงเงินนี้ เพราะคราวนี้คงทำไม่ทัน พวกเราจะได้สบายใจครับ เราไม่อยากจะให้ประเทศไทยกลับไปเป็นเหมือนสมัยอดีตปี ๒๕๔๐ อีกนะครับ แต่ถ้าหากว่าสมาชิกรัฐสภา

ทุกท่านติดตามด้วยความสนใจ ผมเชื่อว่าโอกาสนั้นจะไม่เกิดขึ้นครับ ผมฝากไว้ทั้งหมด
เท่านี้ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณสุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล
เชิญครับ

นายสุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ท่านประธานครับ กรณีที่เรากำลังศึกษานี้เป็นการร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วย
ความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น แล้วก็พิจารณาร่างสัญญา
เงินกู้และร่างสัญญาค้ำประกันเงินกู้ ผมอยากจะให้พี่น้องประชาชนที่เป็นเจ้าของเงิน
ที่จะต้องแบกรับภาระหนี้ที่รัฐบาลนี้ไปกู้เงินได้รับทราบโดยทั่วกัน เนื่องจากการกู้เงินครั้งนี้
ต้องบอกตามตรงว่ารัฐบาลค่อนข้างที่จะไม่ได้มีความชัดเจนเลย พูดง่าย ๆ ว่า
มั่วพอสมควร เอกสารต่าง ๆ ที่นำเสนอให้สมาชิกรัฐสภาไม่ได้มีความพร้อมครับ
แม้กระทั่งเอกสารทางวิชาการอันนี้ที่สภาได้จัดทำแล้วแจกให้สมาชิกก็มั่ว -----

ผมถึงสงสารประเทศไทย เพราะว่ากว่าจะอ่านและเข้าใจเรื่องเหล่านี้ต้องติดตามเรื่อง
มาโดยตลอด แม้กระทั่งเพื่อนสมาชิกที่อยู่ในรัฐสภาแห่งนี้อ่านไปบางทีก็หลงเลยครบ
งไปหมด เนื่องจากการกู้เงินในวันนี้ที่มาขออนุมัติผมลองคำนวณมาคร่าว ๆ
๒๓,๐๐๐ ล้านบาท คิดเป็นเงินไทยก็ ๘,๐๐๐ ล้านบาท และการกู้ในครั้งนี้ต้องกราบเรียน
ให้พี่น้องประชาชนผู้ที่สนใจได้เข้าใจว่าเป็นการกู้เงินในโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง
ซึ่งรถไฟฟ้าสายสีม่วงมันมีอยู่ ๒ ช่วง ช่วงบางบัวทองถึงเตาปูน และจากเตาปูนไป
ราษฎร์บูรณะ แต่สิ่งที่เรากำลังกู้ตอนนี้ในช่วงระหว่างบางบัวทองและเตาปูน บางครั้ง
ในเอกสารนี้ก็เขียนบางชื่อ-บางใหญ่ อ่านแล้วถึงไปหมดครับ แทนที่จะไปถึงบางบัวทอง
ก็ไปถึงคลองบางไผ่ เอกสารอย่างนี้ทำให้คนอ่านแล้วเลิกอ่านเพราะจะไม่เข้าใจ และจะได้
กู้กันมั่วซั่วไปหมด เอาละครับ ผมจะสรุปคร่าว ๆ ว่า วันนี้รัฐบาลชุดนี้กำลังจะกู้เงินเพื่อสร้าง
รถไฟฟ้าสายสีม่วงตั้งแต่เตาปูนหรือบางชื่อไปจนถึงบางใหญ่ข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา พอข้าม
แม่น้ำเจ้าพระยามันก็มีสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ๑ สะพาน แต่สิ่งที่ผมจะต้องถาม
รัฐบาลชุดนี้คืออย่างนี้ครับ สายสีม่วงช่วงบางชื่อ-บางใหญ่ ตั้งแต่รัฐบาลท่านสมัคร สุนทรเวช
มาเรื่อยเลย เดิมทีก็ ๓๒,๐๐๐ ล้านบาท มีทั้งหมดอยู่ ๔ สัญญา สัญญาที่ ๑ สัญญาที่ ๒
สัญญาที่ ๓ และสัญญาที่ ๖ ๓๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท จู่ ๆ มาช่วงเศรษฐกิจวิกฤตตกต่ำ
ในช่วงรัฐบาลสมัครน้ำมันขึ้นราคา ค่าวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ก็แพง ก็เลยสร้างไม่ได้ ตกงกัน
ไม่ได้ เพราะว่าค่าก่อสร้างจาก ๓๒,๐๐๐ ล้านบาท มันเป็น ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท ครม.
ก็อนุมัติมา ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท แต่สิ่งที่เกิดขึ้นเวลาอนุมัติมา ๓๖,๐๐๐ ล้านบาทนั้นได้รวม
ภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ เพราะตอนนั้นรัฐบาลนายสมัครไม่รู้ว่าจะไปกู้เงินจากต่างชาติหรือกู้เงิน
ในประเทศ ถ้ากู้เงินในประเทศมันต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ถ้ากู้ต่างชาติก็ไม่ต้องเสีย
ภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นไปตามระเบียบพัสดุจัดซื้อของสำนักนายกรัฐมนตรี จะต้องขออนุญาต
อ่านให้ท่านประธานฟังเล็กน้อย เพื่อให้ความรู้แก่พี่น้องประชาชนคืออย่างนี้เขาบอกว่า
ถ้าระบุแหล่งเงินกู้ไว้ในเอกสารประกวดราคาตอนที่ประกวดราคารถไฟฟ้าสายสีม่วง
ตอนนั้นระบุว่าจะใช้เงินกู้ของความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น เจบีซี (JBIC)
แต่ต่อมาเปลี่ยนเป็นใจกำ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๑๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง (๕) และข้อบังคับของการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน

แห่งประเทศไทยว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๖ ข้อ ๒๕ วรรคสอง (๕) ที่กำหนดให้
การประกวดราคานานาชาตินั้นต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนด้วย ซึ่งหลักการ
และแนวทางการเบิกจ่ายค่าจ้างก่อสร้างในโครงการสัญญาเงินกู้ต่างประเทศจะไม่มี
การเบิกจ่ายค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม -----

สิ่งที่เกิดขึ้นรัฐบาลสมัครได้ตั้งงบประมาณไว้หลังจากที่มีค่าเค (K) เพิ่มขึ้นมาจาก ๓๑,๐๐๐ ล้านบาท เพิ่มเป็น ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท เป็นค่างานจริง ๆ แค่ ๒๙,๐๐๐ ล้านบาท เป็นค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม ๒,๓๕๙ ล้านบาท เงินสำรองจ่าย ๓,๙๗๒ ล้านบาท รวมเป็น ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท แต่สิ่งที่รัฐบาลชุดนี้กำลังทำ ท่านประธาน ที่ผมต้องชี้หน้านี้นี้เพราะว่า อย่างนี้ครับ เมื่ออนุมัติตามมติ ครม. ได้แยกชัดเจน ถ้าเป็นเงินกู้ต่างประเทศ ภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ต้องใช้ ๒,๓๕๙ ล้านบาทคืนคลัง แต่รัฐบาลชุดนี้อาภาษีมูลค่าเพิ่มมา บวกเลยแล้วอาศัยใช้ทั้งหมดเลย ที่นี้มันก็มาเป็นที่น่าสังเกตคืออย่างนี้ครับ ในเงื่อนไข ที่รัฐบาลกำลังจะไปลงนามในสัญญาเงินกู้กับไจก้ามีเอกสารหน้าที่ ๒ ที่แจกมา ท่านรัฐมนตรีลองอ่านข้อ ๗ ผมขออนุญาตอ่านนะครับ เงื่อนไขที่จะไปลงนามกันข้อ ๗ เขาเขียนว่า ผู้กู้จะต้องให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเข้าตรวจสอบข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้าง เพื่อให้การดำเนินการมีความเป็นธรรมและโปร่งใส และเมื่อไจก้าร้องขอผู้กู้จะต้องจัดส่ง รายงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้กับไจก้า ผมอยากจะถามครับว่า สำนักงาน การตรวจเงินแผ่นดินนี้ได้ดูโครงการนี้หรือยังว่าท่านเอาภาษีมูลค่าเพิ่มไปรวมกับค่างาน ครม. รู้ไหม หรือว่าท่านมั่ว ครม. ไม่สนใจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเสนอผ่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รู้กันอยู่ ๒ คน ที่เหลือไม่รู้ แล้วก็อนุมัติลืมหืมตาไม่ขึ้น ยกมืออนุมัติให้ผ่าน แล้ว สตง. รู้ไหมครับว่าสิ่งที่ท่านทำนี้มันผิดกฎหมาย แล้วท่านจะไป หลอกไจก้าอย่างไร ผมเองในฐานะประธานคณะกรรมการการเงิน การคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงินไม่สบายใจครับ เพราะไจก้าเขาไม่ได้ปิดหูปิดตา ผมจะทำหนังสือถึง ไจก้าบอกให้เขารู้ครับว่าที่จริงแล้วรัฐบาลท่านสมัครอนุมัติมาได้แยกภาษีมูลค่าเพิ่มออกจาก ค่างาน แล้วไม่ไปกู้ไจก้ามาไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เงินภาษีมูลค่าเพิ่มก็ต้องคืนคลัง แต่สิ่งที่รัฐบาลชุดนี้กำลังทำโกหกประชาชน โกหกผม ซึ่งเป็นเจ้าของภาษี แล้วผมต้องเป็น ภาระที่ท่านไปกู้เงินเหล่านี้ และสิ่งที่สำคัญที่สุดครับท่านประธาน ในสภาผู้แทนราษฎร พยายามที่จะกล่าวหาว่าฝ่ายค้านดิ่งเกม ไม่อยากให้มีรถไฟฟ้าสายสีม่วงใช้ ประชาชน จะเดือดร้อน ประทานโทษท่านประธาน รถไฟฟ้าสายสีม่วง สัญญาที่ ๑ เห็นเรียบร้อยนะครับ เห็นไปเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ก็คือรัฐบาลชุดนี้เห็นสัญญาที่ ๑ ก่อสร้างจาก เตาปูนไปสะพานพระนั่งเกล้า ๑๒ กิโลเมตร และเห็นอีกครั้งหนึ่ง ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ไม่กี่วันมานี้ครับ ในสัญญาที่ ๒ สร้างถนนตั้งแต่สะพานพระนั่งเกล้าถึงคลองบางไผ่ และมึงงานก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยากับบริษัท ชิโน-ไทย เอ็นจีเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) เซ็นไปแล้วและไม่จ่ายเงินเขาหรือครับ วันนี้ผมยังแปลกใจเลยว่ามาขอผ่านเงินกู้โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง (บางใหญ่-บางซื่อ) ระยะที่ ๒ แล้วระยะที่ ๑ อยู่ที่ไหนครับ ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท ท่านมาขออนุมัติแค่ ๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท ผมคิดเป็นเงินไทยนี่ และอีก ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนั้นอยู่ไหน ท่านจ่ายเขาหรือยัง ท่านเอาเงินก้อนไหนไปครับ ท่านมาขออนุมัตินี้แล้วท่านต้องอนุมัติอีกรอบหรืออย่างไร -----

- ๒๖/๑

ท่านทำไมไม่ขอที่เดียวให้จบ ท่านลงนามใน ๒ สัญญานี้แล้วถ้าเกิดสภาไม่อนุมัติให้กู้ ท่านจะเอาเงินที่ไหนไปจ่ายเขา แล้วท่านกล้าได้อย่างไรไปลงนามกับเขาก่อน ถ้าพวกผม ไม่ยอมล่ะท่านจะทำอย่างไรท่านเอาเงินที่ไหนไปจ่ายเขา หรือว่าท่านจ่ายเป็นระยะที่ ๑ แล้วเอาเงินก้อนไหนไป ในเมื่อโครงการนี้บอกเป็นเงินกู้ใจกล้าท่านเพิ่งนำใจกล้ามาผ่านสภา ครั้งนี้เป็นครั้งแรก ท่านรัฐมนตรีต้องตอบผมทั้ง ๒ ท่าน ทั้งท่านโสภณ ชาร์มย์ ทั้งท่านประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ ข้อมูลของท่านเป็นอย่างไรท่านต้องเอาให้ชัดเจน แล้วผมจะลุกขึ้นถามท่านอีก เอาง่าย ๆ ตรงนี้ก่อนท่านตอบให้ชัดเจนครับพี่น้องประชาชนฟังอยู่ ท่านจะกู้ใจกล้าทั้งหมด ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท แต่ท่านมาขอผ่านนี้แค่ ๗,๐๐๐ ล้านบาท บวกสะพานอีก ๒,๐๐๐ ล้านบาทก็เป็น ๙,๐๐๐ ล้านบาทเอาง่าย ๆ หรือ ๕,๐๐๐ ล้านบาท บวก ๒,๐๐๐ ล้านบาทนี้แหละ แล้วหายไปไหนอีก อีก ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทท่านจะมา ขอเมื่อไร เอาให้ชัดเจนอย่ามั่วตัวเลขเพราะวันนี้ท่านมั่วจนบ้านเมืองเป็นหนี้เป็นสิน มากมาย เดี่ยวจะเปียบวาระที่ ๔.๖ ผมจะชี้ให้เห็นครับว่าท่านมั่วตัวเลขอย่างไรบ้าง บ้านเมืองถึงได้เป็นหนี้เป็นสินมากมายขนาดนี้ แล้วท่านมีปัญญาใช้หนี้ไหมถามจริง ๆ มีแต่จะกู้มากู้เพื่อหวังอะไร ทำไมต้องรีบร้อนขนาดนี้ ได้ข่าวมาไม่ค่อยสบายใจครับ อย่างสร้างสะพานมีผลประโยชน์อะไรแอบแฝงหรือไม่ รถไฟฟ้าสายสีม่วงมีผลประโยชน์หรือไม่ ตอบมาให้ชัดเจนมหาศาลขนาดนี้ แล้วใช้งบประมาณผิดด้วย เอาภาษีมูลค่าเพิ่มไปบวก เป็นค่างานทำอย่างนี้ได้อย่างไรในเมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติมาอีกรูปแบบหนึ่ง ท่านอาจจะมั่ว ให้นายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์หลงเข้าใจผิดแล้วอนุมัติมั่วไปเลยอย่างนี้ไม่ได้ เดี่ยวชี้แจงให้ชัด ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านนฤมล ศิริวัฒน์ หลังจาก ท่านนฤมลก็คุณไพจิตร ศิริวรรณ เชิญครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา มีประเด็นที่สงสัยแล้วอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีที่จะให้ชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องของอัตรา ดอกเบี้ย ดิฉันได้ฟังคำชี้แจงของ สบ. เมื่อสัปดาห์ที่แล้วในคณะกรรมการวิสามัญ กิจการวุฒิสภา เขาบอกว่า ใจกล้าเวลาที่ให้กู้เงินเยอะ ๆ นี่เขาจะคิดดอกเบี้ยแพง ถูกต้อง

หรือผิดพลาดอย่างไรเดี๋ยวท่านกรุณาชี้แจงด้วย ถ้ากั๊น้อยจะคิดดอกเบี้ยถูก ตามหลัก
ของเราที่เราทราบกันโดยทั่วไปว่าถ้ากั๊เยอะแล้วระยะยาวตามหลักแล้วต้องคิดดอกเบี้ยถูก
แต่ใจกั๊ามีตรรกะของการคิดดอกเบี้ยแบบนี้มันผิดไปจากปกติมันมีเหตุผลอะไร
แล้วสำหรับรัฐบาลที่จะมาขอทำสัญญาให้สภาให้ความเห็นชอบทำไมใน ๒ สัญญาคือ
ร่างสัญญาที่ ๑ โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณถนนนนทบุรี ๑
แล้วร่างสัญญาที่ ๒ เรื่องของโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง (บางใหญ่-บางซื่อ) ระยะที่ ๒
ถ้าสมมุติว่ารถไฟฟ้าสายสีม่วงต้องใช้เงินกั๊ที่มากกว่าทำไมไม่เอาระยะสั้นเสียหน่อยเพื่อจะได้
คิดอัตราดอกเบี้ยที่ ๐.๙๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณถนนนนทบุรี ๑
เอาไประยะยาวหน่อยกั๊ ๒๐ ปีมีระยะปลอดหนี้ ๗ ปีหรืออย่างไรรึนะคะตรงนี้ขออนุญาต
ระยะปลอดหนี้ ๖ ปีก็เอาไปอยู่ตรงยาวหน่อย รัฐบาลก็ได้เสียประโยชน์ในเรื่องดอกเบี้ย
น้อยลง ไม่ทราบว่าท่านรัฐมนตรีมีความคิดอย่างไรในการดำเนินการอย่างนั้น เรื่องนี้
อยากจะขอความชัดเจนหน่อย เพราะว่าอย่างที่พวกเราได้พูดกันความห่วงใยในการใช้ภาษี
มันจำเป็นต้องมีความชัดเจนไม่นับจากที่บอกว่าเรื่องของภาษีมูลค่าเพิ่มว่าจะรวมไว้แล้ว
จะมีการตรวจสอบกันอย่างไร สดง. ได้รับทราบหรือยัง ดิฉันคิดว่าคงจะต้องมีความชัดเจน
ในส่วนนั้น แล้วก็อยากจะเรียนถามว่า หลักการกั๊โดยคิดอัตราดอกเบี้ยที่แตกต่างกันในแต่ละ
โครงการมันมีวิธีการอย่างไร เช่น สายบางซื่อ-รังสิตที่บอกว่าเสียอัตราดอกเบี้ย ๐.๙๕
เปอร์เซ็นต์ แล้วมาถึงสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณถนนนนทบุรี ๑ ๐.๙๕ แล้วก็มา
รถไฟฟ้าสายสีม่วง ๑.๔๐ นี่นะคะ มันแตกต่างกันเยอะทีเดียว เพราะฉะนั้นเรื่องดอกเบี้ย
ต้องเรียนถามท่านนะคะ

แล้วก็ยังมึ่เรื่องของร่างสัญญา ในวันนี้เราจะต้องให้ความเห็นชอบก็คือร่างสัญญาหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่นและร่างสัญญาเงินกู้และร่างสัญญาค้ำประกันเงินกู้ ในร่างสัญญาเงินกู้นั้นจะมี ๒ ส่วนก็คือ ส่วนหนึ่งที่เราเรียกว่า ใจกำกับรัฐบาลไทย นั่นคือส่วนหนึ่งของร่างสัญญาเงินกู้ แล้วก็มีอีกส่วนหนึ่งคือส่วนที่เราเรียกว่า ใจกำกับการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ดิฉันสงสัยว่าทำไมไม่ใส่ไปเลยละคะว่าระหว่างใจกำกับประเทศไทยเหมือนกับร่างสัญญาโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณถนนนนทบุรี ๑ มันมีความแตกต่างกันอย่างไร ก็ขอให้มีความชัดเจนในส่วนนี้ด้วยคะ

ส่วนที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งที่เพื่อนสมาชิกคือท่านสุรพงษ์ได้กรุณาพูดไปแล้วก็คือความไม่ชัดเจนของเอกสารที่นำมาให้สภาของเราได้พิจารณาคะ ดิฉันอ่านหลายรอบมาก แล้วก็มีความรู้สึกว่ามันสับสน ถามเพื่อนสมาชิกกันบอกว่าทำไมเป็นอย่างนี้ เพื่อนสมาชิกเขาก็บอกว่านี้แหละคือเทคนิคของการเขียนหนังสือต้องให้ไม่ค่อยชัดไว้จะได้มีความยืดหยุ่น รัฐบาลจะได้สามารถทำอะไร ๆ ได้อย่างสะดวกขึ้น ดิฉันก็ยังไม่ค่อยจะมั่นใจว่ามันเป็นหลักการที่ถูกต้องหรือเปล่า เพราะว่าสภาของเรานี้น่าจะมีข้อมูลที่ชัดเจนและให้พวกเราได้พิจารณาได้วิเคราะห์กัน เพื่อที่จะได้ทำประโยชน์ให้มันสูงสุ่ดกับประเทศของเรา โดยย่อก็คือ

๑. ดิฉันถามถึงเรื่องของอัตราดอกเบี้ย วิธีการคิดเขามีหลักการอย่างไร แล้วทำไมเราไม่เอาโครงการซึ่งกู้ยืมมาอยู่ระยะสั้นเพื่อที่จะเสียดอกเบี้ยน้อย เราเอาโครงการที่กู้ระยะยาวจำนวนเงินเยอะไปอยู่อย่างนั้นมันเสียดอกเบี้ยสูง ทำไมถึงเป็นอย่างนั้น นั่นคือข้อแรก

๒. ร่างสัญญาหนึ่งเขียนว่า ใจกำกับรัฐบาลไทย กับอีกร่างสัญญาหนึ่งเขียนว่า ใจกำกับการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ว่ามันแตกต่างกันอย่างไร ทำไมไม่เขียนให้เหมือนกันว่า ใจกำกับรัฐบาลไทย ทั้ง ๒ ร่างคะ

แล้วก็ยังมีความห่วงใยในเรื่องของวิธีการติดดอกเบ๊ยที่เราไปแจกจ่าย
ได้ดีที่สุดหรือยังคะ เมื่อครั้งก่อนที่บอกว่า ๐.๙๕ เปอร์เซ็นต์ ทำได้ ๐.๙๕ เปอร์เซ็นต์ ทำได้
๑.๔๐ เปอร์เซ็นต์ มันลงมากกว่านี้อีกได้ไหมคะ ดิฉันคิดว่าวันนี้เราจะทำสัญญาอะไร
ก็แล้วแต่ต้องคำนึงว่าเราจะมีความสามารถในการที่จะชำระคืนได้เพียงใด ก็ฝากรัฐบาล
ตอบให้พวกเราได้เข้าใจ ก็คงจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ขอบพระคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณไพจิตต์เชิญครับ

นายไพจิตต์ ศิริวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพจิตต์ ศิริวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม
พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เป็นอีกครั้งหนึ่งที่มีความสำคัญในการทำหน้าที่ของ
ผู้แทนราษฎร ท่านประธานครับ รัฐบาลนี้ขอความเห็นชอบในการสร้างหนี้สินให้กับ
ประชาชน ตัวแทนของประชาชนก็ต้องถือว่าต้องทำหน้าที่ที่สำคัญ เพราะว่าเท่าที่ได้รับฟัง
สะท้อนความคิดเห็นตลอดเวลาพิเศษ ๆ นี้ก็มีแต่เรื่องที่ประชาชนเป็นห่วงว่า
เมื่อเข้ามาก็ทำหน้าที่ในการกู้ กู้แล้วก็กู้อีก ท่านประธานครับ วันนี้ที่นี้เป็นผลงานหลัก
ของรัฐบาลนี้ตั้งแต่เข้ามา รัฐบาลภายใต้การนำของท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กู้เงินทั้งสิ้นแล้ว
๗๗๐,๗๒๖ ล้านบาทเศษ รวมถึงยอดนี้อีกประมาณร่วม ๘,๐๐๐ ล้านบาท ก็บวก
เอาเข้าไปนะครับ ชดเชยการขาดดุลงบประมาณ ๔๕๓,๕๙๒ ล้านบาท กู้เพื่อจ่าย
สูงกว่ารายได้ ๙๙๔,๐๐๐ ล้านบาท กู้ตามพระราชบัญญัติโครงการไทยเข้มแข็ง ที่บอกว่า
ใครแข่งกันแน่ครับ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท -----

และสุดท้ายก็เหมือนอย่างวันนี้ในโครงการลงทุนต่าง ๆ ๒๓, ๑๓๔ ล้านบาท ๗๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทครบท่านประธาน วันนี้จะขออีกแล้ว ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าเวลาที่มีมันค่อนข้างจำกัด ชุกละหุก ผมยังชอบความเห็นของท่านรองนายกรัฐมนตรีคนใหม่ ที่บอกว่าที่จะทำตามพระราชบัญญัติที่ให้อำนาจกระทรวงการคลังนี้พอแล้ว เอาไปใส่ในงบประมาณปี ๒๕๕๔ แล้วผมก็หวังว่ามันยังไม่ได้ทำอะไรไม่ไปใส่ปี ๒๕๕๔ วันนี้ก็ยังเอามาถามอีก ๘,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ ถามเข้าไปเพื่อที่จะเอาไปใช้ตามภาระอะไรมากมาย ก็บอกอยู่แล้วว่ามันเข้มแข็งแล้ว มันพินแล้ว เศรษฐกิจดีแล้ว เก่งแล้ว เมื่อก่อนกับบอกเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ ก็เพื่อให้เกิดกระตุ้นการสร้างงาน สร้างรายได้ มันดีอยู่แล้วนะครับ แต่ภาระที่เกิดขึ้นวันนี้ก็บอกกันว่าต้องเสียดอกเบี้ย ดอกเบี้ยแพงกว่าปกติไม่ถึง ๑.๗ เปอร์เซ็นต์ ๑.๙ เปอร์เซ็นต์ อันนี้ ๑.๔ เปอร์เซ็นต์ก็มีนะครับ ก็แพงขึ้นมาอีก ผมก็ให้สงสัยว่าภาวะที่เราเร่งค้นทางเศรษฐกิจขณะนี้ยืมสิน แล้วทำไมต้องทำแบบไม่รอบคอบ แค่ออกสารที่ให้กันนี้ก็กำตาคันแล้วครับ การนัดประชุมชุกละหุก เอกสารไม่ชัดเจน ส่อถึงเจตนาว่าต้องการให้สภาได้พิจารณาอย่างไร ๒,๒๐๐ ล้านบาทไปทำสะพาน ท่านประธานครับ สะพานข้ามแม่น้ำโขงนี้ยาวกว่าสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาอีกที่จังหวัดนครพนมใช้ ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท ผมก็ให้สงสัยว่าเพราะเงินกู้หรือถึงต้องแพงกว่าแล้วมันมีอะไรอยู่ข้างหน้าข้างหลังเหล่านี้ วิธีการจัดซื้อจัดหาดำเนินการตามครรลองพอจะกู้เงินวิธีที่จะทำให้เกิดความโปร่งใสตามที่แถลงกับสภาไว้มันมีแค่ไหน อย่างไรก็ตามท่านประธานครับ ที่ฉาวโฉ่มากที่สุดก็คือเงินรถไฟฟ้า ความจริงไม่ได้ฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉ ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท พี่น้องผมก็มาอยู่ในกรุงเทพฯ มากมาย แต่ว่าการจัดการทั้งหมดนี้มันเป็นไปอย่างไม่ตรงไปตรงมา วิธีการทางงบประมาณก็ดี จากเอกสารเท่าที่เราหากันได้ ในฐานะเป็นนักการเมืองต้องการจะให้การจับจ่ายใช้เงินทุกบาททุกสตางค์ให้เกิดประโยชน์ สูงสุดกับบ้านเมือง ท่านประธานครับ มีโครงการที่สมาชิกได้อภิปรายหลายท่านว่ามันไม่ควรที่จะเป็นแบบนี้ ทั้งสะพานทั้งรถไฟฟ้า อยู่ในการกำกับดูแลของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังของพรรคภูมิใจไทย แล้วในโครงการเหล่านี้มันมีผลประโยชน์ทับซ้อน ผลประโยชน์ทับซ้อนเนื่องจากบริษัทที่รับจ้างรับทำนี้มันเกี่ยวข้องกับหัวหน้าพรรคของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง บริษัท ชีโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น

จำกัด (มหาชน) แปลว่างานในจำนวนนี้ ๔ โครงการนี้มันของใครกันแน่ วิธีการที่เราเห็น
ไม่ว่าจะเป็นการปรับลดเงินจากสิ่งที่ไม่ควรปรับลด ทั้ง ๔ โครงการนี้ไปปรับลดลงมาแล้วก็
เอาไปเพิ่มใส่ในโครงการที่เป็นของ ๒ บริษัทใหญ่ แล้วไม่ใช่เงินน้อย ๆ นะครับ ปรับลดเงิน
ภาษีมูลค่าเพิ่ม ปรับลดเงินเพื่อเหลือเพื่อขาด ๒,๙๕๒ ล้านบาท ปรับลดภาษีมูลค่าเพิ่ม
๑,๗๐๑ ล้านบาท ๒ ยอด ๖,๐๓๔ ล้านบาท แล้วก็เอาไปใส่เพิ่มในงานที่ควรที่จะเพิ่มให้กับ
บริษัทที่มีการดำเนินงานที่ประกวดราคาเสร็จแล้ว มองถึงเจตนาว่าต้องการที่อยากจะให้ใคร
ได้งาน -----

ได้มูลค่าหลังจากยื่นทำสัญญา พอได้ผู้รับจ้างเสร็จก็เอาเงินหมวดจากที่ปรับลดแล้วก็ใส่เพิ่มเข้าไปขออนุมัติคณะรัฐมนตรี ท่านประธานไม่ใช่ตอนไหนครับ ๑๑ สิงหาคม นายกรัฐมนตรีคือท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ คนเซ็นเสนอต่อรัฐมนตรีโสภณ ชำรัมย์ ขอไปในการโยกเงินเหล่านี้เป็นรายการเพื่อทราบ ๖,๐๓๘ ล้านบาท แล้วบอกว่าเป็นรายการเพื่อทราบ เอามาให้บริษัท ช. การช่าง จำกัด (มหาชน) เอามาให้บริษัท ชีโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๖,๐๓๘ ล้านบาท แล้วทำแบบนี้มันเป็นไปตามทำนองคลองธรรมของระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างเพียงใด มันทับซ้อนกับผลประโยชน์ระหว่างลูกพรรคกับหัวหน้าพรรค ผมรับไม่ได้วิธีการท่ามกลางภาระหนี้สินของประชาชน ไม่ควรที่จะเกิดเหตุการณ์แบบนี้ ผมย้อนไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีที่บอกว่าจะต้องตรงไปตรงมา ผลประโยชน์ ความรับผิดชอบทางการเมืองมันจะต้องเคอะพกันในการที่จะเอาเงินก้อนที่จะมาขออนุญาตสภา รายละเอียดพวกเหล่านี้มันซับซ้อนครับท่าน ขณะเดียวกันสัญญาที่ ๓ เป็นอีกเจ้าหนึ่งก็ถูกปรับลดแล้วไม่ได้คืนแม้แต่บาทเดียว เอาไปใส่ในรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ ท่านประธานครับ วันนี้จะขออีก ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท แปลว่าจะไปทำอะไรกันอีกแล้วเวลาที่มีค่อนข้างจำกัด ผมกราบเรียนแบบนี้เกินกว่าที่คณะพวกผมใช้เวลาที่มีจะได้ให้ความเห็นชอบ อยากให้มีคณะกรรมการพิจารณาก่อนให้ความเห็นชอบของสภา ของทั้งวุฒิสภา ทั้งฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน ดูให้หน่อย ๑๕ วัน ๓๐ วันก็สุดแท้แต่ เป็นประเพณีในการทำงานเพื่อให้เกิดความรอบคอบก่อนที่จะเป็นหนี้เป็นสินเงิน ๗,๐๐๐-๘,๐๐๐ ล้านบาท ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบรายละเอียดสัญญา แต่ละงาน เป็นอย่างไร วิธีการที่จะจัดซื้อจัดจ้างจะเกิดความรอบคอบแล้วเป็นประโยชน์ต่อการทำหน้าที่ให้ดีที่สุด หนี้คราวนี้จะต้องใช้อีกประมาณ ๗ ปี ๘ ปี ท่านประธานครับ ๗ ปี ๘ ปีไม่รู้ว่าจะคนที่เข้ามาภายหลังเขาต้องมาแบกรับภาระมาแบกรับความรับผิดชอบ ของการให้ความเห็นชอบของรัฐสภา มันจะเป็นประวัติสีดำที่ฉาวโฉ่ที่ไม่ควรจะมี เพราะฉะนั้นผมอยากให้สภาได้ใช้ความรอบคอบ แล้วก็พิจารณากัน แล้วก็ค่อยกลับมา ตัวแทนของภาคการเมืองทั้งในส่วนของวุฒิสภา ทั้งในส่วนของฝ่ายรัฐบาล ในส่วนของฝ่ายค้านเอง ได้ช่วยกันตรวจสอบให้เกิดความรอบคอบ แล้วเอากลับเข้ามาจะครับ

จะใช้เวลากี่วันผมไม่ขัดข้อง แต่ว่าต้องการธรรมเนียมในการปฏิบัติเพื่อให้เกิดการรักษา
ประโยชน์ของบ้านเมืองเพื่อที่จะทำหน้าที่อันนี้ แล้วก็ขอความกรุณาท่านประธาน
ได้ให้เวลากับท่านสมาชิกตามสมควรครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมก็ให้แล้วคนละ ๑๐ นาที
เชิญคุณสถาพร มณีรัตน์ ต่อไปจะให้ฝ่ายค้านมากที่สุดครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม สถาพร มณีรัตน์ สมาชิกพรรคเพื่อไทย จังหวัดลำพูน ในนาม
สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ ผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกตอภิปรายทั่วถึงต่อการที่
เราจะไปทำสัญญาเงินกู้ในมิติความเท่าเทียมทางสังคม ในมิติความเท่าเทียมของพี่น้อง
บ้านนี้เมืองนี้ ๖๓ ล้านคน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมดีใจกับพี่น้องกรุงเทพฯ ดีใจกับ
พี่น้องจังหวัดนนทบุรี ที่จะมีความเจริญรุ่งเรือง มีรถไฟฟ้าทั้งใต้ดินบนดิน มีทั้งสะพาน
ข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา จะมีแสงสว่าง และพี่น้องของผมทั้งภาคเหนือและภาคอีสานก็ต้อง
อพยพมาเป็นแรงงานเพื่อมารับจ้างในการก่อสร้าง มิติทางสังคมทางภาคชนบทก็ต้องล้นไหล
มาสู่ภาคเมือง -----

เงิน ๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ผมเห็นว่าเป็นเงินจำนวนมหาศาลที่รัฐบาลจะไปทำสัญญาในการกู้เงินซึ่งแต่ละฉบับนั้นดอกเบี้ยก็แตกต่างกันไป ท่านประธานที่เคารพ ผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม จังหวัดลำพูนของกระผม บ้านแม่ฮิโสะครับ ขอสร้างถนนทางหลวงชนบท ๕๐๐,๐๐๐ บาทเพื่อเชื่อมกับบ้านแม่หาด ๓ ปีแล้วไม่ได้ครับ เปลี่ยนรัฐมนตรีมาแล้วคนแล้วครับ แต่พอ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทกับพี่น้องในเมืองหลวงมันรวดเร็วทันใจเหลือเกินครับ แต่กับพี่น้องชายขอบโดยเฉพาะบ้านแม่ฮิโสะของกระผมรอถนนทางหลวงชนบทมา ๓ ปีครับ นี่คือมิติทางสังคมที่มันเหลื่อมล้ำทำให้พี่น้องของผมต้องเป็นแดงทั้งแผ่นดิน มันอย่างนี้จริง ๆ ท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐบาลทักษิณ ชินวัตรอนุมัติพระราชกฤษฎีกาเวนคืนพี่น้องประชาชนในจังหวัดลำพูน เขาเรียกว่า ถนนเลี้ยวเมืองสาย ค๑ ค๒ ค๓ วงเงินแค่ ๔๒๐ ล้านบาท ๓ ปีจะเข้าปีที่ ๔ จนพระราชกฤษฎีกาเวนคืนจะหมดอายุแล้วก็ไม่ได้ครับ ผลกระทบก็คือว่าจะขายที่ดินก็ไม่ได้ จะโอนที่ดินก็ไม่ได้ ติดกฤษฎีกาเวนคืนนี้แหละครับ มันเป็นอย่างไรรครับ แล้วที่เมืองหลวงของประเทศไทย ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทปฎิบัติได้เลยครับ รูดปรี๊ด ๆ ผ่านสภาเลย นี่คือมิติทางสังคมที่มีความเหลื่อมล้ำครับ มีการอนุมัติสร้างถนน ๔ เลน (Lane) เชื่อมระหว่างอำเภอฝาง อำเภอบ้านโฮ่ง อำเภอป่าซาง เข้าที่จังหวัดเชียงใหม่ในเขตอำเภอฮอด วงเงินแค่ ๑,๔๐๐ ล้านบาทสร้างไปได้ ๕ กิโลเมตร โครงการหายเลยครับ หายไปจากสารบบของกระทรวงคมนาคมเฉยเลยครับ นี่คือมิติทางสังคมที่เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจว่าการกระจายงบประมาณของประเทศ การกู้เงินของประเทศมีความเสมอภาค มีความเท่าเทียมทางสังคมหรือไม่ ตรงนี้ท่านประธานต้องให้คำตอบกับพี่น้องประชาชนเหมือนกัน เพราะเวลาใช้หนี้เงินกู้ตั้งอุแว่มานี้ ๖๓ ล้านคนมันใช้หนี้เหมือนกันหมด เป็นหนี้สาธารณะครับ เป็นหนี้สาธารณะที่คนไทยทั้งแผ่นดินต้องรับผิดชอบเหมือนกันหมด เพราะฉะนั้นการจะทำการกู้เงินหรือการที่จะทำให้เป็นหนี้สาธารณะที่คนไทยทั้ง ๖๓ ล้านคน จะต้องมารับผิดชอบร่วมกัน ต้องฝนตกทั่วฟ้าครับ วันนี้โครงการเงินกู้ของพี่น้องในจังหวัดภาคเหนือ และภาคอีสานไม่ค่อยมี ไทยเข้มแข็งก็เอาไปชอยเป็นโครงการเล็ก ๆ เล็ก ๆ ครับ นี่เรื่องจริงครับ แทนที่จะได้เมกะโปรเจกต์ (Megaproject) เป็นที่ขึ้นชอบ เป็นที่ขึ้นตาต่อสังคม กลายเป็นโครงการ

ล้านแก้ว ล้านแก้ว ล้านแก้วครับ แถมทั้งอมทั้งดูดกันด้วยครับ ไทยเข้มแข็งนะครับ
ท่านประธานนี่เรื่องจริงที่เกิดในบ้านในเมืองในสังคมนี้ เรากู้เงินมาทำอะไรกันครับ
กู้เงินมาบอกว่ากระตุ้นเศรษฐกิจ ก็เห็นว่าเศรษฐกิจดี แต่วันนี้พี่น้องพวกเราเจ็บปวด
รวดร้าว ภาคชนบทนั้นเงินฝืดครับ เงินฝืด สินค้าเกษตรนั้นตกต่ำ ฝนฟ้าแล้งครับ ทำไม
ไม่กู้เงินไปสร้างแหล่งน้ำให้เป็นเมกะโปรเจกต์ ๑๘ ลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ ของประเทศไทย
มันหายไปไหนหมดครับ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นที่รับรู้กันทั่วไป พี่น้องประชาชนก็รับรู้ว่าการที่เรา
มีเมกะโปรเจกต์นั้นเป็นเมกะโปรเจกต์ที่สามารถทำให้พี่น้องประชาชนลืมตาอ้าปากได้
มีจำนวนมากมายครับ แต่ดูเหมือนว่ารัฐสภาแห่งนี้ไม่ค่อยให้ความสนใจ รัฐบาลไม่ค่อยให้
ความสนใจ ปล่อยให้พวกเราฝนแล้ง ปล่อยให้ແ່นางแมวซ้ำซากครับ นี่คือนิติทางสังคม
ที่เรา กำลังจะทำโรดแมพ ไม่ต้องทำโรดแมพเลยถ้ารัฐบาลมีวิสัยทัศน์ในการมองปัญหา
ให้ครอบคลุม ผมจะภูมิใจมากถ้ารัฐสภาแห่งนี้เปิดประชุมที่ลุ่มซ้ำซาก กว่าที่จะกู้เงินได้
ก็หืดขึ้นคอ ถ้าเอาเรื่องนิติของฝนแล้ง นิติของการกระจายน้ำ ทำให้พี่น้องของผม
ในภาคชนบทมีน้ำใช้ น้ำทำอุดมสมบูรณ์ อันนี้จะเป็นสิ่งที่ผมพร้อมที่จะอภิปรายสนับสนุน
และชูรั้งเรียกให้ทันทีเลยครับ -----

ท่านประธานที่เคารพ มิติทางสังคมเกี่ยวกับเงินกู้เนี่ยมันเป็นความเจ็บปวดมากครับ ปี ๒๕๔๐ พี่น้องพวกเรாதกงาน ขายทรัพย์สินจาก ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาทไปขายให้ฝรั่งตาน้ำข้าว ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท คนก็รู้กันครับ เพราะเราไปกู้เงินโดยที่ขาดมิติของสังคม มิติของการมีส่วนร่วม วันนี้เราเองก็จะกลับมากู้เงินอีกแล้วครับ เพราะวาระรัฐบาลที่ใช้เวลาบริหารประเทศมาเกือบจะ ๒ ปี ผมจำได้ครับเราผ่านพระราชกฤษฎีกากู้เงินไปทั้งหมด ๒ ฉบับ ฉบับละ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท บอกว่าจะทำให้กระตุ้นเศรษฐกิจ เศรษฐกิจก็บอกว่าดี แต่ว่าข้อเท็จจริงวันนี้มันไม่ดีอย่างที่มีการโฆษณาชวนเชื่อเลยครับ มันดีแต่ป้าย มีแต่ป้ายโฆษณาของรัฐบาล มีแต่สื่อที่ยัดเยียดด้านเดียว นี่คือมิติทางสังคมที่มีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงในเรื่องของการเข้าไปมีส่วนร่วม วันนี้ผมจะดีใจมากถ้ารัฐสภาแห่งนี้ ขอเสียเวลาอีกสัก ๒๐ วัน ๓๐ วัน ตั้งคณะกรรมการการขอตรวจดูหน่อยได้ไหมครับ ท่านประธานรัฐสภา สมาชิกรัฐสภา และรัฐบาล ต้องใจกว้างในการให้เวลาพวกเรา ตรวจสอบดูหน่อยเถอะครับว่าท่านเอาไป ๗๖,๐๐๐ ล้านบาทที่มีเอกสารอ้างอิงที่ฝ่ายค้าน ได้เอามาเปิดเผยนี้ว่ามีการเอื้อผลประโยชน์เป็นผลประโยชน์ที่ทับซ้อน ลูกน้องชง ลูกพี่ประมุข มันจริงอย่างไรครับ ลูกน้องชง ลูกพี่ประมุข ผลประโยชน์ทับซ้อน นี่คือข้อกล่าวหา ถ้าจะให้สว่สาคาตาจะต้องตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ ผมก็จะสมัคร เป็นกรรมการ ผมจะเป็นโฆษกคณะกรรมการ ผมจะได้มาแถลงข่าวกับพี่น้องประชาชนว่าเอาละประเทศไทยเราเป็นหนี้ ๗๖,๐๐๐ ล้านบาท เป็นหนี้ประเทศญี่ปุ่น เอามาสร้างถนน สร้างรถไฟฟ้าที่กรุงเทพมหานคร เอาไปสร้างสะพานที่จังหวัดนนทบุรี มีความโปร่งใส บริษัท ชีโน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) เขาได้มาถูกต้อง บริษัท ช. การช่าง จำกัด (มหาชน) ได้มาถูกต้อง อีกบริษัทหนึ่งเขาก็ได้มาถูกต้องเพราะเขาประมูลต่ำสุด มันจะได้จบครับท่านประธาน ไม่ต้องไปกล่าวหากัน เอาเวทีรัฐสภาแห่งนี้ละครับ นี่คือมิติทางสังคมครับท่านประธานที่เราเป็นพี่น้องกัน เราต้องดูว่าการกู้เงินเนี่ยมันได้กระจายกันทั่ว แนนอนพี่น้องต่างจังหวัดถ้ามาอยู่กรุงเทพฯ มาอยู่จังหวัดนนทบุรีก็ได้ใช้ แต่ผลประโยชน์ที่มันใช้มันตกจริง ๆ นั่นได้คนละกี่เปอร์เซ็นต์ ของบ้านนี้เมืองนี้ พอพวกเรามาอยู่กรุงเทพฯ มาอยู่นานท่านก็บอกว่าทำให้รตติด

ไม่มีเวลาเดินทาง ขอให้เลิกชุมนุม พอมาทวงความเป็นธรรมก็บอกว่ากล่าวหาอย่างโน้น
อย่างนี้คือมิติต่างสังคมที่มันสะสมมา ทำยที่สุดนี้ครับท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยัง
ผู้มีอำนาจวาสนาในบ้านในเมืองนี้ ถ้าอยากจะเห็นการใช้เงินกู้ที่ตั้งๆแล้ว ๖๓ ล้านคน
ที่เป็นหนี้กันคนละประมาณ ๑๒๐,๐๐๐-๑๔๐,๐๐๐ บาทที่เป็นหนี้สาธารณะทั้งประเทศ
ถ้าเป็นไปได้ขอให้ตั้งคณะกรรมการการเถอะครับ อย่างกลัวการตรวจสอบ การเป็นผู้มีอำนาจ
ย่อมใจกว้าง ผมหวังไว้ว่าการอภิปรายของผมที่มีเวลา ๑๐ นาทีคงเป็นการเตือนสติของ
สมาชิกรัฐสภาที่ถือว่าเป็นคนคุณภาพของประเทศนี้อย่างน้อยช่วยกันรณรงค์ให้รัฐบาลตั้ง
คณะกรรมการตรวจสอบเงินกู้ ๗๖,๐๐๐ ล้านบาทครับ กราบขอบคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ
เชิญครับ ทราบว่าทางวิปฝ่ายค้านจะให้ทางรัฐบาลแถลงชี้แจงไหม ชี้หรือเปล่า ตกลงกัน
อย่างไร เชิญคุณเชาวรินต่อ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดราชบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ
จากการที่รัฐบาลได้ขออนุมัติกรอบการกู้เงินจากประเทศญี่ปุ่นเพื่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำ
เจ้าพระยาและสร้างรถไฟฟ้ามหานครสายสีม่วง -----

ตัวเลขที่รัฐบาลขอกู้ในกรณีของการสร้างสะพาน ๗,๓๐๗ ล้านบาท จากอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ ๑๐๐ เยนต่อ ๓๔.๒๕๕๐ บาท ก็เป็นเงินประมาณ ๒,๕๐๓ ล้านบาท เงินส่วนนี้จะเสียดอกเบี้ยร้อยละ ๐.๙๕ ต่อปี ในเวลา ๒๐ ปีตามสัญญานี้ก็เสียดอกเบี้ยประมาณ ๑,๓๔๘ ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นเงินบาทตามอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าวจะอยู่ที่ ๔๗๕ ล้านบาท นั้นหมายความว่าโครงการจะสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาที่กู่จากประเทศญี่ปุ่นนี้ เราจะต้องเสียดอกเบี้ยเงินกู้ในโครงการนี้เป็นเงินจำนวน ๔๗๕ ล้านบาท โครงการที่ ๒ ที่จะสร้างรถไฟฟ้านั้น ๑๖,๖๓๙ ล้านบาท ในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๑.๔ ในระยะเวลา ๒๕ ปี จะต้องเสียดอกเบี้ย จำนวน ๓,๓๒๓.๖๕ ล้านบาท แต่คิดเป็นเงินบาทตามอัตราแลกเปลี่ยน ดังที่กระผมได้กราบเรียนไปเมื่อสักครู่ ๑๐๐ เยนต่อ ๓๔.๒๕๕๐ บาท จะเป็นดอกเบี้ย จำนวน ๑,๑๓๘.๕๑ ล้านบาท ดอกเบี้ยทั้ง ๒ รายการนี้ประเทศไทยต้องเสียให้แก่ ประเทศญี่ปุ่นเป็นเงิน ๑,๖๑๓.๕๑ ล้านบาท ผมก็เกิดความสงสัยว่าทำไมเราไม่กู้เงิน ภายในประเทศ เพราะจะเป็นการประหยัดดอกเบี้ยจำนวน ๑,๖๐๐ กว่าล้านบาท หรือถ้าจะต้องเสียก็ขอให้มันเป็นเงินหมุนเวียนอยู่ภายในประเทศ อันนี้เป็นข้อสังเกต หรือข้อสงสัยที่อยากจะได้อำตอบจากรัฐบาล เมื่อสักครู่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านหนึ่งได้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาซึ่งคิดเป็นมูลค่าประมาณ ๒,๕๐๓ ล้านบาท เทียบกับสะพานข้ามแม่น้ำโขงซึ่งมีความยาวมากกว่าสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาที่จะสร้างตามขนาดความกว้างของแม่น้ำ ชัดเจนครับ เพื่อนสมาชิก จากจังหวัดนครพนมได้กล่าวว่าสะพานที่ข้ามแม่น้ำโขงเป็นเงิน ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท แต่นี้สร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ๒,๕๐๐ กว่าล้านบาท เมื่อตอนที่ท่านประธานรัฐสภา ได้กรุณาตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งเพื่อจัดกิจกรรมเป็นการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวโรกาสเจริญพระชนมายุ ๘๔ พรรษา ในปี ๒๕๕๔ ซึ่งรัฐสภามีโครงการ ที่สำคัญอย่างยิ่งยวดก็คือโครงการสร้างรัฐสภาใหม่ เพราะเป็นที่รู้กันว่าบริเวณรัฐสภา ปัจจุบันนี้อยู่ในเขตพระราชฐาน สถานที่คับแคบ เวลาประชุมร่วมกันแต่ครั้งสมาชิก ไม่ได้รับความสะดวกสบาย นอกจากนั้นยังมีปัญหาเรื่องห้องประชุม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ห้องประชุมคณะกรรมการ พวกราชสมาชิกรัฐสภาที่ทำหน้าที่เป็นกรรมาธิการอยู่ใน คณะต่าง ๆ นั้นต้องทำหน้าที่เหมือนอย่างกับคนเล่นเก้าอี้ดนตรี บางครั้งนัดประชุมบ่าย

ต้องไปยื่นรออนุญาตที่หน้าห้อง ขณะที่กรรมการชุดอื่นซึ่งใช้ห้องนั้นประชุมในช่วงเช้า
ยังไม่เสร็จสิ้น ผู้ที่จะมาชี้แจงต่อคณะกรรมการก็ต้องพบกับอุปสรรคเช่นกัน ดังนั้น
โครงการสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ซึ่งได้มีการพูดคุยกันมาตั้งแต่สมัย ฯพณฯ ศาสตราจารย์มารุต
บุญนาท เป็นประธานรัฐสภา แต่ความชัดเจนก็ยังไม่ปรากฏ แต่ว่าขณะนี้มีความชัดเจนแล้วว่า
เราจะย้ายที่ทำการรัฐสภาไปอยู่ที่บริเวณเกียกกาย ซึ่งมีการประกวดแบบอะไรต่ออะไร
ต่าง ๆ ประมาณราคาค่าก่อสร้างอยู่ที่ ๑๒,๐๐๐ ล้านบาทก็ได้ทราบมาว่ารัฐบาลจะสนับสนุน
เป็นเงินปีละประมาณ ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งแน่นอนเงินจำนวน ๑๒,๐๐๐ ล้านบาทนั้น
จะต้องใช้เวลาเกือบ ๑๐ ปี จึงจะมีงบประมาณพอที่จะสร้างอาคารที่ทำการของรัฐสภา
แห่งใหม่ ในฐานะที่เป็นกรรมการคนหนึ่ง ผมมีโอกาสเข้าไปร่วมประชุมด้วย ผมก็เสนอ
ความคิดเห็นว่าน่าที่จะเจรจากับทางประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เชิญชวนให้เขามา
ลงทุนสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ก่อน แล้วเราก็ตั้งงบประมาณใช้คืนในระบบที่เขาเรียกกันว่า
ระบบเทิร์นคีย์ (Turnkey) จากการแสดงความคิดเห็นดังกล่าวทำให้ผมมีโอกาสเดินทางไป
ไปเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีนร่วมกับท่านประธานรัฐสภาเมื่อตอนต้นปี โดยออกจาก
กรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ท่านประธานครับ วันที่ ๑๕ มกราคม คณะของ
ท่านประธานรัฐสภาได้ไปที่เมืองหนานจิง ในมณฑลเจียงซู -----

ที่นั่นผมมีโอกาสพบกับนักธุรกิจชาวจีน ซึ่งผมมีความประสงค์จะไปเชิญชวนให้เขามาลงทุนสร้างรัฐสภาในเมืองไทย โดยให้เขาหาแหล่งเงินมาด้วย เมื่อสร้างเสร็จแล้วทางรัฐสภาก็จะตั้งงบประมาณใช้คืนเขา ซึ่งการก่อสร้างของประเทศจีนนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่าในระยะ ๒ ทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศจีนมีการพัฒนาก้าวกระโดดอย่างขณะนี้เขากำลังจัดงานเอกซ์โป (Expo) ที่เมืองเซี่ยงไฮ้ ถ้าท่านประธานมีโอกาสไปชมจะเห็นว่าเขาก่อสร้างเหมือนอย่างเนรมิต เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราได้ผู้ลงทุนเป็นชาวจีนมาสร้างรัฐสภารับรองว่าจะแล้วเสร็จภายในปี ๒๕๕๔ ทันท่วงทีกับความตั้งใจในการที่จะให้โครงการนี้เป็นโครงการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวโรกาสทรงเจริญพระชนมายุ ๘๔ พรรษาหรือครบ ๗ รอบ ท่านประธานครับ เมื่อคืนวันที่ ๑๕ ผมได้มีโอกาสพบกับนักธุรกิจชาวจีนเขาได้ปรารภเกี่ยวกับเรื่องการก่อสร้างในเมืองไทย เขาเล่าให้ผมฟังว่าสะพานพระราม ๘ ที่ข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาปัจจุบันนี้เขาเสียหายเหลือเกิน งบประมาณที่สร้างสะพานพระราม ๘ ถ้าให้บริษัทเขามาสร้างเขาบอกเขาสร้างได้ ๒ สะพานครึ่ง ๒ สะพานครึ่งครับท่านประธาน งบประมาณของเราสูญหายไปจากการก่อสร้างในเมืองไทยนี้ ผมประมาณไม่ถูกว่ารั่วไหลไปเท่าไร ในเมื่อนักธุรกิจจีนที่เข้ามาดู มาประมูลมาต่อสู้แข่งขันกัน แล้วเขาไปอธิบายว่าวงเงินนั้นสามารถสร้างได้ถึง ๒ สะพานครึ่ง ตรงนี้ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานฝากผ่านไปยังรัฐมนตรีว่า เงินกู้เหล่านี้จะต้องกวดขันดูแลเรื่องการใช้จ่ายอย่าให้มีการทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) จนนักธุรกิจชาวจีนเขาไปพูดกันในบ้านเขาเป็นเรื่องที่น่าอัปยศเหลือเกิน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอใช้โอกาสดังนี้กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นผู้เสนอขอรับอนุมัติการขอเงินกู้ผ่านรัฐสภา ท่านลองคิดขอกู้อย่างนี้อีกสักก้อนได้ไหมจะเป็นกี่ยี่หมื่นล้าน เป็นกี่ยี่แสนล้านบาทก็ตามใจ แล้วโยนลงไปทั่วประเทศเลยครับให้ชุดบ่อสำหรับเกษตรกรไม่ต้องไปสร้างเขื่อนขนาดใหญ่เป็นพัน ๆ ล้าน เป็นหมื่นล้านเอาเป็นบ่อในแต่ละแปลงนาหรือแต่ละพื้นที่ที่เกษตรกรมีไว้สำหรับทำการเกษตรไม่ว่าจะเป็นเรือกลสวนไร่นาอะไรก็ได้แล้วแต่ ให้มีบ่อเก็บน้ำเป็นแบบตาข่ายไปเลยทั่วประเทศท่านประธานจะสังเกตแต่ละปีฤดูฝนเวลาน้ำท่วมมันจะท่วมจากภาคเหนือ แล้วก็ไล่ไปเรื่อยแล้วก็มาท่วมภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แล้วสุดท้ายภาคใต้ก็จะท่วมซ้ำ

เว้นแต่บางปีเท่านั้นที่มันเกิดวิปริตอากาศเปลี่ยนแปลงอาจจะผิดพลาดไปบ้าง ปริมาณน้ำฝนที่ตกในบ้านเราแต่ละปีนี้ไหลลงสู่ทะเล มีผู้รับบอกว่าน้ำ ๑๐ ปีบจะไหลลงทะเลประมาณ ๘ ปีบอกว่า เก็บไว้ใช้ประโยชน์ในบ้านเราได้เพียงแค่ปีบกว่าเท่านั้น ลองได้ไหมครับ รัฐบาลทุ่มเงินเป็นแสนล้านบาทไปเลย เอาโปรเจกต์ (Project) อย่างนี้ขุดบ่อให้แก่เกษตรกรให้ทั่วทั้งประเทศ ให้มันเหมือนหลุมขนมครก เวลาน้ำท่วมมาให้น้ำมันก็อยู่ในบ่อเหล่านั้น และแน่นอนเกษตรกรทุกพื้นที่ถ้ามีน้ำอยู่แล้วเขาสามารถที่จะทำอะไรต่ออะไรได้อีกมากมายก่ายกอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอีสานนี้ ใครบอกคนอีสานนี้เกียจไม่ใช้นะครับ เขาไม่มีน้ำที่จะทำ ถ้ารัฐบาลสามารถจัดหาแหล่งน้ำให้เขา คนอีสานนี้แหละครับเป็นคนที่มีความขยันขันแข็งที่สุด เพราะฉะนั้นการที่ทางรัฐบาลมากู้เงินจำนวนเป็นหมื่น ๆ ล้านเพื่อพัฒนาหรือสร้างความเจริญในด้านสาธารณูปโภคโดยเฉพาะอย่างยิ่งการคมนาคมฉันนั้น ผมไม่ได้คัดค้านตรงนี้ แต่ผมอยากจะฝากข้อสังเกตให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังขอให้ท่านคำนึงถึงพี่น้องเกษตรกรชาวไร่ชาวนา ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ลองเสนอรัฐบาลกู้สักแสนล้านบาทแล้วก็ไปทำอย่างนี้เลย ขุดบ่อให้มันทั่วไปหมดให้มันเป็นตาข่ายเป็นหลุมขนมครกเก็บน้ำไว้สำหรับพี่น้องเกษตรกรไม่ว่าจะเป็นชาวไร่ชาวนาผมว่าบ้านเมืองของเราจะพัฒนาไปอีกเยอะ แล้วพี่น้องประชาชนทั้งประเทศนี้ก็จะหายจน ก็เป็นเรื่องที่ผมอยากจะกราบเรียนฝากไว้ ขอขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ เชิญท่านองอาจ มีอะไรครับท่านองอาจ

นายองอาจ วงษ์ประยูร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สระบุรี) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายองอาจ วงษ์ประยูร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสระบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา กระผมขอเสนอให้ปิดอภิปราย เนื่องจากใช้เวลามาพอสมควร แล้วเรายังมีญัตติอื่นที่ต้องพิจารณาอีกในระเบียบวาระที่ ๔.๖ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานวุฒิสภา) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ เอาใหม่นะครับ ขอผู้รับรอง

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานวุฒิสภา) : ครบไหม ผู้รับรองถูกต้อง คุณหมอประสิทธิ์มีอะไรครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : กราบเรียน ท่านประธานวุฒิสภา ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ผมอยากขอร้องเพื่อนสมาชิก ความจริงยังพูดได้คนเดียวเอง ท่านประธานชัย ชิดชอบ ท่านบอกมีคนแจ้งความจำนงถึง ๓๐ คน แต่ปรากฏว่าพูดกันไม่ได้ก็คน ผมอยากขอร้องเพื่อนสมาชิกให้มีการพูดกัน เงินตั้งเท่าไรครับท่านประธาน เงินตั้งกี่หมื่น ๒๓,๐๐๐ กว่าล้านเยน ให้พูดกันแค่นี้แล้วก็จะพอหรือ ผมก็ไม่เข้าใจ รัฐบาลกลัวอะไร ไม่เข้าใจ ผ่าท่านถึงท่านรัฐมนตรี มันต้องคุยกันนิดหนึ่งไม่ได้หรือครับ ทำไมอยู่ดี ๆ ก็ปิดปาก ปิดหู ปิดตา มันอะไรกัน ไม่เข้าใจท่านประธาน ท่านประธานลองถามเพื่อนสมาชิกให้พูดกันอีกสักกระยะหนึ่งได้ไหมครับ เพราะว่าท่านพูดแบบนี้ผมดูแล้วมันแปลกขอบกล เงินตั้งกี่หมื่นล้าน ผ่าเพื่อนสมาชิก

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานวุฒิสภา) : ท่านองอาจขอให้ อภิปรายต่อไปอีกหน่อยได้ไหมครับ

นายองอาจ วงษ์ประยูร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สระบุรี) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายองอาจ วงษ์ประยูร สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ผมฟังมาโดยตลอด ส่วนใหญ่ผู้อภิปรายหลายท่านอภิปรายประเด็นก็คล้าย ๆ กันซ้ำกัน

แล้วที่สำคัญคือยังมีในระเบียบวาระที่ ๔.๖ ก็มีความสำคัญมากก็จะได้อาณาไปอภิปรายในระเบียบวาระที่ ๔.๖ ก็มีความสำคัญเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินเหมือนกัน ผมก็ยืนยันขอปิดอภิปรายครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คุณหมอเชิญครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ผมขอเสนอเปิดอภิปราย แล้วขอให้เหตุผลด้วยนะครับ ขอผู้รับรองครับ (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ผู้รับรองถูกต้อง ต้องลงมตินะครับ คงต้องลงมติเลยนะครับ

(นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ ท่านมีอะไรครับ

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานที่เคารพ ผม พิษณุ หัตถสงเคราะห์ พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดหนองบัวลำภู ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพท่านประธานแล้วก็เพื่อนสมาชิกที่เสนอปิดอภิปราย แต่ผมขออนุญาตเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่าทางซ้ายของฝ่ายค้านเองก็เหลือสมาชิกอีกเพียงไม่กี่ท่าน ประมาณ ๖-๗ ท่าน ที่เราจะได้อภิปรายในเรื่องนี้ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญของบ้านของเมือง ผมคิดว่าสมาชิกที่รัฐบาลน่าจะใจกว้าง เพราะว่าคนเราก็ไม่เยอะจะได้มีการพูดคุยกัน ขอท่านประธานช่วยพิจารณาก่อนที่จะลงมติด้วยครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญ ท่านมีอะไรครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล พรรคเพื่อไทย จังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ เมื่อก็มีคำถามไปถึงท่านรัฐมนตรี ทางรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านจะต้องตอบคำถามผมก่อน แล้วผมจะได้ขอสงวนไว้ว่าผมจะต้องซักถามท่านต่อครับ แล้วใช้วิธีการปิดอภิปรายอย่างนี้ มันทำอย่างนี้ในสภาผู้แทนราษฎรมาโดยตลอด วันนี้เชื้อโรคมันกำลังระบาดมาถึงรัฐสภา ปิดหู ปิดตา ได้อย่างไรพี่น้องประชาชนเขาฟังอยู่ท่านประธาน การอภิปรายอย่างนี้มันเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนต่อประเทศชาติ กลัวจะไม่ได้ไปใช้หนี้ กลัวจะไม่ได้ไปเป็นหนี้เขาหรืออย่างไรท่านประธาน ปิดหู ปิดตา แบบนี้ไม่ได้ครับ ฝากถึงท่านอธิบดี ท่านให้พรรคประชาธิปัตย์ของท่านมาปิดหู ปิดตา เสนอปิดอภิปรายได้อย่างไร ประโยชน์ของพี่น้องประชาชนประเทศชาติ กำลังจะเป็นหนี้ทำอย่างนี้มันไม่ถูกต้องนะท่านประธาน ผมก็อยู่ในสภามาครั้งนี้แหละครับ สภาแห่งนี้แหละทำอะไรก็จะเสนอปิด ๆ ไม่ยอมให้มีการอภิปรายแล้วมีสภาไว้ทำไมทำไมไม่ยุบสภาเสียท่านประธาน มีไว้ทำไมครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละครับท่านสุรพงษ์

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : จะใช้ปากพูดแทนพี่น้องประชาชนก็ปิดหู ปิดตา ปิดปาก ผมแบบนี้ใช้ไม่ได้ท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละครับ ไม่เป็นไรนะครับ เดี่ยวท่านรัฐมนตรีจะอภิปรายชี้แจงอีกทีหนึ่งหลังจากปิดอภิปรายแล้วนะครับ ท่านธนิตพล มีอะไรครับ

นายธนิตพล ไชยนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ธนิตพล ไชยนันทน์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดตาก ในฐานะวิปของรัฐบาลครับ ต้องกราบเรียนท่านประธานเพื่อทำความเข้าใจกับเพื่อนสมาชิกพรรคฝ่ายค้านนะครับ โดยเฉพาะท่านที่ถูกขึ้นมากล่าวหาทั้งฝ่ายรัฐบาลและนายกรัฐมนตรีว่าปิดหู ปิดตา ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า ตลอดระยะเวลา ๒ อาทิตย์ที่ผ่านมาในการประชุมสภาพวกเราพยายามที่จะประนีประนอมมาโดยตลอด

โดยการใช้วิปเป็นการประสานงานครับ และครั้งนี้ก็เช่นเดียวกันครับท่านประธาน ผมเองก็เห็นว่าเมื่อเข้าในช่วงแรกของการประชุมรัฐสภา ทางท่านประธานได้แจ้งให้กับที่ประชุมถึงการที่จะอภิปรายทั้ง ๒ กรอบการเจรจา แต่ว่าท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงเพียงแคกรอบเดียว ผมก็ไปหารือกับประธานวิปรัฐบาล ฝ่ายค้านบอกว่าขอให้ท่านรัฐมนตรีขึ้นอภิปรายอีกกรอบหนึ่ง แล้วให้ ส.ส. กับ ส.ว. ได้อภิปรายรวมไปเลยได้ไหม ก็ปรากฏว่าทางประธานวิปรัฐบาลก็ไม่เห็นด้วยครับ ผมก็บอกว่าการยืดหยุ่นอย่างนี้ในเมื่อทางฝ่ายค้านเขาไม่สามารถที่จะยืดหยุ่นให้กับพวกเรา เราก็จำเป็นที่จะต้องดำเนินงานตามที่พวกเราหวังไว้ ดังนั้นจึงกราบเรียนว่า ในส่วนของวิปรัฐบาลเราได้ตั้งใจที่จะประนีประนอมแล้ว แต่เมื่อท่านไม่เคยยื่นมือมาให้กับพวกเรา แล้วมากล่าวอ้างว่าพวกเราเป็นคนปิดหู ปิดตาเรื่องนี้จึงไม่เป็นความจริง แล้วก็กราบเรียนต่อท่านประธานว่า ผมเห็นว่าถ้าท่านประธานอยากจะให้การประชุมสภาดำเนินต่อไปด้วยความราบรื่นก็ขอให้ทางวิปฝ่ายค้านได้หันมาเจรจากับฝ่ายรัฐบาลบ้างครับ ไม่ใช่เอาแต่ให้คนอื่นเข้ามากล่าวอ้างใส่ร้ายกับพวกเราอย่างเดียวครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ก็จะขอตรวจสอบองค์ประชุมนะครับ เชิญประธานวิปฝ่ายค้านครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วิทยา บุรณศิริ ขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงครับท่านประธาน ต่อคำหาญของท่าน ขออนุญาตเอนามท่านวิปรัฐบาลท่านธนิตพล ผมคิดว่าท่านคงไปปรักปรำผมอย่างนั้นคงจะไม่ชอบนะครับ กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาด้วยความเคารพว่า การที่เรากำลังพิจารณาระเบียบวาระการประชุมที่เลื่อนขึ้นมาต้องยอมรับนะครับ -----

หากท่านรัฐมนตรีจะนำเสนอ ๒ เรื่อง คือระเบียบวาระที่ ๔.๕ และระเบียบวาระที่ ๔.๖ พร้อมกันนั้น ผมก็ไม่ขัดข้อง แต่ท่านรัฐมนตรีเป็นคนเสนอเองทีละเรื่อง ท่านเสนอในระเบียบวาระที่ ๔.๕ ก่อนระเบียบวาระที่ ๔.๖ ท่านไม่ได้เสนอ ระหว่างนั้นมีการเสนอไปแล้ว และมีการอภิปรายเดินทางมาตั้งไกลแล้ว แล้วจะมาขอให้ผมนั้นบอกว่าขออนุญาตให้พิจารณา ๒ ระเบียบวาระเลยได้ไหม ผมก็บอกว่ามันพิจารณาเดินทางมาแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเราจะไปเสนอญัตติหนึ่งขึ้นมาอีกไปซ้อนญัตติเรื่องที่กำลังพิจารณาอยู่ก็เกรงว่ามันจะมีปัญหา กระผมมีแค่ใจเองครับ ส่วนหลักเกณฑ์ในการที่จะใช้พิจารณาของสมาชิกต่อระเบียบวาระที่นำเสนอต่อรัฐสภา อันนี้มีความจำเป็นซึ่งแตกต่างกับเหตุผลที่ท่านธนิตพลได้กล่าว เพราะเรื่องนี้มีความจำเป็นต่อการใช้จ่ายเม็ดเงินของประเทศ เป็นการก่อหนี้สาธารณะ มีความผูกพันเป็นระยะยาว ซึ่งรัฐบาลชุดนี้เองก็น่าจะต้องแสดงเหตุผลให้มากกว่านี้ และมีการพิจารณาจากเพื่อนสมาชิกอย่างกว้างขวาง เหตุผลแบบนี้ผมว่าเป็นเหตุผลที่น่าฟังกว่าและเชื่อถือได้กว่า เพราะฉะนั้นการที่มาสเอนอปิดอภิปราย ผมคิดว่าเรื่องนี้คงจะไม่ชอบ ส่วนหนึ่งท่านประธานชัยได้บอกว่ามีผู้แสดงความจำนงในการอภิปรายมีความประสงค์จำนวน ๓๐ ท่าน ท่านประธานรัฐสภาครับ เราได้ทำหน้าที่มายังไม่ถึง ๑๕ ท่านเลยครั้นยังไม่ถึงกึ่งหนึ่ง ท่านสมาชิกจากจังหวัดสระบุรีท่านก็เสนอบอกขอปิดอภิปราย แล้วก็ขอผู้รับรอง อย่างนี้มันไม่เรียกว่ามัดมือกันหน่อยหรือครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นโดยเหตุผลนะครับ เม็ดเงินงบประมาณของแผ่นดินในสภาวะแบบนี้มีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการชี้แจงจากรัฐมนตรีและคณะ การใช้จ่ายเม็ดเงินที่หลายหมื่นล้านบาท โดยเฉพาะเงินกู้ซึ่งรัฐบาลชุดนี้ก็ได้อนุมัติแล้วว่าชอบกู้เงิน ก็ควรจะแสดงเหตุผลให้กับสมาชิกรัฐสภาได้ทราบหน่อย ไม่ใช่อภิปรายยังไม่ถึง ๑๐ ท่าน หรือ ๑๒ ท่าน ท่านบอกสมควรปิดอภิปราย อันนี้มันชอบหรือไม่ครับ ก็ฝากท่านประธานและที่ประชุมแห่งนี้ได้โปรดพิจารณาด้วยครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ก็จะขอตรวจสอบองค์ประชุมนะครับ ขอเชิญท่านเลียบบัตร์แสดงตนแล้วก็กดปุ่มแสดงตนด้วยครับเชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านแสดงตนครบทุกท่านแล้วหรือยังครับ เชิญครับ ท่านมีอะไรครับ ท่านกดไม่ได้หรืออย่างไรครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ของผมเมื่อก็กดไม่ได้ครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ได้แล้วใช่ไหมครับ ได้แล้วเชิญครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : เพิ่มให้ผมด้วยนะครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ มีท่านสุรชัยอีกคนหนึ่งนะครับ มีใครยังไม่ได้แสดงตนมีไหมครับ รีบแสดงตนครับ ท่านโสมภณแสดงตนหรือยังครับ เชิญท่านรีบเข้ามาในห้องประชุมแล้วก็กดปุ่มแสดงตน ท่านที่อยู่ข้างหลังเสียบบัตรแล้วก็กดปุ่มแสดงตนนะครับ แสดงตนหมดทุกท่านแล้วนะครับ แจ้งผลมาได้ครับ มีผู้เข้าร่วมประชุม ๓๕๐ ท่าน ครบองค์ประชุมครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ผมจะถามมตินะคะครับ ท่านผู้ใดเห็นควรให้อภิปรายต่อไปให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่าควรปิดอภิปราย กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ลงมติหมดเรียบร้อยแล้ว ครบทุกท่านแล้วนะคะ ปิดการลงมติ แจ้งผลมาได้ครับ มีผู้เข้าร่วมประชุม ๔๒๐ ท่าน เห็นด้วย ๙๐ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓๐๒ ท่านงดออกเสียง ๗ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๒๑ ท่าน

ก็เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้ปิดการอภิปรายนะครับ เชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงสรุปครับ

นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานรัฐสภา ท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ขอใช้เวลาสั้น ๆ ชี้แจงให้ท่านประธานรัฐสภา และท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ถามคำถาม และผมคิดว่าน่าจะครอบคลุมเกือบจะทุกประเด็น

ในประเด็นแรกมีหลายท่านสงสัย โดยเฉพาะท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือท่านสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ที่ถามคือโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงเริ่มตั้งแต่สมัยท่านนายกรัฐมนตรีสมัคร และผมเองก็เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังมาทั้ง ๓ นายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นผมคงจะให้ข้อมูลเป็นกลางได้กับท่านประธานรัฐสภา และเพื่อนสมาชิกให้กระจ่างได้ว่าวงเงินก่อสร้างของงานโยธาทั้งสิ้น ๓ สัญญา และระบบราง ๑ สัญญา คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไปเมื่อ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ เป็นวงเงินทั้งหมด ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท โดยกระทรวงการคลังได้ลงนามในสัญญาเงินกู้ระยะที่ ๑ ๑๘,๐๐๐ ล้านบาท เมื่อปี ๒๕๕๑ ๑๘,๐๐๐ ล้านบาท สมัยท่านสมัคร สุนทรเวช และได้เริ่มเบิกจ่ายเงินกู้ไปแล้วในงานโยธา ในครั้งนี้จะอนุมัติระยะที่ ๒ เป็นเงินประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อจัดทำในโครงการเดียวกัน โครงการระยะที่ ๒ และในการลงทุนงานโยธาและระบบราง ส่วนเงินกู้ในระยะที่ ๓ นั้นจะเป็นส่วนที่เหลือประมาณ ๑๓,๐๐๐ ล้านบาท ยังไม่ได้กู้ ยังไม่ได้ทำสัญญาเงินกู้ ฉะนั้นทั้งหมดนี้เป็นวงเงินรวมทั้งหมด

ส่วนเรื่องรายละเอียดเงินกู้ผมอยากจะเรียนตอบสั้น ๆ คุณชาดาที่บอกว่าเงื่อนไขพิเศษในการพิจารณาผู้รับเหมานั้นมีหรือไม่ อย่างเช่นกู้เงินจากใจก้าจะต้องใช้ผู้รับเหมาญี่ปุ่นหรือเปล่า ในอดีตมีการตั้งข้อสังเกตว่าเมื่อเรากู้เงินจากใจก้าทำไมไม่ใช้ผู้รับเหมาญี่ปุ่น แต่ในครั้งนี้ได้มีการจัดชั้นตอน แล้วก็มีข้อเสนอใหม่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างของใจก้า โดยสามารถจะประกวดราคานานาชาติได้ จัดซื้อจัดจ้างได้ทุกประเทศ ไม่จำเป็นจะต้องเป็นประเทศญี่ปุ่น

ส่วนคำถามของคุณณณมล อยากจะเรียนตอบคุณณณมล ท่าน ส.ว. ว่า โดยทั่วไปกำหนดเงินกู้นั้นจะมีระยะยาว จะมีอัตราดอกเบี้ยที่แพงกว่าเงินกู้ระยะสั้น ซึ่งสอดคล้องกับเงื่อนไขเงินกู้ อัตราดอกเบี้ยปัจจุบันนี้มี ๓ ประเภท ขึ้นอยู่กับการชำระเงินกู้ดังนี้คือ ร้อยละ ๑.๔ กู้ ๒๕ ปี ปลดหนี้ ๗ ปี ร้อยละ ๐.๙๕ กู้ ๒๐ ปี ปลดหนี้ ๖ ปี ร้อยละ ๐.๘ ระยะกู้ ๑๕ ปี ปลดหนี้ ๕ ปี กระทรวงการคลังจะเลือกเงื่อนไขเงินกู้ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับลักษณะโครงการดังกล่าว คือการก่อสร้างสะพานที่ไม่ได้ใช้ระยะเวลาดำเนินงานนาน ส่วนรถไฟฟ้าจะเป็นโครงการขนาดใหญ่จะต้องใช้ระยะเวลาดำเนินการนาน ทั้งนี้อัตราดอกเบี้ยในส่วนของการจ้างที่ปรึกษาจะอยู่ที่ร้อยละ ๐.๑ ทั้งหมดก็คงจะครอบคลุมในรายละเอียดพอสมควร ส่วนเรื่องเวทีหรือเรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมชี้แจงครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายโสภณ ชาร์มย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม โสภณ ชาร์มย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม จะขอตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกรัฐสภาในกรอบเงินกู้รถไฟฟ้าสายสีม่วง ผมกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาอย่างนั้นะครับว่า รถไฟฟ้าสายสีม่วงนี้ได้เริ่มดำเนินการเป็นจริงจัง มติคณะรัฐมนตรีเมื่อปี ๒๕๕๐ โดยอนุมัติกรอบวงเงินไว้ ๓๒,๔๖๕ ล้านบาท และในปี ๒๕๕๑ ก็มีการเจรจาและไปกู้เงินกับไคซ่าในรัฐบาลชุดนั้น ซึ่งได้แหล่งเงินกู้แล้ว ส่วนปี ๒๕๕๐ นี้ยังไม่มีแหล่งเงินกู้ ปี ๒๕๕๑ ในวันที่ ๓๑ มีนาคมนี้ได้แหล่งเงินกู้คือไคซ่า ก็ไปเซ็นสัญญาเงินกู้ครั้งนั้น ในการที่เซ็นสัญญาเงินกู้ครั้งนั้นในรัฐบาลชุดนั้นก็รู้ว่าการกู้กับเจบีคหรือไคซ่าในขณะนี้ไม่ต้องเสียแพง แต่เขาก็ไปเซ็นมีแพงอยู่ และในเดือนเมษายน ๒๕๕๑ นี้ได้มีการขายเอกสารการประกวดราคา ซึ่งก่อนที่ผมจะมาดำรงตำแหน่ง และต่อมาในวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ ได้มีการขายวงเงินในรัฐบาลชุดก่อนหน้านี้ ก่อนที่ผมจะเข้ามา ซึ่งขายกรอบวงเงินเป็น ๓๖,๐๕๕ ล้านบาท ซึ่งในการขายกรอบวงเงินครั้งนั้นถือว่าเป็นเรื่องที่เกิดพลาด ด้วยเหตุว่าการขายกรอบวงเงินครั้งนั้น โดยการใช้สูตรเอาค่าเคกับอัตราเงินเฟ้อนี้ไปคูณ ซึ่งจริง ๆ การคำนวณค่าก่อสร้างแล้วนี้ จะต้องใช้วิธีคำนวณเป็นราคาต่อหน่วยหรือยูนิต คอสท์ (Unit cost) ที่ว่า ฉะนั้นในการขายกรอบวงเงินครั้งนั้นก็มีการไปเพิ่ม ซึ่งในการขายเอกสารแล้วนี้ แล้วก็ไปขายกรอบวงเงินแล้วไปเพิ่มคุณสมบัติของผู้ที่จะมารับเหมา จึงเป็นเหตุให้มีการร้อง ขณะนี้ ป.ป.ช. ก็ได้รับเรื่องและตรวจสอบกันอยู่ และต่อมาในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๑ ก็มีการยื่นขอประกวดราคา ซึ่งขณะนั้นผมเองก็ยังไม่ได้รับตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีหรือรัฐบาลชุดนี้ก็ยังไม่ได้เข้ามาบริหารประเทศ ที่ผมกราบเรียนอย่างนี้จะได้แก้ออกกล่าวหาว่าบริษัทต่าง ๆ ที่ท่านเอ่ยถึงเป็นผลประโยชน์ทับซ้อน เพราะว่าบริษัทเหล่านั้นยื่นก่อนที่รัฐบาลชุดนี้ได้มาบริหารประเทศ ฉะนั้นนี่คือข้อที่ผมกราบเรียนต่อท่านประธานไปยังท่านสมาชิกนะครับว่า การยื่นขอ การขายซอง การขายกรอบวงเงิน เกิดขึ้นก่อนรัฐบาลชุดนี้จะมาบริหารประเทศ หลังจากที่ผมมาบริหารประเทศในวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ ปรากฏว่ามีการเปิดซองประกวดราคา ในการเปิดซองประกวดราคา ๓ สัญญารั้งนั้น ผมก็กราบเรียนว่าในการเปิดซองประกวดราคา สัญญาที่ ๑ นี้เขายื่นซองประกวดราคา ๑๓,๔๑๕ ล้านบาท

สัญญาที่ ๒ ๑๒,๖๐๒ ล้านบาท สัญญาที่ ๓ ๕,๙๖๒ ล้านบาท การประกวดราคาซึ่งบน
ข้อตกลงของใจก้านีเขาตกลงจะไม่มีต่อรองราคาแต่ให้เจรจา เขาก็เจรจากันตามลำดับ
ผมทราบเรียนว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีฐานะกำกับ รฟม. เท่านั้น ส่วนการที่จะ
ยื่นซองหรือการอนุมัติเป็นหน้าที่ของบอร์ด (Board) รฟม. ดำเนินการ หลังจากที่เขาเจรจากัน
ไม่รู้กี่ครั้ง จนมีการนำไปสู่การตั้งคณะกรรมการซึ่งเป็นคนนอกมาตรวจสอบราคา
คณะกรรมการคนนอกก็เป็นทั้งคนนอกกระทรวงและเป็นคนกระทรวงอื่น เป็นตัวแทนจาก
สำนักงานประมาณ เป็นตัวแทนจากกระทรวงการคลัง เป็นอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง
เท่าที่ผมจำได้ ผมก็ตรวจสอบว่ามีการตรวจสอบราคาที่เป็นราคาจริงขึ้นมาที่ผม -----

ปรากฏว่าสัญญาที่ยื่นมาที่ผมราคารวมทั้งหมดที่เขายื่น ๓๘,๐๐๐ ล้านบาท เมื่อมีการเจรจา
จนมาได้ราคารวมทั้งหมดนี้ ๓๒,๐๐๐ ล้านบาท ก็ลดลง ๖,๐๐๐ กว่าล้านบาท เป็นหน้าที่
ของรัฐมนตรีที่จะต้องตัดสินใจว่าจะทำอะไร ผมเองก็ตัดสินใจบนอำนาจหน้าที่ที่ผมมีอยู่
เพราะขณะนั้นเอามาให้ผมเห็นชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมไม่มีหน้าที่เห็นชอบ
ผมก็นำเรื่องนี้รายงานต่อ ครม. ให้ทราบ เหตุที่ต้องรายงานให้ ครม. ทราบเพราะมีการปรับ
กรอบวงเงิน ในที่ผมรายงาน ครม. ให้ทราบมีชัดเจน รายงานทุกอย่าง รายงานแม้แต่ที่ท่าน
บอกว่าเวทีคือกรอบวงเงินทั้งหมดไม่เกินกรอบวงเงิน ๖๓,๐๕๕ ล้านบาท แล้วก็มีมีการปรับ
กรอบวงเงินในสัญญาที่ ๖ ที่ปรับกรอบวงเงินจาก ๔,๖๗๗ ล้านบาท มาเป็น ๓,๖๓๘ ล้านบาท
ฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาไปยังท่านสมาชิกที่สงสัยว่าทุกอย่างไม่ว่าจะเป็น
ข้อกล่าวหาที่บอกว่าผลประโยชน์ทับซ้อนเองก็ตาม หรือการทำให้เกิดกรอบวงเงินที่ใช้ นำไปสู่
ความไม่โปร่งใส วันนี้การตรวจสอบสัญญานี้ได้ถูกตรวจสอบทั้งคนนอกซึ่งมีตัวแทนต่าง ๆ
ไม่ว่าเป็นอัยการอย่างที่ผมกราบเรียนแล้ว ผมก็มีหน้าที่ตัดสินใจนำเรื่องนี้รายงานให้ ครม.
ทราบ วันนี้ผมกราบเรียนว่าถ้ารัฐบาลไม่ได้เดินหน้าต่อสัญญานี้การยกเลิกที่จะยกเลิก
สัญญากับไจก้าได้นี้มันต้องอยู่หลายเงื่อนไข ไม่ใช่อยู่ดี ๆ แล้วมันยกเลิกได้ ฉะนั้นผม
ก็เรียนว่า การตรวจสอบครั้งนี้เป็นไปอย่างตรงไปตรงมาในหน้าที่ที่ผมกระทำอยู่และเป็น
ประโยชน์ต่อประเทศชาติ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าสิ่งที่รัฐบาลได้ตัดสินใจดำเนินการ
ไปถูกต้องทุกประการ ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ เอกสาร
มีอยู่ ๓ ฉบับนะครับ คือร่างหนังสือแลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่าง
รัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น ๒. ร่างพระราชบัญญัติเงินกู้ และ ๓. ร่างสัญญาค้ำประกัน
เงินกู้ ผมจะขอมติทีละฉบับนะครับ

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับร่างหนังสือ
แลกเปลี่ยนว่าด้วยความร่วมมือทางการเงินระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่นหรือไม่

(นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มา
ประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดียวให้ผมโหวตก่อนนะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนน ท่านผู้ใดเห็นชอบโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นว่าควรงดออกเสียงโปรดกดปุ่ม งดออกเสียง ลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

(นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประจักษ์อะไรครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล พรรคเพื่อไทย จังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานเมื่อที่ท่านรัฐมนตรียืนยัน ผมมีคำถามเล็กน้อยที่จะถามท่านเพราะยังไม่จบ และท่านก็มาขอโหวต และแบบนี้ มันใช้ไม่ได้เพราะว่าท่านรัฐมนตรีพูดผิด ท่านประธาน ท่านรัฐมนตรีพูดผิด เอกสารที่แจกมา ไม่ตรงกับที่ท่านชี้แจง ผมจะมีโอกาสได้พูดไหมครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานวันนี้สภานี้มันมั่วชั้วไปหมดแล้วท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละครับท่านสุรพงษ์ ไม่เป็นอะไรนะครับ เอาเถอะครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ไม่ได้ท่านประธาน คือท่านรัฐมนตรีชี้แจงผิด ไม่ตรงกับข้อมูลในนี้ ผมจะได้พูดไว้เป็นหลักฐานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านรัฐมนตรีชี้แจงแล้วนะครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ก็ชี้แจงผิดอย่างไรท่านประธาน ผมจะได้พูดไว้เป็นหลักฐาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุรพงษ์ ผมวินิจฉัย
แล้วว่าท่านรัฐมนตรีชี้แจงแล้วนะครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
ท่านประธานที่เคารพ เงิน ๘,๐๐๐ กว่าล้านบาทมันไม่ใช่บ่อย ๆ ครับ ทำไมมาปิดหู ปิดตา
พี่น้องประชาชน ปิดปาก ส.ส. อย่างผม ท่านประธานที่เคารพ แบบนี้ไม่ถูกต้องนะครับ
สภามีไว้ไม่มีประโยชน์แบบนี้

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาเถอะท่านสุรพงษ์ครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
คืออย่างนี้ครับท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เขาปิดอภิปรายไปแล้ว
เชิญท่านสุรพงษ์นั่งได้นะครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
ไม่ได้อภิปรายท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุรพงษ์เชิญนั่งลงได้
ท่านสุรพงษ์นั่งลงได้นะครับ

(นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี
ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านมีอะไรครับ

นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม เชิดชัย วิเชียรวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี
พรรคภูมิใจไทยครับ ท่านประธานครับ กรุณาควบคุมผู้อภิปรายบ้างครับ เมื่อสักครู่นี้ถึง
ดอกเตอร์นะครับ แล้วมาบอกว่าสภามัวชั่ว ถอนนะครับ ต้องถอนครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละครับ กำลัง
นับคะแนนแล้ว ลงคะแนนหมดทุกท่านแล้วนะครับ เชิญนั่งลงทุกคนครับ มีใครยังไม่ได้
ลงคะแนนไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่มี ปิดการลงคะแนน
เชิญแจ้งผลมาได้ครับ มีผู้เข้าร่วมประชุม ๓๗๐ ท่าน เห็นด้วย ๓๑๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๘ ท่าน
งดออกเสียง ๒๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๒๖ ท่าน ที่ประชุมเห็นด้วยนะครับ

ต่อไปผมจะถามมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับร่างสัญญาเงินกู้หรือไม่ ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนน ผู้ใดเห็นชอบโปรดกดปุ่มเห็นด้วย ผู้ใดไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่มไม่เห็นด้วย ผู้ใดเห็นว่าควรงดออกเสียงโปรดกดปุ่มงดออกเสียง ลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ลงคะแนนครบหมดทุกท่านแล้ว ปิดการลงคะแนนครับ แจ้งผลมาได้ มีผู้เข้าร่วมประชุม ๔๐๘ ท่าน เห็นด้วย ๓๑๐ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๕๒ ท่าน งดออกเสียง ๒๗ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑๙ ท่าน ที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างสัญญาเงินกู้ครับ

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับร่างสัญญา
ค้ำประกันเงินกู้หรือไม่ ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนน ผู้ใดเห็นชอบ
โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ผู้ใดไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ผู้ใดเห็นว่าควรงดออกเสียง
โปรดกดปุ่ม งดออกเสียง เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : มีสมาชิกท่านใดยังไม่ได้
ใช้สิทธิ มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าไม่มี ปิดการลงคะแนน
แจ้งผลมาได้ มีผู้เข้าร่วมประชุม ๔๐๘ ท่าน เห็นด้วย ๓๑๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๕๙ ท่าน
งดออกเสียง ๑๘ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑๙ ท่าน ที่ประชุมก็มีมติเห็นชอบด้วยกับ
ร่างสัญญาค้ำประกันเงินกู้ครับ

ระเบียบวาระที่ ๔.๖ เงินกู้เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
จากธนาคารโลกและธนาคารพัฒนาเอเชีย (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) โดยมีเอกสาร
ในเรื่องนี้ จำนวน ๒ ฉบับ คือ ร่างสัญญาเงินกู้จากธนาคารโลกและร่างสัญญาเงินกู้จาก
ธนาคารพัฒนาเอเชีย

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีแถลงครับ

นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภา กระผม นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ขอกราบเรียนชี้แจงเหตุผลและความจำเป็น ในการขอความเห็นชอบที่ประชุมรัฐสภาเกี่ยวกับกรอบเจรจาเงินกู้เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจากธนาคารโลกและธนาคารพัฒนาเอเซีย

ท่านประธานครับ สืบเนื่องจากการที่ที่ประชุมรัฐสภา ในการประชุม เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๒ ได้ให้ความเห็นชอบกรอบเจรจาเงินกู้เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย เงินกู้ของธนาคารโลกวงเงิน ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ และเงินกู้วงเงิน ๓๐๐ ล้านดอลลาร์จากธนาคารพัฒนาเอเซีย เพื่อให้ รัฐบาลนำไปใช้ในการสนับสนุนโครงการลงทุนภาครัฐ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว และเพื่อจัดหาเงินลงทุนเพิ่มเติมสำรองไว้ใช้ ในการสนับสนุนในการดำเนินงานของรัฐบาล นอกเหนือจากนั้นจากกรอบการใช้จ่าย เงินงบประมาณรายจ่ายในการดำเนินนโยบายฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รัฐบาลโดยกระทรวงการคลังได้เจรจาแหล่งเงินกู้ทั้งสองและได้ข้อสรุป จากการเจรจาเงินกู้ภายใต้กรอบที่ที่ประชุมรัฐสภาให้ความเห็นชอบ โดยมีเงื่อนไขดังนี้

เงินกู้จากธนาคารโลก วงเงินกู้ ลักษณะเงินกู้ วงเงินกู้ ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์
ลักษณะเงินกู้เป็นโปรแกรม โฉน (Program Loan) ที่พิจารณาให้กู้จากปัจจัยโดยรวมของประเทศภายใต้กรอบนโยบายมาตรการซึ่งกระทรวงการคลังและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ได้ให้ความเห็นชอบแล้วโดยครอบคลุมด้านต่าง ๆ เช่น การรับมือแก้ปัญหาวิกฤติ
เศรษฐกิจ การพัฒนาระบบบริหารงบประมาณเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ
การบริหารจัดการระบบราชการและการให้บริการหน่วยราชการต่าง ๆ อัตราดอกเบี้ย
ใช้อัตราดอกเบี้ยลอยตัวของเงินกู้สกุลเงินเหรียญสหรัฐ ณ วันที่มีการเบิกจ่ายเงินกู้
โดยธนาคารโลกจะปรับอัตราดอกเบี้ยทุก ๖ เดือน

ทั้งนี้ ในงวดการชำระดอกเบี้ยงวดหนึ่ง ๆ จะกำหนดอัตราดอกเบี้ย
ตามอัตราโลบอร์สกุลเงินเหรียญสหรัฐ ระยะเวลา ๖ เดือน บวกส่วนต่างหรือสเปรด (Spread)
ประมาณร้อยละ ๐.๒๔ การเบิกจ่ายเงินกู้ภายในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ และสามารถ
ขยายระยะเวลาเบิกจ่ายได้ตามความจำเป็น ระยะเวลาชำระคืนเงินกู้ ๒๐ ปี รวมระยะเวลา
ปลอดหนี้ ๘ ปี การชำระดอกเบี้ยชำระปีละ ๒ ครั้ง การชำระเงินต้นคืนเงินกู้แบ่งเป็น ๒๔ งวด
กำหนดชำระปีละ ๒ ครั้ง ฟรอนท์ เอนด์ ฟรีร้อยละ ๐.๒๕ ของจำนวนเงินกู้ การมีผลบังคับใช้
ภายใน ๙๐ วันหลังจากลงนาม

ส่วนที่ ๒ เงินกู้จากธนาคารพัฒนาเอเชีย วงเงินกู้ ๓๐๐ ล้านดอลลาร์
เป็นโปรแกรม โฉนเช่นกันนี้ครับ พิจารณาเงินกู้จากปัจจัยโดยรวมของประเทศเกี่ยวกับการ
การพัฒนาตลาดทุนภายใต้กรอบนโยบายมาตรการซึ่งกระทรวงการคลังและหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องได้ให้ความเห็นชอบแล้ว โดยครอบคลุมทางด้านการเสริมสร้างการแข่งขัน
เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพิ่มประสิทธิภาพในความโปร่งใสของตลาดเงิน
ส่งเสริมความเข้มแข็งทางด้านพื้นฐานและทางด้านการตลาด เพิ่มผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ
และขยายนักลงทุนผ่านการเสริมสร้างการศึกษา และการพัฒนาบริหารความเสี่ยง
อัตราดอกเบี้ยใช้อัตราดอกเบี้ยลอยตัวของเงินกู้เงินสกุลเหรียญสหรัฐ ณ วันที่มีการเบิกจ่าย
โดยธนาคารพัฒนาเอเชียจะปรับอัตราดอกเบี้ยทุก ๆ ๖ เดือน

ทั้งนี้ งวดในการชำระงวดหนึ่ง ๆ จะกำหนดอัตราดอกเบี้ยตามไลบอร์
สกุลเงินเหรียญสหรัฐ ระยะเวลา ๖ เดือน บวกส่วนต่างหรือสเปรดประมาณ ๐.๒๐
หักส่วนลดหรือรีเบต (Rebate) ประมาณร้อยละ ๐.๘ ครึ่ง การเบิกจ่ายเงินกู้ภายในวันที่
๓๑ มีนาคม ระยะเวลาชำระคืนเงินกู้ ๑๕ ปี รวมระยะเวลาปลอดหนี้ ๓ ปี การชำระ
ดอกเบี้ยชำระปีละ ๒ ครั้ง การชำระคืนต้นเงินกู้แบ่งเป็น ๒๔ งวด กำหนดชำระปีละ ๒ ครั้ง
ค่าธรรมเนียมผูกพันเงินกู้หรือคอมมิทเมนต์ ชาร์จ (Commitment charge) ร้อยละ ๐.๑๕
ต่อปีของวงเงินกู้ที่ยังไม่ได้เบิกจ่าย การมีผลบังคับใช้ของสัญญาภายใน ๙๐ วันหลังจาก
วันลงนาม

ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิก
รัฐสภา กระผมขอกราบเรียนว่าเงื่อนไขเงินกู้ที่กระทรวงการคลังได้เจรจากับแหล่งเงินกู้
ทั้งสองภายใต้กรอบเจรจาที่ประชุมรัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วเป็นเงื่อนไข
ที่เหมาะสมสำหรับต้นทุนในการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ในการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งเพิ่ม
ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จึงขอความเห็นชอบให้กระทรวงการคลัง
เป็นผู้ลงนามในนามรัฐบาลไทยในหนังสือสัญญาเงินกู้โดยมีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ
ธนาคารโลกและธนาคารพัฒนาเอเชีย รัฐบาลไคร่ขอความเชื่อมั่นจากรัฐสภาและในฐานะ
เป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินว่าจะใช้เงินกู้ให้ถือ
ผลประโยชน์สูงสุดของประชาชนชาวไทยเป็นที่ตั้ง ขอขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ขอเชิญท่านสมาชิก
อภิปรายแสดงความคิดเห็นนะครับ ท่านแรกเชิญท่านวิทยาครับ

นายวิทยา อินาลา สมาชิกวุฒิสภา (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม วิทยา อินาลา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครพนมหรือสมาชิกรัฐสภา วันนี้
ก็จะมาขออภิปรายเกี่ยวกับเรื่องของสัญญาเงินกู้เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้าง
พื้นฐานจากธนาคารโลกและธนาคารพัฒนาเอเชีย ซึ่งอันนี้มันจะมีร่างสัญญาเงินกู้อยู่
๒ ฉบับ ซึ่งฉบับแรกก็คือร่างสัญญาเงินกู้จากธนาคารโลก หรือเราเรียกว่า พับลิก
เซคเตอร์ รีฟอর্ম ดีเวลลอปเมนต์ โพลีซี โกลน หรือเรียกย่อ ๆ ก็คือพีเอสอาร์ดีพีแอลนะครับ

แล้วอีกอันหนึ่งก็คือร่างสัญญาเงินกู้จากธนาคารพัฒนาเอเชียก็คือแคปิตอล มาร์เก็ต ดีเวลลอปเม้นท์ โปรแกรม (Capital Market Development Program) หรือซีเอ็มดีพี (CMDP) ตรงนี้ผมก็อยากจะมีข้อคิดเห็นว่าจากที่รัฐบาลไปกู้เงินมา อันดับแรกไปกู้มาจากเวิลด์ แบงก์ ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์เยอเอสดอลลาร์ (US dollar) ถ้าอัตราแลกเปลี่ยน ๓๓ บาทต่อ ๑ ยูเอสดอลลาร์ เป็นเงินไทยก็คือ ๓๓,๐๐๐ ล้านบาท เหตุผลที่กู้มาท่านบอกว่าเอาไปพัฒนาอยู่ ๓ แบบ ก็คือว่า

๑. ด้านความสำเร็จในด้านการรับมือกับปัญหาด้านเศรษฐกิจ

๒. เอามาช่วยในเรื่องของความสำเร็จด้านการพัฒนาระบบการบริหารงบประมาณเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงบประมาณ การเงินและการคลังของประเทศ

๓. ความสำเร็จในด้านการบริหารจัดการระบบราชการและการให้บริการของหน่วยงานราชการ ซึ่งจากที่ท่านสำแดงมาตรงนี้รายละเอียดที่ท่านกู้มา ๓๓,๐๐๐ ล้านบาท ท่านเอาไปใช้อย่างที่ ๑ อย่างที่ ๒ อย่างที่ ๓ อย่างละกี่ล้านบาท ไม่มีข้อมูล ไม่มีอะไรให้เลย อันนี้เป็นข้อสงสัยว่ามันมีอะไรเป็นฮิดเดน อะเจนดา (Hidden agenda) หรือเปล่า

อันที่ ๒ ก็คือการกู้เงินจากเอดีพีหรือว่าธนาคารพัฒนาเอเชีย วงเงิน ๓๐๐ ล้านดอลลาร์ ถ้าเป็นอัตราแลกเปลี่ยน ๓๓ บาทต่อ ๑ ยูเอสดอลลาร์ก็คือ ๙,๙๐๐ ล้านบาท ท่านบอกว่าหลัก ๆ ก็คือเอาไปใช้ในการพัฒนาตลาดทุน พูด่าง ๆ ตลาดทุนบ้านเราก็คือเรื่องของตลาดหลักทรัพย์เป็นหลัก อันนี้ผมก็เห็นด้วยนะครับว่าตอนนี้การพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน นอกจากเราจะต้องมีการออมเงินหรือว่ามีการลงทุน แต่การลงทุนหรือการออมส่วนใหญ่เราไปฝากกับสถาบันการเงินคือธนาคารพาณิชย์ แต่ในเรื่องของตลาดทุนหรือว่าตลาดหลักทรัพย์รัฐบาลไม่ค่อยให้ความสำคัญเท่าไร เพราะฉะนั้นจากการวิจัยจากข้อมูลของเอ็มเอสซีไอ (MSCI) ของประเทศญี่ปุ่นหรือของเจแปน อินเด็กซ์ (Japan Index) ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๒ เขาวิจัยมาจาก ๑๐ ประเทศ ก็คือมี ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศไต้หวัน ประเทศจีน ประเทศอินเดีย ประเทศมาเลเซีย ไทยแลนด์ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศฮ่องกง ประเทศสิงคโปร์ ในปี ๒๕๔๘ นี้ ขนาดของตลาดหลักทรัพย์ไทยมีอัตราส่วน ๓ เปอร์เซนต์แค่นั้นเอง

แต่เปรียบเทียบกับทางประเทศจีนตอนนั้นมี ๑๑ เพอร์เซ็นต์ ประเทศสิงคโปร์มี ๘ เพอร์เซ็นต์ ประเทศฮ่องกงมี ๑๕ เพอร์เซ็นต์ แต่พอมาถึงปี ๒๕๕๒ คืออีก ๔ ปีต่อมาคือหลังจาก ปี ๒๕๔๘ มาปี ๒๕๕๒ ส่วนแบ่งตลาดของประเทศไทยลดลงครึ่ง จาก ๓ เพอร์เซ็นต์ เหลือ ๒ เพอร์เซ็นต์ แต่ประเทศจีนนี่จาก ๑๑ เพอร์เซ็นต์ เป็น ๒๗ เพอร์เซ็นต์ แต่ประเทศอื่น อย่างประเทศสิงคโปร์จาก ๘ เพอร์เซ็นต์ลดมา ๗ เพอร์เซ็นต์ ถือว่าไม่ก็เพอร์เซ็นต์ แต่ถ้าประเทศไทยจาก ๓ เพอร์เซ็นต์ลดมา ๒ เพอร์เซ็นต์ อัตราส่วนเป็นเพอร์เซ็นต์ ค่อนข้างจะสูง ๓๓ เพอร์เซ็นต์ ๓๔ เพอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้าท่านกู่มาแล้ว ๓,๓๐๐ ล้านบาท ท่านต้องไปพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทยให้นักลงทุน ต่างประเทศให้ความสนใจ เพราะอะไรครับ เพราะว่าตลาดหลักทรัพย์ก็คือตลาดทุน เป็นสิ่งหนึ่งที่เราจะเรียกเงินทุนของเอกชนซึ่งมีต้นทุนที่ต่ำ อันนี้ผมก็เห็นด้วยนะครับ แล้วอีกอันหนึ่งผมดูตลาดหลักทรัพย์บ้านเราเรื่องของค่าพีอี เรโซ (P/E Ratio) ค่าพีอี เรโซ สะท้อนให้เห็นอะไรครับ สะท้อนให้เห็นว่าบริษัทที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ถ้าท่านจะไป เรียกกระดมทุนต้นทุนของท่านจะสูง เปรียบเทียบกับพีอี (P/E) ของประเทศมาเลเซีย อย่างง่าย ๆ ประเทศบ้านเรา ๑๕.๘ เท่า -----

แต่เมืองไทยพูดถึงเซต (Set) นะครับ เมน (Main) หลักของเราก็คือ ๑๑.๓ ถามว่า พี่ไอ เรโซ
ของเรากับของประเทศมาเลเซียต่างกันนี้ถามว่านักลงทุนเขาจะไปลงทุนที่ไหน แน่นนอนครับ
เขาไปลงทุนที่ประเทศมาเลเซีย เพราะว่าถ้าพี่ไอดำเนินการระดมทุน ต้นทุนในการระดมทุน
ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้ต้นทุนที่ถูก เพราะฉะนั้นบริษัทเมืองไทย
สมมุติว่าเขาอยากจะไปลงทุนแบบเข้าตลาดหลักทรัพย์เมืองไทยกับตลาดหลักทรัพย์
ประเทศสิงคโปร์หรือประเทศมาเลเซีย เขาก็จะเลือกเอาที่ประเทศสิงคโปร์หรือประเทศมาเลเซีย
 เพราะว่าพี่ไอของเขานั้นสูงเขาจะระดมเงินทุนที่ต้นทุนได้ถูกกว่าอย่างประเทศสิงคโปร์
 พี่ไอ เรโซ ก็คือ ๑๕.๓ เท่า อันนี้ก็คือข้อมูลให้กับทางคณะกรรมการหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลังครับว่าท่านเอามาแล้ว กูมา ๓,๓๐๐ ล้านบาท ท่านต้องทำให้ได้จริง ๆ
แล้วท่านมีตัวชี้วัดอย่างไรบ้างว่าเอามาแล้ว ๓,๓๐๐ ล้านบาท ตลาดหลักทรัพย์ของเราจะ
เป็นอย่างไร มาร์เก็ต แ Gap (Market gap) เราจะเป็นอย่างไรบ้าง เพื่อที่จะดึงนักลงทุนต่างชาติ
เข้ามาลงทุนบ้านเรา เพื่อให้บริษัทเอกชนของเราเข้าไปจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
แล้วเอาเงินเข้ามาในต้นทุนที่ต่ำจะทำอย่างไรบ้าง ทีนี้จากที่ท่านบอกว่าท่านไปกู้เอดีบี
 ๓,๓๐๐ ล้านบาท จากประวัติประเทศไทยเราเป็นสมาชิกเริ่มต้นของเอดีบีคือปี ๑๙๕๕
 ถ้าเป็น พ.ศ. ไทยก็คือปี ๒๕๐๙ จากประวัติมาจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ รัฐบาลไทย
ไปกู้เอดีบี ๘๖ ครั้ง หากครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๘๗ จากปี ๒๕๐๙ ถึงปี ๒๕๕๓ ๔๔ ปี กู้ทั้งหมด
 ๘๗ ครั้ง เฉลี่ยแล้วรัฐบาลกู้เอดีบีปีละ ๒ ครั้ง ถ้าอนาคตรัฐบาลบริหารเงินกู้อย่างมีประสิทธิภาพไม่ดี
 การกู้ก็จะมากขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าปีหนึ่งมากกว่า ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง ๔ ครั้ง ๕ ครั้ง ต่อไปความเชื่อถือ
 ของประเทศไทยจะเป็นอย่างไร อันนั้นก็ให้ท่านช่วยพิจารณาหน่อยก็แล้วกันนะครับ ทีนี้
 ผมมาดูเป็นข้อ ภาษาไทยเขาเรียกอะไรครับ เป็นสิ่งเตือนใจว่าการกู้เงินกู้ขนาดไหนดี
 กู้ขนาดไหนไม่ดี คิดง่าย ๆ ก็คือหนี้สาธารณะต่อจีดีพี จากสิ้นปี ๒๕๕๒ นี้ประเทศที่มี
 หนี้สาธารณะต่อจีดีพีสูงสุด ท่านรู้ไหมครับว่าคือประเทศอะไร ประเทศอะไรที่มีเงินเฟ้อ
 มากที่สุด จะมีเรื่องร้องเรียนกันนะครับ มีเรื่องโง่กันนะครับ ปกติผมก็ไม่ค่อยเล่าเรื่องโง่
 เขาบอกว่าคนไปรับประทานอาหารที่ประเทศซิมบับเว เขาถามว่าอาหารตรงนี้อาณาเท่านี้ ๆ
 ถามว่าท่านจะจ่ายตอนนี้ไหม ราคาเท่านี้ สมมุติว่าราคา ๑๐๐ เหรียญ แต่ถ้ากินข้าวเสร็จ
 ๑๐๐ เหรียญจะไม่ไฉ่แล้ว ท่านต้องจ่ายเป็นดับเบิล (Double) ๒๐๐ เหรียญ เพราะฉะนั้น

เงินเฟ้อของประเทศซิมบับเวสูงมาก ๆ ปัญหาคือเขาไปกู้หนี้มา หนี้ต่อจีดีพี หนี้สาธารณะต่อจีดีพีของประเทศซิมบับเว เมื่อสิ้นปี ๒๕๕๒ นี้คือ ๓๐๔.๓ เปอร์เซนต์ อันดับหนึ่งเลยสูงสุดนะครับ อันดับสองอยู่ที่ไหนดครับ อยู่ที่เอเซียเรานี่แหละครับ ประเทศที่เป็นมหาอำนาจเศรษฐกิจของเอเซียคือประเทศญี่ปุ่นครับ ๑๙๒.๑๐ เปอร์เซนต์ แต่ว่าประเทศญี่ปุ่นกับประเทศซิมบับเวต่างกันครับ ที่นี้ถามว่า ขออนุญาตนิดหนึ่งนะครับ ท่านประธาน ๑ นาทีครับ ประเทศกรีซที่มีปัญหาทุกวันนี้ ประเทศกรีซมีจีดีพี ๑๑๓ เปอร์เซนต์ เมืองไทยล่ะครับ ๔๕.๙๐ เปอร์เซนต์ แต่ถ้าท่านกู้แบบนี้ทุกวันนี้ผมว่าจีดีพีเมืองไทยผมว่าน่าจะถึง ๕๐ เปอร์เซนต์แล้ว หนี้สาธารณะต่อจีดีพี -----

แต่ถามว่าการกู้เงินมานี้เพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจใช้ไหม ใช้ครับ กู้มาแล้วนี้เศรษฐกิจมันต้องดี กู้ ๑๐๐ บาทเข้าผ่านเครื่องยนต์เศรษฐกิจต้องออกมาเกิน ๑๐๐ บาท ประเทศกรีซกู้ ๑๐๐ บาทเข้าไปเครื่องยนต์ เครื่องยนต์ไม่ดี กู้แล้วมีส่วนที่มันรั่วออกไปแทนที่จะเข้า ๑๐๐ บาท ไม่เข้า แล้วเครื่องยนต์เสียอีกออกมาได้ ๕๐ บาท นี่ละครับ คือประเทศกรีซมีปัญหาครับ แล้วถามว่าประเทศไทยเราละครับเป็นอย่างไรครับ ผมกลัวตรงนี้ครับ ประเทศไทยเราก็เหมือนกันครับ กู้ ๑๐๐ บาทก่อนที่จะเข้าเครื่องสูบของเศรษฐกิจนี้แทนที่จะเข้า ๑๐๐ บาท ๕๐ บาทได้ใหม่ ๓๐ บาทได้ใหม่ สุดท้ายเครื่องยนต์ไม่ดีอีกออกมาอีก ไม่ถึง ๒๐ บาทปัญหาเศรษฐกิจตามมาแน่นอน ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุรพงษ์ครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล พรรคเพื่อไทย จังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ที่จริงแล้วการกู้เงินนี้มันเป็นสิ่งที่สำคัญที่รัฐสภาจะต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบ อย่างการกู้เงินใจกล้าที่เมื่อก็ได้ผ่านไป ในระเบียบวาระที่ ๔.๕ หลาย ๆ ประเด็นมีความผิดพลาดที่รัฐมนตรีตอบ แต่สภาแห่งนี้กลับปิดโอกาสที่จะให้มีการซักถามเพื่อบันทึกไว้เป็นหลักฐาน เพื่อเป็นข้อมูลถึงอนุชนรุ่นหลัง ว่ารัฐบาลชุดนี้ได้กู้เงินเท่าไร จะสร้างความเสียหายหรือไม่ อย่างไร มีการทุจริตไม่โปร่งใสอย่างไร แต่ไม่เป็นไรครับ ในเมื่อรัฐสภาไม่ได้ให้ความสำคัญถึงขนาดต้องตัดการอภิปรายให้เหลือน้อยคน วันนี้ขณะนี้จะระเบียบวาระที่ ๔.๖ เราจะกู้เงินทั้งหมดร่วม ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท คิดเป็นเงินไทยทั้ง ๒ โครงการ ไม่พูดภาษาฝรั่งนะครับ โครงการแรก ๓๓,๐๐๐ ล้านบาท อีกโครงการหนึ่งก็ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เยอะยิ่งกว่าระเบียบวาระที่ ๔.๕ รถไฟฟ้าสายสีม่วงเพราะเมื่อกี้ ๘,๐๐๐ ล้านบาท อันนี้ ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมจะถามท่านประธานว่าสภาแห่งนี้จะให้อภิปรายกันนานไหม หรือจะเอาแค่พูดไม่กี่คนแล้วก็จบ แล้วรัฐมนตรีก็ตอบสั้น ๆ แล้วก็ไปสะกิดให้พรรคร่วมรัฐบาลยกมือเสนอปิดอภิปรายจะเอาอย่างนั้นไหมครับ ถามท่านรัฐมนตรี ท่านแอบไปพูดกับพรรคร่วมของท่านหรือไม่ เพราะว่าถ้าการจะอภิปรายเงินก้อนนี้มันสำคัญอย่างยิ่งท่านประธาน เพราะอะไร เพราะเหตุผลครับ

ท่านประธาน รัฐบาลชุดนี้ที่ผมจะต้องทำความเข้าใจท่านประธานได้เห็นตัวเลขในมือผม ผมจะขออนุญาตอ่านให้ท่านประธานฟังเล็กน้อยครับ งบประมาณรายจ่ายปี ๒๕๕๒ ตั้งไว้ ๑,๘๓๕,๐๐๐ ล้านบาท คาดการณ์การจัดเก็บรายได้ ๑,๕๓๕,๐๐๐ ล้านบาท แต่พอเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง บอกว่าปี ๒๕๕๒ วิกฤติไครซิส แฮมเบอร์เกอร์ (Crisis Hamburger) จะเก็บได้น้อย บางวันก็บอกว่าจะเก็บพลาดไปถึง ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท บางวันก็บอกว่าเก็บพลาดไป ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ในที่สุดคาดการณ์ว่าจะจัดเก็บได้ ๑,๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท จากที่ประมาณการไว้ ๑,๕๓๕,๐๐๐ ล้านบาท แต่สิ่งที่เกิดขึ้นครับท่านประธานเอาเข้าจริง ๆ ไครซิส (Crisis) สลายไปได้รวดเร็ว แต่รัฐบาลชุดนี้ออกพระราชกำหนด ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทก้ไปเรียบร้อย แต่การคาดการณ์ตัวเลขจัดเก็บนั้นมันผิดพลาด ปรากฏว่าพอปลายปีงบประมาณ ๒๕๕๒ เก็บได้ครับ เก็บได้พลาดเป้าไปแค่ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท รายได้ก็มีเพิ่มมากขึ้น -----

แต่จากการที่คาดการณ์ผิดในปี ๒๕๕๒ ก็ทำให้ตั้งงบประมาณปี ๒๕๕๓ ผิดไปอีก
ปี ๒๕๕๓ คือปีนี้ตั้งรายจ่ายไว้ ๑,๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท รายได้ตั้งเป้าไว้ ๑,๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาท
แต่วันนี้พอเอาเข้าจริง ๆ จัดเก็บคาดการณ์ ณ วันนี้จัดเก็บได้ ๑,๕๒๒,๐๐๐ ล้านบาท
เกินเป้า ๑๗๒,๐๐๐ ล้านบาท นี่ยังไม่รวมเงินที่ไปยึดจากนายกรัฐมนตรีทักษิณมาอีก
๔๐,๐๐๐ ล้านบาทนะครับ เห็นไหมครับนอกจากจัดเก็บได้เกินเป้าที่คาดการณ์ผิดพลาด
ก็ยังมีเงินที่ไปยึดมาจากนายกรัฐมนตรีทักษิณที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคลัง
พูดตลอดเวลาอีก ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็เท่ากับว่าเกินเป้าอยู่ ๒๑๒,๐๐๐ ล้านบาท
ก็เลยกลับมาว่าทำไมต้องไปกู้เงินก้อนนี้ ไม่จำเป็นแล้วจะไปกู้ทำไม เงินก้อนนี้กู้มา
๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ในเมื่อจัดเก็บได้เกินเป้าทำไมไม่เอาเงินก้อนนี้มาใช้ วันนี้ท่านประธาน
ทราบไหมครับว่างบประมาณแผ่นดินในแต่ละปีทุกรัฐบาล นับตั้งแต่รัฐบาลชวน ๒
เราต้องใช้หนี้กองทุนฟื้นฟูเกษตรกร ใช้หนี้ดอกเบี้ยทุกปี ปีละ ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ทำไม
รัฐบาลไม่เอาเงินที่เก็บได้เกินมาใช้หนี้กองทุนฟื้นฟู อย่างน้อยเราประหยัดดอกเบี้ย
ผมไม่เข้าใจว่ารัฐมนตรีที่นั่งอยู่ข้างบนบริหารงานเป็นหรือไม่ คาดการณ์ตัวเลขจัดเก็บผิด
มาตลอด ๒ ปีซ้อน แบบนี้ต้องพิจารณาตัวเอง แล้วมาทำบอกว่าจะกู้ กู้เป็นภาษาฝรั่ง
กู้ ๑,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐจากธนาคารโลก กู้จากธนาคารพัฒนาเอเชีย
๓๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ เงินมหาศาล อยากจะให้รัฐมนตรีลองตอบให้ชัดเจนว่า
การคาดการณ์ตัวเลขจัดเก็บภาษีของท่านผิดพลาด รายได้เข้าประเทศผิดพลาด
เพราะฉะนั้น พ.ร.บ. การบริหารหนี้สาธารณะที่อนุญาตให้รัฐบาลกู้ทั้งในประเทศ
และต่างประเทศมันกระทบกระเทือนหมด ตัวเลขผิดหมด ผมไม่ได้จบเศรษฐศาสตร์
ผมไม่ได้จบการเงิน การคลัง แต่ผมคิดเลขเป็นและคิดเลขได้ละเอียด ท่านรัฐมนตรี
ต้องตอบให้สภาแห่งนี้ได้รับทราบ ให้พี่น้องประชาชนได้รับทราบด้วยว่าท่านไม่ ท่านพูด
อย่างในมือผมหนังสือพิมพ์ไทยรัฐฉบับล่าสุด คลังเร่งรัดใหญ่ไทยเข้มแข็ง แล้วก็ไม่วี
ในนี้ว่าจัดเก็บภาษีในปี ๒๕๕๓ ได้เกินเป้า ๑๗๒,๐๐๐ ล้านบาท บวกกับนายกรัฐมนตรี
ทักษิณอีก ๔๐,๐๐๐ ล้านบาทที่ไปยึดเขามาเป็น ๒๑๒,๐๐๐ ล้านบาท แล้วจะไปกู้
อีกทำไม ทำไมไม่รู้จักประหยัด เอาเงินไปช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร วันนี้มังคุดและเงาะ
ล้นตลาด ๗ กิโลกรัม ๑๐๐ บาท ทำไมกระทรวงการคลังไม่คิดที่จะเอามังคุดไปขายให้

ประเทศญี่ปุ่น ไปขายประเทศจีน ล้นตลาดเต็มไปหมด ทำไมไม่คิดจะทำ หาเงินง่าย ๆ คิดไม่เป็น มีแต่จะกู้เงินอย่างเดียวครับท่านประธาน ไม่อายบ้างหรือครับท่านรัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง แล้วเดี๋ยวท่านบอกเพื่อนท่านน่ะอย่ามาปิดอภิปราย ท่านตอบผม แล้วผมจะได้ลุกขึ้นซักถามสิ่งที่มีมันเป็นประโยชน์ต่อบ้านต่อเมืองต่อพี่น้องประชาชน รู้สึกอายบ้างสิครับ และท่านประธานด้วย ผมประท้วงเพื่อผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชน ไม่ได้ประท้วงเพื่อประโยชน์ของผมเอง ต้องการคำชี้แจงที่ชัดเจนเรื่องเงิน เรื่องทองมันไม่เข้าใครออกใคร ท่านประธานรู้ไหมครับ มันตกใส่อ้ายนั่น อ้ายนั่นก็อัดตกใส่หญ้า หญ้าก็ตาย ฝากไว้ครับท่านประธาน เงินทองไม่เข้าใครออกใคร ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านธวัชครับ

นายธวัช บวรวิชัยกูร สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายธวัช บวรวิชัยกูร สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ต่อเรื่องเกี่ยวกับกรอบเจรจาเงินกู้เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจากธนาคารโลกและธนาคารพัฒนาเอเชีย ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเงินกู้จากธนาคารโลกและธนาคารพัฒนาเอเชียแล้วตามที่กระทรวงการคลังเสนอ เรื่องนี้วิปวุฒิสภาได้เชิญกระทรวงการคลังมาเพื่อชี้แจงให้วิปวุฒิสภาได้รับทราบถึงวัตถุประสงค์ในการที่จะกู้เงินก่อนดังกล่าวจะครับ ซึ่งผมก็แปลกใจมากกว่าท่านได้กล่าวถึงว่า วัตถุประสงค์เพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ซึ่งจำนวนเงินที่จะกู้ดังกล่าวถือว่าเป็นเงินนอกงบประมาณ และการใช้จ่ายให้เป็นไปตามดุลยพินิจของรัฐบาล ท่านประธานครับในส่วนนี้ผมรู้สึกเป็นห่วงเป็นอย่างยิ่ง กระผมแอบดีใจลึก ๆ ตั้งแต่ที่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านได้กล่าวว่าท่านสามารถเก็บเงินได้มากขึ้น จนท่านไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ พ.ร.บ. เงินกู้ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทอีกต่อไป เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องซึ่งผมเชื่อว่าสมาชิกวุฒิสภาเราทุกคนรู้สึกไม่สบายใจว่าทำไมเราจึงจะต้องไปใช้เงินนอกงบประมาณ เพราะว่าการที่เราจะพิจารณาตามระบบงบประมาณมันจะมีหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งมันจะมีความแน่ใจและโอเค (OK) ว่าสิ่งต่าง ๆ นั้นโปร่งใส ถูกต้องและเป็นธรรม แล้วก็สามารถกระจายการใช้งบประมาณออกไปได้อย่างกว้างขวาง แต่การใช้งบประมาณเป็นไปตามดุลยพินิจของรัฐบาล ตรงนี้น่ากลัว เป็นสิ่งที่ผมเคยได้อภิปรายมาโดยตลอด และตอนนี้เราก็ได้ยินมาอย่างหนาหูมาโดยตลอดเหมือนกัน โดยเฉพาะโครงการไทยเข้มแข็ง ผมเห็นใจครับ และผมเชื่อว่าเราทุกคนเห็นความจำเป็น ณ ตอนนั้นที่ว่าจะต้องมีการกู้เงิน โดยการที่รัฐบาลจะต้องรีบอนุมัติงบออกไป แต่เราก็ได้เห็น เราก็ได้ยิน ได้รับทราบจากทุก ๆ ฝ่ายมาเหมือนกันว่ามันเกิดการรั่วไหลในส่วนนั้น การรั่วไหลเยอะมากเลยทีเดียวทุกฝ่ายรู้หมดว่ามันมีการที่จะให้โครงการออกมาจะต้องมีเสียเบี้ยบำนาญทางอย่างไร ผมเชื่อว่าพ่อค้าหรือแม้แต่ข้าราชการทุกกระทรวงเขารับรู้รับทราบ เพียงแต่ว่าเราไม่สามารถที่จะหาใบเสร็จได้ แต่เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้มันกระจายไปกว้างขวางเป็นที่รับรู้รับทราบ แต่วันนี้เราก็จะมาใช้วิธีการดังกล่าวเหมือนเดิมที่จะมาทำเป็นลักษณะของเงินกู้นอกงบประมาณโดยไม่ผ่านกระบวนการงบประมาณอีกเช่นเคย ซึ่งขณะนี้เราก็เตรียมที่จะเข้าสู่อการพิจารณา

ร่าง พ.ร.บ. งบประมาณแล้ว ผมอยากจะถามท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีว่า มีความจำเป็นอย่างไรทำไมท่านไม่นำเงินกู้ส่วนนี้เข้าไปสู่กระบวนการงบประมาณ เหตุใดจึงต้องมาใช้เงินกู้นอกงบประมาณดังที่ท่านได้ขออนุมัติมาเพื่อที่จะไปเจรจา ในการกู้เงินนี้ ความจำเป็นเป็นอย่างไร นั่นข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ คือจำนวนเงินกู้ที่กู้จากธนาคารโลก จำนวน ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ หรือคิดเป็นเงินประมาณ ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ถ้าดูจากอัตราดอกเบี้ยที่ท่านได้ส่งเอกสาร มาให้เราก็คือใช้อัตราดอกเบี้ยลอยตัวเงินกู้สกุลเงินสหรัฐ ซึ่งมีวิธีการคำนวณตามอัตรา ต้นทุนการกู้เงินของธนาคารโลก บวกค่าธรรมเนียมและส่วนต่าง ซึ่งธนาคารโลกจะปรับ อัตราดอกเบี้ยทุก ๖ เดือน ในวงเล็บกล่าวว่า อัตราดอกเบี้ยลอยตัวสกุลเงินดอลลาร์ ระยะเงินกู้เฉลี่ย ๑๔ ปี ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ อยู่ที่ร้อยละ ๓.๖๓ สูงนะครับ ถ้าหากว่าอัตราเงินกู้ซึ่งตอนนี้ที่เป็นอยู่อยู่ที่ร้อยละ ๓.๖๓ เราไปกู้มา ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ในอัตรา ๓.๖๓ เปอร์เซนต์นี้ ในขณะที่เรากู้จากใจกล้าในโครงการต่าง ๆ ซึ่งเราเองเราได้ พิจารณามาก่อนหน้านี้ อยู่ที่ ๐.๙๕ เปอร์เซนต์ หรือ ๑.๔ เปอร์เซนต์ ซึ่งผมอยากทราบว่า ทำไมเรามีความจำเป็นขนาดไหนที่เราจะต้องไปกู้ด้วยอัตราดอกเบี้ยสูงขนาดนี้แล้วก็ออกมา ในลักษณะกู้นอกงบประมาณด้วย -----

แล้วในส่วนที่กู้จากธนาคารพัฒนาเอเชีย อัตราดอกเบี้ยลอยตัวสำหรับธนาคารพัฒนาเอเชีย
ของเงินกู้สหรัฐอเมริกา ซึ่งวิธีคำนวณตามอัตราต้นทุนการกู้เงินของเอดีบี บวกส่วนต่าง
และอัตราส่วนลดซึ่งเอดีบีจะปรับอัตราดอกเบี้ยทุก ๖ เดือนก็คือไลบอร์ บวก ๐.๒
ลบ ๐.๒๔ อัตราดอกเบี้ยลอยตัวสกุลเงินดอลลาร์ระยะกู้เฉลี่ย ๙ ปี ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม
๒๕๕๓ อยู่ที่ร้อยละ ๓ ก็สูงเช่นกัน ซึ่งเราเองเรากู้มากกว่านั้น ระยะเวลาชำระเงินกู้
ยาวกว่านั้นอีกคือ ๑๕ ปี ในขณะที่ ๙ ปีอยู่ที่ ๓ เปอร์เซนต์ ซึ่งนั่นหมายความว่า ๑๕ ปี
อาจจะสูงกว่านั้นอีก อัตราดอกเบี้ยอาจจะสูงกว่านั้นอีก เพราะฉะนั้นแล้วคำถามผมก็คือ
ด้วยอัตราดอกเบี้ยที่สูงขนาดนี้เราน่าจะมีซอร์ส (Source) อื่นหรือไม่ที่จะสามารถที่จะได้
ดอกเบี้ยที่ถูกลงนี้ และจะสามารถเรียกเข้าตามระบบงบประมาณได้หรือไม่ เพื่อที่จะ
ไม่เป็นการไปย่ำรอยในสิ่งที่เราเคยทำผิดพลาดมาแล้ว โดยการอนุมัติตามลักษณะของ
โครงการไทยเข้มแข็งซึ่งมีจุดรั่วไหลอยู่มากมายซึ่งทุกคนก็เป็นที่ทราบกัน ก็ขอถาม ๒ ข้อนี้
ต่อท่านผ่านท่านประธานรัฐสภาด้วยนะครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภา กระผม นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ท่านประธานครับ วงเงินกู้จากธนาคารโลกและธนาคารพัฒนาเอเชียรวมกันแล้ว
๔๒,๙๐๐ ล้านบาท ดูครับไปเปิดดูไม่มีรายละเอียดเลยแม้แต่บาทเดียว มีแต่กรอบ
ผมเคยอภิปรายเรื่อง พ.ร.บ. เงินกู้ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท บอกขอดูรายละเอียดหน่อย
รัฐบาลบอกว่าโปร่งใส ไม่มีปัญหา ไม่มีการทุจริต ไม่มีการคอร์รัปชัน มีแต่ความใสสะอาด
เป็นอย่างไรท่านประธาน ท่านประธานก็ติดตามข่าว เอาแค่ในกระทรวงสาธารณสุข
๘๖,๐๐๐ ล้านบาทเป็นอย่างไรรครับ เดียวนี้ปรากฏว่า พ.ร.บ. ยกเลิกไปแล้ว บอกว่าตอนนี้
รัฐบาลบอกว่าเศรษฐกิจดีแล้ว ไม่ต้องกู้อีกแล้ว พ.ร.บ. เงินกู้ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ตอนนี้
มาขอกู้ กู้ไปทำอะไร ๑ ๒ ๓ ๔ แต่ไม่รู้เอาไปทำอะไร เป็นกรอบใหญ่ ๆ ท่านประธานครับ
การกู้เงินมันน่ากลัวนะครับ การพิจารณางบประมาณถ้ามันผ่านงบประมาณมันจะมี
การตรวจสอบ ขั้นแรกคือส่วนของราชการ เขาจะดูแล้วดูอีก ผ่านสำนักงานงบประมาณ
ผ่าน ครม. เสร็จแล้วมาผ่านสภา ทั้งสภาผู้แทนราษฎร ทั้งวุฒิสภา ดูกันหลายเดือน

ตั้งอนุกรรมการ ตั้งไปทุกอย่าง กลั่นกรอง โอกาสขนาดนั้นมันยังรั่วไหลได้เลย มันยังมีการเรียกเปอร์เซ็นต์กันถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วนี่ไม่รู้เลย แล้วจะทำอีกแล้วหรือครับ ไปดูสิครับ ท่านประธาน ตอนนี้หนี้สาธารณะของเราขึ้นไปเรื่อย ๆ กู้แล้วก็กู้อีก จนชาวบ้านถึงรัฐบาลนี้กู้เก่งจริง ๆ หนี้ตอนนี้ ๓,๙๖๗,๒๐๐ ล้านบาท ๔,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท คิดเป็น ๔๓.๘ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพีแล้ว ดินะครับที่ไม่เอา พ.ร.บ. เงินกู้ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทมาอีก ผมก็ไม่เข้าใจว่าทำไมต้องรวบรัด เมื่อไหร่จะอภิปราย เพราะอะไรครับท่านประธาน เมื่อก็เงินมันตกไป ๖,๐๐๐ ล้านบาท ทั้งโครงการเงินมันหายไป ๖,๐๐๐ ล้านบาท รถไฟฟ้าสายสีม่วงหายไป ๖,๐๐๐ ล้านบาท แล้วใครจะรับผิดชอบ เงินของประชาชน -----

แล้วมันจะหายไปอีกเท่าไรท่านประธาน ดูแล้วก็นั่งปลงอนิจจังอนิจจانه สมัยก่อน
เงินล้านหนึ่งเดียวก้นหน้าดำคร่ำเครียด เดียวนี้ว่ากันเป็นหมื่นล้านบาท ๖,๐๐๐ ล้านบาท
ผ่านกันง่าย ๆ ผมก็ไม่เข้าใจนะ ผมยังจำได้ในสมัยที่ผมเป็นรัฐบาลจะถูกตรวจสอบ
อย่างขนานหนัก ท่านก็บอกว่าทุจริต ๆ แต่ไม่รู้อะไรนะครับ มันทุจริตหรือไม่ท่านประธาน
ถึงอยากเรียนครับว่า อย่างน้อยอยากขอรับรองรัฐบาลท่าน ถึงแม้วันนี้พวกผมเสียงข้างน้อย
แต่อยากให้ท่านส่งรายละเอียดให้พวกผมดูหน่อยได้ไหม ส่งที่หลังก็ได้ครับ เพราะผม
ไม่อยากจะให้มันเกิดขึ้น นี่ท่านจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ขอภัยที่เอ่ยนามถึงท่าน ท่านเป็น
รัฐมนตรีท่านประกาศออกมาชัดเจน วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ท่านบอกว่าสามารถเซฟ (Save)
เงิน พ.ร.ก. ๑๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท สามารถเซฟเงินได้ถึง ๑,๔๐๐ กว่าล้านบาท แล้วท่าน
จะเอาเงิน ๑,๔๐๐ กว่าล้านบาทไปพัฒนาสถานีอนามัยได้ถึง ๒,๐๐๐ แห่ง ท่านประธาน
คิดดูครับ อันนี้แค่เบา ๆ เองนะท่านประธาน แล้วมันจะเกิดอะไรอีกครับท่านประธาน
จะเอากันอย่างนี้หรือ ประเทศไทยช่างมันหรือ สมัยก่อนไม่ใช่พวกท่าน ไม่ใช่พวกเดียวกัน
ไอ้โฮ นิดหนึ่งหนอยหนึ่งก็ว่าโก่ง ว่าทุจริต เดียวนี้เป็นอย่างเดียวกันไปเลย มันจะเป็น
อย่างนั้นหรือครับประเทศไทย สงสารประชาชนหนอยครับ ถึงวันนี้มันน่าจะสงสาร
ประชาชนมากครับ ทำอะไรก็ไม่ผิดสักอย่าง ทุจริตอย่างไรก็ไม่เป็นไร พุดง่าย ๆ พวกเดียวกัน
จะทำอะไรก็ไม่ผิด แต่คนตรงข้ามผิดหมดทุกอย่าง มันเป็นแบบนี้ท่านประธาน ประเทศไทย
มันจะเดินไปได้อย่างไร มาตราฐาน ๒ มาตราฐานที่มันเกิดขึ้นทั่วทุกหัวระแหงไปหมด
ท่านประธานจะให้เป็นอย่างนี้หรือครับ จะให้เป็นไปเรื่อย ๆ อย่างนี้หรือ มันจะไหวไหมครับ
ประเทศไทยถึงวันนี้ต้องยอมรับว่าคนไทยโดยเฉพาะพ่อค้า เอกชนเขามีความเข้มแข็งครับ
ต้องยอมรับรัฐบาลก่อน ๆ ทำให้เอกชนเข้มแข็งยืนด้วยตัวเองได้ตลอด ตอนนี้เขาเริ่มอ่อนแอ
แต่รัฐบาลแทนที่จะเอาเงินไปช่วยเขา ปรากฏว่าบางกลุ่มรวย เงินก็ไหลเข้ากระเป๋าบางกลุ่ม
เท่านั้นเอง ทุกหัวระแหงเดือดร้อนกันไปหมดครับท่านประธาน กู้เงินนี้ผมอยากฝาก
ท่านประธานไปถึงโดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลัง คนเป็นรัฐมนตรีมันต้องดูแลเงินไม่ให้รั่วไหล ไม่ให้บกพร่อง แต่ปรากฏว่า
วันนี้รถไฟฟ้ามหานครสายสีม่วงหายไป ๖,๐๐๐ ล้านบาทแล้ว แล้วธนาคาร ๒ แห่งนี้มันจะหายไป
อีกเท่าไร ขออย่างเดียวพุดสั้น ๆ ขอรายละเอียดให้ผมดูหน่อยได้ไหมครับ ส่งรายละเอียด

ที่ท่านจะไปทำ ไม่ใช่ยังไม่มีโครงการเลย เดี่ยวก็ไปจับโน่นละครับเครื่องยูวี แฟน (UV Fan) อะไร ตอนนี้ก็ยกเลิกไป ๗ โครงการ ๘ โครงการ ๙ โครงการ เลิกหมดครับ เลิกหมดแล้ว ของกระทรวงสาธารณสุขเลิกหมด ๙ โครงการ ได้เงินจาก ๑๑,๐๐๐ ล้านบาท เหลือมา ๑,๔๐๐ กว่าล้านบาท ๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ แล้วนี้จะเหลือกี่เปอร์เซ็นต์ ท่านเห็นใจประชาชนบ้างครับ รัฐบาลกู้เงิน ประชาชนก็ต้องเป็นหนี้ อันไหนที่ไม่ควรกู้ก็อย่าไปกู้มันเลย ท่านบอกว่าสองคำก็เศรษฐกิจพอเพียง แต่ผมไม่เห็นรัฐบาลนี้พอเพียงเลย ทุกอย่างขวางหน้า ทุกอย่างเก็บหมด ไม่มีความพอเพียงเท่าที่ควร ก็ฝากรัฐบาลผ่านท่านประธานขอรายละเอียด ส่งให้ฝ่ายค้านได้ดูหน่อยได้ไหม เงิน ๔๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท ดูนิดได้ไหมครับ จะได้ช่วยตรวจสอบสิ่งที่มันเกิดขึ้นในบ้านเมืองเราเนี่ย ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกทุกท่าน
อภิปรายเป็นอย่างนี้นะครับ ต่อไปเป็นท่านจิตต์ ท่านพีรพันธุ์ ท่านนฤมล แล้วก็ท่านเรวัต
เชิญท่านจิตต์ครับ

พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (มุกดาหาร) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมุกดาหาร ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา การพิจารณาเพื่อขอความเห็นชอบ
ในกรอบเรื่องการตกลงเกี่ยวกับสัญญาเงินกู้ในวันนี้ครับ เป็นเงินกู้เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ
และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจาก ๒ ธนาคารก็คือ ๑. ธนาคารโลก ๒. ธนาคารพัฒนาเอเชีย
ตามที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังได้แจ้งวัตถุประสงค์ให้กับสมาชิกวุฒิสภาทราบว่า
กู้เงินมาจาก ๒ ธนาคารนี้ก็เพื่อ

๑. สนับสนุนโครงการลงทุนภาครัฐเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
ของประเทศไทยในระยะยาว

๒. เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินของประเทศไทย

๓. เพื่อสนับสนุนมาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศไทยเพื่อเพิ่มสภาพคล่อง
ให้กับระบบการเงินและระบบเศรษฐกิจของประเทศ

๔. เพื่อขยายสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม
ผู้ส่งออกและผู้ประกอบการภาคการผลิตอื่น ๆ

๕. เพื่อการค้าประกันสินเชื่อผ่านสถาบันการเงินของรัฐ และ

สุดท้าย เพื่อใช้ในการสนับสนุนโครงการไทยเข้มแข็งและโครงการตาม
นโยบายของรัฐ

จากวัตถุประสงค์ทั้ง ๖ ข้อนี้ เงินกู้จากธนาคารโลก ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์
ถ้าคิดเป็นเงินไทยก็เท่ากับ ๓๓,๐๐๐ ล้านบาท เวลาชำระหนี้ ๒๐ ปี อัตราดอกเบี้ย
๓.๘๑ บาทต่อปี ๒. เงินกู้จากธนาคารพัฒนาเอเชีย ๓๐๐ ล้านดอลลาร์ คิดเป็น
เงินไทยก็ ๙,๙๐๐ ล้านบาท เวลาชำระหนี้ ๑๕ ปี อัตราดอกเบี้ย ๓.๑๙ บาทต่อปี
รวมเป็นเงินกู้ทั้ง ๒ ธนาคาร ๑,๓๐๐ ล้านดอลลาร์ ถ้าคิดเป็นเงินไทยก็เท่ากับ
๔๒,๙๐๐ ล้านบาท จากการที่รัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับกรอบเจรจาเพื่อไปทำ

สัญญาตกลงกู้เงินจากธนาคารโลกและธนาคารพัฒนาเอเชียนั้น ก็ได้เห็นแล้วว่า สมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ได้ให้ความเห็นชอบไปเจรจาเพื่อขอเงินกู้ เพราะฉะนั้นในวันนี้ การที่รัฐบาลได้เสนอสิ่งที่ได้ไปตกลงมาแล้วก็คือเสนอร่างสัญญาเงินกู้ทั้ง ๒ อย่าง เพื่อจะไปทำสัญญาเงินกู้กับธนาคารโลก และธนาคารพัฒนาเอเชีย เพราะฉะนั้น ผมก็เห็นว่ารัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องฟื้นฟูเศรษฐกิจ มีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนา ประเทศชาติบ้านเมืองของเราให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาชาติ ทัดเทียมกับ ประเทศอื่นในโลก ซึ่งก็ถือว่าประเทศไทยก็อยู่ในภาวะวิกฤติเศรษฐกิจเช่นเดียวกับ ประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก เพราะฉะนั้นเงินงบประมาณหรือรายได้ที่จัดเก็บจาก ๒-๓ ปีที่แล้ว ก็ถือว่าขาดดุลมาตลอด ดังนั้นการที่จะพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า ทัดเทียมกับนานาชาติ ประชาชนอยู่ดีกินดี มันก็เป็นสิ่งสำคัญนะครับ เพราะฉะนั้น การที่รัฐบาลขอเงินในคราวนี้ผมเห็นว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งและรัฐสภา ก็เคยให้ความเห็นชอบในกรอบเจรจาที่จะไปทำสัญญาเงินกู้จาก ๒ ธนาคารนี้แล้ว แม้ว่าโครงการไทยเข้มแข็งในปัจจุบันนี้บางจุด บางแห่ง บางกระทรวง ก็มีสื่อเค้าว่า มีการทุจริตคอร์รัปชันเกิดขึ้น แต่รัฐบาลก็สามารถที่จะทำการตรวจสอบเพื่อค้นหา ผู้กระทำความผิด -----

และสิ่งที่สำคัญในขณะนี้ที่เป็นรูปธรรมมากที่สุดก็คือการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานเกี่ยวกับทางด้านถนนหนทางต่าง ๆ ซึ่งประชาชนในต่างจังหวัดให้ความชื่นชมทางรัฐบาล แม้ว่าเงินกู้ที่ได้มาจะไปใช้ในสิ่งเหล่านี้มันก็เกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนในต่างจังหวัดเป็นจำนวนมาก และในขณะเดียวกันเงินกู้ในครั้งนี้ก็ถือว่าเพื่อพัฒนาเกี่ยวกับระบบทางรางทางรถไฟต่าง ๆ อันนี้ก็เห็นด้วยนะครับ ผมขอให้การสนับสนุนและสิ่งที่สำคัญที่อยากจะฝากไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในขณะนี้ทราบว่าโครงการไทยเข้มแข็งถนน ๔ ช่องจราจรจากอำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหารไปอำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ระยะทางประมาณ ๔๕ กิโลเมตร ได้ทำเรื่องของกู้เงินจากธนาคารพัฒนาเอเซียไปใช้ในโครงการนี้ จำนวน ๗๕๐ ล้านบาท แต่ปรากฏว่าทางธนาคารพัฒนาเอเซียได้ศึกษาตรวจสอบดูโครงการแล้ว ปรากฏว่าไม่อนุมัติให้มีการกู้ยืมเงินเพื่อไปก่อสร้างถนนดังกล่าว เนื่องจากว่ามีการเวนคืน มีการใช้เงินคืนเกี่ยวกับพี่น้องประชาชนซึ่งอยู่ริมถนนทั้ง ๒ ฝั่งเป็นเงินจำนวนหนึ่ง เพราะฉะนั้นโครงการกู้เงินในคราวนี้ก็อยากจะให้ประสบความสำเร็จ ก็คือเงินกู้ในการก่อสร้างถนนก็ขอให้ใช้เงินกู้ของธนาคารพัฒนาเอเซีย ส่วนเงินที่จะต้องชดใช้เกี่ยวกับเรื่องเวนคืน เกี่ยวกับเรื่องการรื้อถอนบ้านพี่น้องประชาชนจากบริเวณถนนดังกล่าวก็ขอให้เป็นงบประมาณประจำปีของรัฐบาลก็แล้วกัน ผมอยากให้โครงการนี้ผ่านไปด้วยดี ถนน ๔ ช่องจราจรมันเป็นถนนจากประตูอินโดจีนจังหวัดมุกดาหาร สะหวันนะเขต ประเทศเวียดนาม แล้วก็ไปสู่ประเทศพม่าทางตะวันตก เพราะฉะนั้นถนนจากจังหวัดขอนแก่นมาจังหวัดกาฬสินธุ์ก็เสร็จแล้ว จากจังหวัดขอนแก่นไปหล่มสัก จังหวัดพิษณุโลก อันนี้ก็ถือว่าเสร็จไปมากแล้ว เพราะฉะนั้นก็เหลืออยู่ ๑๒๕ กิโลเมตร จากจังหวัดมุกดาหารมาจังหวัดกาฬสินธุ์ ก็อยากจะให้รัฐบาลแล้วก็รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้พิจารณาจัดสรรเงินกู้ไปก่อสร้างถนนดังกล่าวนี้ด้วยนะครับ และอีกอย่างหนึ่งในขณะนี้ผมได้รับร้องเรียนจากพี่น้องผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยจากจังหวัดมุกดาหารและจากทั่วประเทศทั้ง ๑๑ จังหวัด ปรากฏว่าในอดีตที่ผ่านมาเมื่อปี ๒๕๒๓ รัฐบาลในขณะนั้นก็มีปัญหาเกี่ยวกับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ แล้วรัฐบาลได้มีนโยบาย คำสั่ง ที่ ๖๖/๒๒๓ ให้พี่น้องประชาชนซึ่งเป็นผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์กลับเข้ามาเป็นผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย ดังนั้นก็มีพี่น้องประชาชนจำนวน ๘,๐๐๐ ราย

ได้ยื่นข้อเรียกร้องตามที่รัฐบาลชุดเก่าได้ให้ความหวังหรือว่าได้ให้เงื่อนไขในการที่จะ
ออกมาร่วมพัฒนาชาติไทยก็คือ

ประเด็นที่ ๑ ถ้าออกจากปามาแล้วทางรัฐบาลจะไม่ดำเนินคดีในข้อหาเป็น
ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์

ประเด็นที่ ๒ จะไม่มีการกล่าวหาถูกเหยียดหยาม แบ่งชั้น ในสังคมกับ
ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย

ประเด็นที่ ๓ รัฐบาลจะจัดสรรที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัยครอบครัวละ ๑ ไร่
จัดสรรที่ดินทำกินครอบครัวละ ๕ ไร่ ถึง ๑๕ ไร่ พร้อมทั้งจัดทำถนนและไฟฟ้าให้ด้วย

ประเด็นที่ ๔ ให้เงินทุนประกอบอาชีพแก่ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยสำหรับผู้ที่มี
ที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกินเกินกว่า ๕ ไร่ จะให้เงินทุนไปประกอบอาชีพครอบครัวละ
๕๐,๐๐๐ บาท ถ้าไม่มีที่ดินทำกินให้ทุนครอบครัวละ ๑๒๕,๐๐๐ บาท

ซึ่งรัฐบาลสมัยท่าน พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ก็ได้มอบทุนไปแล้วจำนวน
๑,๘๗๕ รายของผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยทั้งหมด ๑๑ จังหวัด แต่ในขณะนี้จากการตรวจสอบ
ก็ปรากฏว่ามีผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยได้ส่งรายชื่อมาให้กับรัฐบาล จำนวน ๘,๐๐๐ กว่าคน
ที่ตกค้างยังไม่ได้รับเงินทุนดังกล่าวจากรัฐบาลที่เคยรับปากว่าจะให้เงินทุนดังกล่าว
และได้มีการเรียกร้องในขณะนี้ -----

เพราะฉะนั้นเงินส่วนนี้หรือว่าทางรัฐบาลจะไม่ได้ใช้เงินส่วนนี้ในการที่จะเอาไปมอบให้กับผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยดังกล่าวนั้น ก็อยากจะให้จัดสรรงบประมาณประจำปีได้มอบทุนประกอบอาชีพให้เขาเหล่านั้นด้วย เขารอเวลามาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๓ จนถึงปัจจุบันนี้ก็เป็นเวลา ๓๐ ปีแล้วครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่รัฐบาลต้องคำนึงถึง ที่พี่น้องประชาชนออกมาเรียกร้องในปัจจุบันนี้มันก็มีหลายส่วนประกอบกันนะครับ ทั้งได้รับความเป็นธรรมและไม่ได้รับความเป็นธรรม โดยเฉพาะผู้ไม่ได้รับความเป็นธรรมก็จะออกมาเรียกร้อง อยากจะให้รัฐบาลได้พิจารณาในเรื่องนี้ด้วย โดยเฉพาะ กอ.รมน. อย่าได้ทอดทิ้งประชาชน อย่าได้ลืมนโยบายที่เคยให้ไว้กับพี่น้องประชาชน เงินกู้ที่กู้มานี้ไม่ว่าหรือครบถ้าหากกู้มาแล้วเพื่อพัฒนาประเทศชาติอย่างแท้จริง ไม่ว่ากันนะครับ ผมก็ได้รับฝากจากพี่น้องประชาชนว่าถ้าหากว่ารัฐบาลได้กู้เงินมาเพื่อพัฒนาประเทศชาติอย่างแท้จริงแล้วนี้ก็ขอให้การสนับสนุนด้วยซึ่งผมก็ขอให้การสนับสนุนเงินกู้ที่รัฐบาลได้เสนอขอความเห็นชอบจากรัฐสภาในวันนี้จำนวน ๔๒,๙๐๐ ล้านบาทจากธนาคารโลกและธนาคารพัฒนาเอเชีย ก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารัฐบาลคงจะไม่หลอกลวงประชาชน รัฐบาลไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลก่อนก็ตามนะครับ รัฐบาลก็คือผู้บริหารประเทศ เป็นผู้บริหารรัฐ เพราะฉะนั้นรัฐบาลไหนก็ตามถ้าเข้ามาแล้วนี้ได้เคยรับปากและให้สัญญาไว้กับพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยดังที่อยู่อีก ๘,๐๐๐ รายนี้ที่ยังไม่ได้รับความเป็นธรรมจากรัฐบาลนี้ก็ขอให้รัฐบาลได้พิจารณาให้ความช่วยเหลือจัดเงินทุนทำกิน ผมทราบว่าขณะนี้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในก็ได้จัดประชุมกัน แล้วก็อนุมัติรายละเอียด ๒๐๐,๐๐๐ บาท อันนี้ในเบื้องต้น แต่ว่าจะเป็นจริงอย่างไรมันก็อย่าเพิ่งให้ยาหอมกับพี่น้องประชาชน ถ้าเป็นไปได้ก็อยากจะให้เกิดผลสำเร็จและพี่น้องประชาชนจะได้ชื่นชมแล้วก็เชื่อมั่นรัฐบาลต่อไปนะครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ เชิญท่านเจริญ จรรย์โกมล ครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อที่ผมได้ตั้งคำถามหลายคำถามไปที่รัฐบาลผ่านท่าน บางครั้งผมต้องขอความกรุณาด้วยความเคารพท่านประธาน บางครั้งท่านรัฐมนตรี

อาจจะตอบแล้วไม่ชัดเจน ไม่ตรงคำถาม นั่นก็เป็นสิ่งซึ่งพวกผมในฐานะสมาชิกรัฐสภาที่มีความสงสัยก็อยากจะเรียนถามต่อ ถึงแม้ท่านประธานอาจจะไม่มีข้อซักถามก็เป็นเรื่องของท่านประธาน แต่ในฐานะสมาชิกอย่างพวกผมซึ่งจะต้องรับผิดชอบในการที่จะต้องลงมติในการอนุมัติอำนาจให้ทางรัฐบาลไปดำเนินงาน ต้องถามด้วยความรอบคอบว่า สิ่งซึ่งท่านจะเอาไปใช้นี้เป็นอย่างไร ฉะนั้นผมขอความกรุณาท่านประธาน ผมไม่อยากจะบรรยายกาศอย่างเมื่อที่ที่เกิดขึ้น ท่านสมาชิกหลายท่านนิทาท่านประธานว่าท่านประธานนั่งก้มหน้าอ่านอย่างเดียวแล้วก็ไม่ฟังท่านสมาชิก ท่านประธานที่เคารพครับ สภาแห่งนี้เราต้องรับผิดชอบร่วมกัน ใครจะชอบไม่ชอบเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่เราในฐานะสมาชิกนี้เราก็เอาเหตุผลมาพูดกันสภา ไม่มีเจตนาเป็นอย่างอื่นครับ เมื่อที่ผมถามทางรัฐบาลผ่านท่านไปนี่มันเป็นเรื่องใหญ่ เรื่องสำคัญ ก็คือเงินภาษีมูลค่าเพิ่มก็ดี เงินสำรองจ่ายก็ดี ผมไม่ได้ถามท่านรัฐมนตรีว่ากระบวนการในการพิจารณาตรวจสอบเป็นอย่างไร ท่านก็ไปบอกว่ากระบวนการพิจารณาตรวจสอบนั้นถูกต้อง ผมไม่ได้ถามอย่างนั้น ผมถามว่าเงิน ๒ รายการนี้ ในฐานะเป็นรัฐบาลนี้ ในฐานะซึ่งจะต้องมารับผิดชอบต่อร่วมกันนี้ทำไมไม่เอาคืนประเทศ ท่านก็ยังเอารายการนี้ไปให้กับ ๒ บริษัทที่เราได้ซักถามกันไปนี่ อันนี้เป็นเรื่องสำคัญ ผมขอความกรุณาท่านประธานอดทนสักนิดหนึ่ง ถึงแม้ท่านประธานอาจจะไม่มีข้อสงสัยก็ไม่ใช่ไร ขอให้พวกผมได้มีโอกาสได้ซักถามเถอะครับ

ประการที่ ๒ ผมขอถามท่านประธานผ่านไปที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังหน่อยว่า สิ่งซึ่งผมมีความสงสัยก็คือเงินกู้ในรายการนี้ ผมได้เชิญสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะซึ่งเรียกว่า สบн. มาถามว่าในรายการนี้ซึ่งเป็นเงินฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งกู้จากเวิลด์ แบงก์ก็ดี เอดีบีก็ดี มันเป็นรายการอะไร ซึ่งผมได้สอบถามทางผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับคนที่จะมาดูแลและบริหารหนี้อันนี้ เขาบอกว่ามีอยู่ ๒ รายการก็คือ ฟื้นฟูเศรษฐกิจ อันที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แต่ท่านประธานที่เคารพครับ พอท่านรัฐมนตรีได้เสนอต่อสภาแห่งนี้ท่านก็บอกว่าเป็นในเรื่องการส่งเสริมเกี่ยวกับเรื่องการค้ากับ ดุ่งาย ๆ ก็คือในเรื่องของหน่วยงานของรัฐว่าการบริหารจัดการของสำนักงบประมาณก็ดี หน่วยงานอื่น ๆ ก็ดี ผมก็เลยสงสัยว่าจริง ๆ แล้วที่ท่านกู้มานี้ ท่านจะเอาเงินไปใช้อะไร ท่านจะต้องเอาเงินไปใช้อะไร ท่านไม่มีบอกมาเลยว่ารายละเอียดท่านไปใช้อะไร เพียงแต่ผมดูจากเอกสารประกอบการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร อันที่ ๑

อันที่ ๒ ผมในฐานะประธานคณะกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณของสภาผู้แทนราษฎร ก็ได้เรียกจากหน่วยงานราชการมาดูว่าจริง ๆ มันคืออะไรในรายการนี้ ผมเลยสงสัยว่าจริง ๆ ท่านรัฐมนตรีไปเอาเอกสารติดมาอ่านให้พวกเราฟังหรือเปล่า หรือจริง ๆ ท่านต้องการอะไรในวงเงินนี้ที่ท่านจะไปกู้จากเวิลด์ แบงก์ก็ดี เอดีบีก็ดี ๑,๓๐๐ ล้านดอลลาร์ แต่ไม่เป็นไร ที่ผมนำเสนออย่างนี้ก็เพราะว่าผมดูจากเจตนารมณ์หรือวัตถุประสงค์ของท่าน ท่านก็บอกว่าจะกู้เงินนี้มาลงทุนในการสนับสนุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว อันที่ ๒ ก็คือกู้เงินเพื่อส่งเสริม ความมั่นคงของการเงินของประเทศเพื่อสนับสนุนในเรื่องของมาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจของรัฐ เห็นง่าย ๆ อย่างนี้ คราวนี้ในฐานะเราเป็นสมาชิกรัฐสภาเราก็มีสิทธิที่จะถามท่านว่าท่านจะเอา ๑,๓๐๐ ล้านดอลลาร์ไปทำอะไร ในรายละเอียดของท่านท่านก็ไม่บอก นอกจากไม่บอกแล้วท่านก็ยังมีเอกสารของรัฐสภาประกอบการพิจารณาก็บอกว่า รายการต่าง ๆ ท่านบอกว่ารายการกิจกรรมการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการกำกับและเพิ่มความคุ้มครองในเรื่องของนักลงทุนต่าง ๆ รายการเหล่านี้ดำเนินการแล้วทั้งหมด ขอให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสภาช่วยกรุณาส่งเอกสาร

ประกอบพิจารณาให้ท่านประธานดูหน่อย ดำเนินการหมดแล้วครับท่านประธาน
มันก็เกิดคำถามว่าดำเนินการแล้วเอาเงินไปทำอะไร พวกผมก็เลยบอกว่าประชุมกันแล้ว
จะขอความกรุณาท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง เอาอย่างนี้
ได้ไหมครับ เพื่อให้การพิจารณาของเราโปร่งใส รอบคอบ รัดกุม แล้วก็ไม่เกิดข้อนิทา
อะไรกันเลย ขอให้ตั้งกรรมการขึ้นมาตรวจสอบเรื่องนี้ก่อนแล้วค่อยนำกลับเข้ามา
พิจารณาได้ไหมครับ ผมเสนออย่างนี้ก่อนครับท่านประธาน เพราะว่าจริง ๆ เราไม่มีเจตนา
จะขัดขวางเป็นอย่างอื่นเลย เราไม่เห็นเลยว่าท่านเอาเงินไปใช้อะไร ผมเห็นเอกสาร
จากสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะหรือ สบн. เขาบอกว่าจริง ๆ เอาไปฟื้นฟูเศรษฐกิจ
และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แต่พอท่านรัฐมนตรีออกมาพูดบอกว่าไม่ใช่ เอาไปเกี่ยวข้องกับ
เรื่องของการปรับแผนในเรื่องของการปรับปรุงส่วนราชการพอผมเรียกเอกสารมาถาม
ที่ท่านบอกว่าไปปรับปรุงทั้งหมดมันทำมาแล้ว จริง ๆ ท่านเอาไปทำอะไร ขอถามก่อน
ก่อนที่ผมจะอธิบายต่อได้ไหม เราตั้งกรรมการขึ้นมาตรวจสอบเรื่องนี้ก่อนได้ไหม
แล้วเดี๋ยวพอหลังจากเราตั้งเสร็จ ทั้งฝ่ายวุฒิสภา ฝ่าย ส.ส. เรามาดูกันสัก ๑ เดือน ๔๕ วัน
แล้วค่อยเอากลับมาใหม่ เหมือนกับคราวที่แล้วที่มาให้เรารับรองเรื่อง ปปง. เราก็ขอตั้ง
กรรมการตรวจสอบก่อน มันก็ไม่เห็นมีปัญหา ผมว่าไม่เห็นเสียหายอะไรเลย อันนี้ผม
เสนอก่อนครับท่านประธาน ผมถามไปก่อนแล้วเดี๋ยวผมจะขอใช้สิทธิอธิบายก่อนได้ไหม
อย่างนี้ได้ไหมครับ เพราะเม็ดเงินถึง ๑,๓๐๐ ล้านบาทก็หลายหมื่นล้านบาท ในขณะนี้
ท่านไม่มีรายละเอียดให้พวกผมเลย ท่านจะเอาอย่างไรครับ ผมถามท่านประธานก่อน
เพราะว่าผมไม่สามารถพิจารณาได้ เพราะผมยังไม่เห็นอะไรเลยในขณะนี้ที่ผมสงสัยคือ
ผมในฐานะประธานคณะกรรมการผมเรียกเอกสารมา เขาบอกไม่ใช่ เขาบอกว่าเงินนี้
เอาไปฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โครงสร้างพื้นฐานมันก็เป็นเรื่องทุติยภูมิ
ตติยภูมิ ก็คือในเรื่องของกระทรวงสาธารณสุขของเรา เอาอะไรจริง ๆ ผมถามท่านประธานก่อน
ผมสงสัย ผมไปไม่ถูกครับ -----

ผมถามท่านประธานช่วยกรุณาหาหรือทางท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังว่า
เรื่องนี้ตั้งคณะกรรมการมาก่อนได้ไหมครับ เอาอย่างไรครับท่านประธานท่านไม่พูดเลย
อย่างนั้นให้ผมพูดต่อ นะครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านพูดต่อไปเถอะครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านไม่ตอบ
ก็หมายความว่าท่านก็ไม่ตั้ง อันนี้ผมก็จะถามท่านละคราวนี้ ผมสงสัยเหลือเกินว่า
ตามเอกสารนี่นะครับ เดี่ยวเจ้าหน้าที่ช่วยกรุณาเอาเอกสารนี้ส่งให้ท่านประธานดู หน้า ๔
เขาบอกว่า ส่งเสริมความเข้มแข็งในการกำกับและเพิ่มความคุ้มครองให้กับนักลงทุน
ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านบอกดำเนินการแล้ว แต่ไม่รู้ละท่านจะเอาเงินนี้ไปกู้
ท่านประธานรู้เรื่องไหมครับ วันนี้นักลงทุนเขามาบ่นกับผมเหลือเกิน มาร้องเรียนกับ
คณะกรรมการของผมในขณะนี้ เขาบอกว่าพอเห็นเอกสารนี้เขาก็เลยถามว่า เอ๊ะ
ท่านจะไปปรับแผนในเรื่องของกลยุทธ์ ปรับแผนการดำเนินงานและกลยุทธ์ระยะกลาง
ตามระยะเวลาที่ท่านกำหนดเป็นการส่งเสริมเขาเนี่ย เขาสงสัยอย่างนี้ครับ เขาบอกว่า
นักลงทุนทั้งหลายมาร้องเรียนบอกว่าขณะนี้โดยเฉพาะกระทรวงอุตสาหกรรม เขาบอกว่า
น้ำตาลเขาต้องส่งไปขายที่ตลาดต่างประเทศ ตลาดนิวยอร์ก เบอร์ ๕ นี่ต่างประเทศ
ไปเคาะราคากันซื้อขาย ซื้อขายกันเสร็จแล้วก็มิโควตาซื้อขายน้ำตาลดิบโควตา ข
ที่ต่างประเทศนี้ แล้วโควตา ค ก็ส่งไปขายต่างประเทศ ปรากฏว่าวันนี้อะไรเกิดขึ้นก็ไม่รู้
สำหรับประเทศไทย ผมก็ไม่รู้ วันดีคืนดีเขาบอกว่ารัฐบาลได้บังคับให้คณะกรรมการอ้อย
และน้ำตาลทราย ซึ่งเรียกว่า กอน. นี้ บังคับให้เอาน้ำตาลต่างประเทศ ๑,๐๐๐,๐๐๐ กระสอบ
๑,๐๐๐,๐๐๐ กระสอบก็คือ ๑๐๐ ล้านกิโลกรัมมาขายในประเทศ อ้างว่าน้ำตาลไม่พอขาย
ทั้งที่เขาบอกเขาจะไปขายต่างประเทศแล้วเขาทำสัญญาล่วงหน้าไปแล้วก็ปรากฏว่าอะไรครับ
๑๐๐ ล้านกิโลกรัมมาขายในประเทศนี้ใครขายครับ ให้กระทรวงพาณิชย์เป็นคนจัดสรร
กระทรวงพาณิชย์คือใคร ก็คือ ยี่ป๊ว ซาป๊ว ปรากฏว่ายี่ป๊ว ซาป๊ว คือเจ้าของเดียวกัน
เอาน้ำตาล ๑๐๐ ล้านกิโลกรัมนี้ไป ท่านประธานรู้หรือเปล่าหึ๊งกันเลย ยังไม่ทำอะไรเลย
แบ่งกันแล้วกิโลกรัมละ ๓ บาท ๓๐๐ ล้านบาทไม่รู้หล่นไปที่ใคร เห็นไหมครับ นี่แข่งขัน
อย่างไร เขาบอกว่าน้ำตาลนี้เขาขายไป ต่างประเทศแล้วแล้วดึงออกมา เขาบอกว่าวันนี้

เขาต้องขาดทุน เขามีสัญญาผูกพันไปต่างประเทศแล้ว แล้วนี่รายการนี้ท่านเอาเงินมาแล้วไปส่งเสริมมันจะเข้มแข็งได้อย่างไร เห็นไหมครับ ผมจึงเรียนท่านประธาน อันนี้ที่ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานเห็นเป็นรูปธรรม วันนี้เงิน ๓๐๐ ล้านบาท เดียวนี้ท่านประธานรู้หรือเปล่าครับ โรงงานน้ำตาลมาบ่นให้ฟังว่าไม่อยากเอาน้ำตาลนี้ออกไปเพราะว่าเขามีการผูกพันต่างประเทศแล้ว เขาจะต้องถูกปรับอีกเท่าไร ไหนบอกว่าเข้มแข็ง ไหนบอกว่าส่งเสริมแล้วมันจะทำให้ธุรกิจของเอกชน ทำให้การพัฒนาในเรื่องเศรษฐกิจมันดี เงินไม่ได้ต้องมาแข่งขันภายในประเทศ อันนี้คือปัญหาหนึ่งผมจึงถามท่านรัฐมนตรีว่า เอ๊ะ ท่านบอกว่าส่งเสริมนี้ท่านส่งเสริมแบบไหน

อันที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ ด้วยความเคารพท่านประธาน แล้วก็ท่านรัฐมนตรี เราไปกู้เงินเขามาเพื่อเอามาฟื้นฟูเศรษฐกิจก็ดี หรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานก็ดี อย่างที่ผมได้เรียนตั้งแต่ต้นนี้ เราเอาตัวเลขอย่างตรงไปตรงมา เราไม่ได้พูดอย่างมีอคตินะครับ ผมก็ได้เรียกเอกสารขอให้ทางสภาผู้แทนราษฎรก็ดี ทางส่วนกระทรวงการคลังก็ดีเอามาดูหน่อยสิ คือผมไม่ได้เชื่อทั้งหมดหรอก วันนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังบอกเศรษฐกิจดีเราเก็บภาษีได้เยอะ หลายท่านก็บอกว่าเศรษฐกิจดีเก็บภาษีได้มาก บอกว่ารายได้จีดีพีของประเทศเพิ่มขึ้น ผมก็ฟังแต่ผมไม่ได้เชื่อ ในฐานะผมเป็นสมาชิกวุฒิสภาผมก็เลยได้เรียกข้อมูลเอกสารมาดูนะครับ จึงปรากฏอย่างนี้ครับ ท่านประธาน ตรงไปตรงมาครับ เขาบอกว่ารายได้ในเดือนกุมภาพันธ์ ปี ๒๕๕๓ รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ ๙๗,๐๐๐ ล้านบาท สูงกว่าปีที่ผ่านมาอีกเท่าไรครับ ๑๙,๔๕๔ ล้านบาท

ก็แสดงว่าอย่างที่ท่านพูดมันก็เป็นไปได้ ตรงไปตรงมาไม่ได้ใส่ร้ายใคร แล้วขึ้นอีกประมาณ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ อันนี้เขาเทียบนะครับ เป็นผลจากการเก็บภาษี แล้วพอเรามาดูอีก เราก็ให้ความเป็นธรรม แล้วอย่างนี้เรามาดูช่วง ๕ เดือนแรกตั้งแต่ปีงบประมาณ ตั้งแต่เดือนตุลาคมจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ปี ๒๕๕๓ รัฐบาลเก็บรายได้สุทธิ ๕๕๘,๗๙๔ ล้านบาท สูงกว่าในคราวที่แล้วอีก ๑๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เห็นไหมครับ อันนี้ตรงไปตรงมาเป็นตัวเลขที่ตรงไปตรงมาซึ่งผมได้ดูจากเอกสารแล้ว แล้วต่อมา ท่านประธานครับ ที่สำคัญก็คือว่าใน ๒ รายการนี้มันจะเกี่ยวข้องกับงบเอสพี ๒ (SP2) ซึ่งเราเรียกว่าไทยเข้มแข็ง ท่านก็ได้เบิกจ่ายไปพอสมควรนั่นแหละ หมายความว่า จะหมดใช้ไหมครับ ท่านประธาน คือผมว่าเราอธิบายอย่างเอาเหตุผลมาหักล้างกันแล้วนี้ไม่ได้เสียสมาธิ กระมังท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านกินเวลามาแล้วครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านบอกเลย บอกว่ามันหมดแล้ว

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านหมดเวลาแล้วนะครับ กินเวลามา ๓ นาทีกว่าแล้วนะครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ที่นี้ประเด็นที่จะต้องถามนี้ ท่านประธานครับ ประเด็นที่ถามนี้เป็นประเด็นที่ ๒ ว่า รายได้ท่านจะเก็บภาษีได้เยอะแล้ว รายได้ท่านก็เพิ่มมากขึ้นแล้ว แล้วทำไมจะต้องกัด้วย ทำไม

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านเจริญหมดเวลาแล้ว เดี่ยวท่านรัฐมนตรีจะตอบให้ฟังนะครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านรัฐมนตรีตอบนะครับ เดี่ยวผมจะใช้สิทธิถามอีก ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนฤมลครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (อุดรดิตถ์) : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรดิตถ์ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาคะ

ท่านประธานคะ เมื่อ ๒-๓ วันที่ผ่านมาคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้เชิญ
เจ้าหน้าที่จาก สบн. คือสำนักบริหารหนี้สาธารณะมาชี้แจงเรื่องราวเกี่ยวกับโครงการเงินกู้
ทั้ง ๓ ประเภทนี้ะคะ ทั้งจากประเทศญี่ปุ่น แล้วก็เงินกู้จากเวิลด์ แบงก์และเอดีบีนั้นะคะ
ข้อมูลที่มีมานั้นมันพิจารณาไม่ได้เลยคะ คือมีมาประมาณ ๒ ย่อหน้าแล้ว อันดับแรกเลย
ก็คือบอกว่าขอกู้มาจากเวิลด์ แบงก์ ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ แล้วก็จากเอดีบี ๓๐๐ ล้านดอลลาร์
ซึ่งถ้าตีเป็นเงินไทยที่อัตราแลกเปลี่ยน ๑ เหรียญสหรัฐที่ ๓๓ บาทตรง ๆ เลยนี้ะคะ
มันก็อยู่ที่ ๔๒,๙๐๐ ล้านบาทไทย เมื่อสักครู่นี้เองแหละคะ ถ้าว่าจริง ๆ แล้วประมาณแล้ว
ก็คือไม่เกินชั่วโมงครึ่งนี้ะคะ เราได้อนุมัติให้รัฐบาลได้ให้ความเห็นชอบให้ไปกู้เงินจาก
ประเทศญี่ปุ่น จากใจก้าประมาณแล้ว ๘,๐๐๐ ล้านบาท ใน ๒ โครงการที่ทราบดีว่าคือ
โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณถนนนนทบุรี ๑ แล้วก็โครงการ
รถไฟฟ้าสายสีม่วง (บางใหญ่-บางซื่อ) ระยะที่ ๒ ดิฉันหนักใจคะ หนักใจมากกว่าการกู้
ครั้งนี้ก็เป็นภาระ ถามว่าถ้าอัตราการกู้ถ้าเทียบเป็นหนี้สาธารณะขณะนี้ท่านก็คงตอบเรา
เหมือนทุกครั้งที่ตอบว่ามันไม่เป็นไรหรอก เรายังทำได้อยู่ ดิฉันถามว่ารายได้ส่วนใหญ่
ของประเทศไทยที่มานั้นก็มักจะมาจาก ๑. การท่องเที่ยว ๒. การส่งออก ๓. การเก็บภาษี
ต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงภาษีสรรพสามิตด้วยนะคะ แล้วถ้ามองลึกลงไปอีก ท่านประธานที่เคารพ
ภาษีสรรพสามิตนี้คือภาษีที่เก็บจากประชาชนคนไทย และส่วนใหญ่ก็เป็นภาษีที่เก็บจาก
ภาษีน้ำมัน ดิฉันสังเกตมาโดยตลอดเกือบ ๒ ปีนี้คะว่าไม่ค่อยเคยเห็นมาตรการของรัฐบาล
ชุดนี้ให้ประชาชนได้มีการประหยัด ใช้น้ำมันอย่างประหยัดเท่าที่เคยเห็นเท่าที่เคยผ่านมา
ในอดีตเพราะอะไรคะ เพราะดิฉันคิดว่ามันเป็นแหล่งเงินรายได้ใหญ่แหล่งหนึ่งของรัฐบาล
แต่มันได้มาด้วยความยากลำบากของประชาชนนะคะ เพราะเราทราบกันดีคือน้ำมัน
เป็นปัจจัยพื้นฐานในการผลิต ในการมีชีวิตอยู่ กระทั่งไปทุกภาคส่วนของสังคมไทย
แม้กระทั่งชาวนา ชาวไร่ ชาวนา ที่ต้องใช้น้ำมันในการที่จะเติมเครื่อง แม้จะบอกว่าวันละ
๓๐ บาท ๕๐ บาท ๑๐๐ บาท แต่นั่นก็คือต้นทุนของเขา ภาษีน้ำมันนี้เท่าที่ดิฉันทราบจะ
เป็นภาษีแหล่งสุดท้ายเลยคะที่รัฐบาลในประเทศต่าง ๆ -----

เขาจะเอาออกมาใช้จากประชาชน เพราะเขารู้ว่ามันลำบากมาก วันนี้ดิฉันกราบเรียนท่านคะ ประชาชนอยู่ยากจริง ๆ นะคะ ค่าครองชีพสูงเหลือเกิน ไม่นับถึงความทุกข์ทรมานใจในเรื่องของความไม่สงบสุขทางการเมืองของเรา ท่านคะ ๒ วันที่แล้วดิฉันไปตลาดคะมะเพื่อซื้อไก่โลกรัมละ ๔๐ บาท แดงกว่าก็ ๔๐ บาท ถั่วฝักยาวก็จะเกือบร้อยบาทเข้าไปแล้ว มะระ ๕๐ บาท ดิฉันคิดว่ามันยากค่ะ แล้วเรายังบอกว่าเราจะเอาภาระที่เก็บจากภาษีสรรพสามิตเหล่านี้ให้อยู่กับประชาชนแล้วเป็นรายได้ของรัฐบาล ส่วนใหญ่ในขณะนี้ที่บอกว่าเก็บรายได้แล้วก็ภาษีเข้าเป้า ถ้าท่านชี้แจงให้เราฟังได้ชัดเจนว่ารายได้ที่บอกว่าเข้าเป้าหรือเกือบจะเข้าเป้านั้นมันมาจากความสามารถจริง ๆ ในการหาเงินของรัฐบาล ดิฉันก็คงจะไม่ลำบากใจแต่มั่นใจค่ะว่าส่วนใหญ่ของภาษีรายได้ที่เก็บได้นั้นเป็นภาษีที่มาจากภาษีสรรพสามิตน้ำมัน เพราะฉะนั้นเรากังวลใจนี่คือประเด็นแรก ภาระทั้งหมดก็คืออยู่กับประชาชนไม่ว่าจะทางตรง ทางอ้อม

ประเด็นที่ ๒ ในเรื่องของความโปร่งใส วุฒิสภาของเรานี้ดิฉันเชื่อมั่นเลยคะว่าพยายามที่จะให้ความเป็นกลางแล้วก็ให้การสนับสนุนรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวดิฉันเองตรงไหนตรง ตรงไหนทำได้ดิฉันก็สนับสนุน อันไหนที่เห็นว่าไม่ควรสนับสนุนเพราะยังมีข้อสงสัยคิดว่ามันจะไม่เป็นประโยชน์อย่างแท้จริง ดิฉันก็ต้องบอกกันตรง ๆ อย่างร่างนี้ที่จะขอให้เราให้ความเห็นชอบไปกู้เงินอีก ๔๒,๙๐๐ ล้านบาทบวกกับดอกเบี้ยอีกส่วนหนึ่ง ภาระอีกตั้งนานสำหรับประชาชนคนไทย ท่านบอกว่าถ้าทำเอาไปใช้แล้วผิดวัตถุประสงค์ รัฐบาลจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ดิฉันเรียนถามท่านคะว่ารัฐบาลไหนจะรับผิดชอบคะ รัฐบาลคือใครคะ ประชาชนนั่นแหละคะคือจะต้องเป็นผู้ที่รับ ดิฉันบอกว่ารับกรรม วันนี้บอกว่าจะให้เราให้ความเห็นชอบในกรอบเงินกู้ของเวิลด์ แบงก์ ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในกรอบเงินกู้ของเอดีบีหรือธนาคารพัฒนาเอเชียอีก ๓๐๐ ล้านดอลลาร์ ขอบเปล่า ๆ อย่างนี้ ถ้าพูดแบบสมาชิกฝ่ายค้านก็จะพูดแรงได้ว่าให้เราเซ็นเช็คแล้วก็ไปแบลงค์ เช็ค (Blank cheque) ไปแต่ดิฉันไม่ใช่คะ ดิฉันเป็นสมาชิกวุฒิสภา ดิฉันอยากใช้เหตุและผล อยากให้ท่านชี้แจงด้วยเหตุและผลให้ชัดเจนและเราถึงจะสบายใจคะ เราอยากเห็นรัฐบาลเดินได้ เราอยากเห็นคนไทยไม่มีทุกข์ รัฐบาลมันคงคนไทยก็ไม่มีทุกข์ เพราะรัฐบาลจะสามารถดูแลให้ประชาชนมีความสุข มีความสงบได้ เมื่อสักประมาณ ๒ สัปดาห์ที่แล้วรัฐบาลออกข่าวว่า

จะไม่ต้องกู้แล้วละค่ะ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทที่มาจาก พ.ร.บ. นั้นแหละค่ะ ดีใจจริง ๆ นะคะ ดีใจว่า เออไม่มีภาระหนี้ให้กับประชาชน ลูกหลานเรามากขึ้นอีก ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วบอกว่ามาเอาตรงนี้ประมาณ ๔๒,๐๐๐ ล้านบาทบวกกับ ๘,๐๐๐ ล้านบาทก็คือได้เอาอีก ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท มันก็คิดว่าไม่ใช่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความโปร่งใสที่เรากังวล ในเรื่องที่ ๒ ก็คือในเรื่องของเวลา เวลานี้รัฐบาลบอกว่าจะมีการยุบสภาประมาณแล้วก็คือปลายเดือนกันยายน จะมีการเลือกตั้งใหม่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ดิฉันนี่แหละค่ะดีใจจนออกนอกหน้า ชาวบ้านชาวเมืองเขานินทาว่าทำอย่างกับจะไปเลือกตั้งเอง ที่ตั้งใจจะมาอภิปรายวันนั้นก็ไม่ได้อภิปรายเลย ดิฉันก็บอกว่าดีใจจริง ๆ ค่ะ ที่ว่าเราจะมีทางออกมีแสงสว่างแล้ว แต่ดิฉันก็มาเจออันนี้อีกมันก็รู้สึกว่ามันจะไม่ใช่ ท่านจะเลือกตั้งอยู่แล้วยังอีกไม่นานนี้และท่านจะทำโครงการที่ไม่มีเนื้อโครงการออกมา คนเขาก็ครหาท่านได้ค่ะในเรื่องความชอบธรรม จะเชื่อได้อย่างไรคะว่าท่านจะไม่เอาเงินตรงนี้ไปทำโครงการต่าง ๆ ซึ่งมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับทางการเมือง ดิฉันขออนุญาตค่ะขอให้ความชัดเจนตรงนี้ การขอความมั่นใจ การให้ความมั่นใจของรัฐบาลต่อสภาของเรา ก็เกิดปัญหามาให้เห็นอยู่เนือง ๆ ครั้งนี้ท่านต้องอธิบายชัดเจนยิ่ง ๆ ขึ้นว่า ผลประโยชน์ทับซ้อนไม่มี ความโปร่งใสความเป็นธรรมต้องมี ไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์ทางการเมืองหรือมิใช่เพื่อใช้เป็นเครื่องมือทางการเมือง เมื่อสัปดาห์ที่แล้วซีจีไอเอฟ (CGIF) เครดิตการันตี แอนด์ อินเวสต์เมนต์ ฟาซิลิตี้ (Credit Guarantee and Investment Facility) ก็อนุญาต ก็ให้ความเห็นชอบไปแล้ว ภาคเอกชนก็จะมีเครื่องมือในการที่จะไปดำเนินการ

ดอกเบี้ยยก็จะลดลง ต้นทุนก็ต่ำ มีสภาพคล่องสูงขึ้น ง่ายขึ้น มาตรการริเริ่มจังหวัดเชียงใหม่ ก็จะเอาเงินไป รวมเป็นพูล (Pool) ไว้สำหรับอาเซียน+๓ ประเทศนะคะ คือประเทศจีน ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเกาหลี เอาเงินไปรวมกันไว้เพราะว่าเมื่อมีเหตุการณ์ทางการเงิน ที่มันผันผวนโดยง่ายเพราะว่าโลกาภิวัตน์ของเราก็จะมีเงินที่จะหยิบฉวยใช้ได้ เราก็ให้ เครื่องมือรัฐบาลไปมากพอสมควรทีเดียวคะ การที่เราจะมาขอให้มีการให้ความเห็นชอบ เป็นครั้ง ๆ ครั้ง ๆ ถ้าพูดภาษาชาวบ้านก็คือแบบกะปริบกะปรอยอย่างนี้นะคะ ทำเป็น แบบทีละครั้ง ทีละครั้ง ทีละครั้ง แล้วมันไม่ต่อเห็นภาพ เราก็รู้สึกจะลำบากใจคะ อย่างไรก็ตาม ก็ขออนุญาตให้รัฐบาลโดยท่านประธานผ่านถึงท่านรัฐมนตรีที่กรุณานั่งฟังนี้ได้ให้ ความกระจ่างกับพวกเราด้วย ให้เวลาได้ไหม สำหรับอันนี้ยังไม่ต้องให้เราให้ความเห็นชอบ ขอรอบ ขอรายละเอียดสักหน่อย ดิฉันคิดว่าสมาชิกวุฒิสภาจะสบายใจยิ่ง ๆ ขึ้นคะ ดิฉันก็พูดในฐานะเป็นตัวแทนของหลายคนที่เดิวนะคะ ขอบพระคุณมากคะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพิรพันธุ์ครับ

นายพิรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม พิรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทยจากจังหวัด ยโสธร ท่านประธานครับ เบื้องต้นผมก็มีความเห็นคล้าย ๆ กับท่านสมาชิกหลายท่านที่ได้ อภิปรายมาแล้ว คือช่วงหลังพวกเราได้รับฟัง รับทราบ มาจากการแถลงของรัฐบาล โดยเฉพาะของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมาอยู่ตลอด บอกว่าบัดนี้สถานะการเงิน ของประเทศดีขึ้นไม่จำเป็นจะต้องกู้แล้ว และแม้กระทั่งเงินที่ท่านคิดว่าจะกู้ตาม พระราชบัญญัติเงินกู้อีก ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้นท่านก็จะไม่กู้ ฟังแล้วก็น่าจะเป็นเรื่อง ที่ดีใจนะครับว่าสถานะของประเทศคงจะดีขึ้น แต่พอมาดูวันนี้เมื่อที่ผ่านไปท่านก็ขอ กู้เงินไปเพื่อที่จะไปสร้างรถไฟฟ้ายกกับสะพาน คราวนี้ก็จะกู้เงินกู้เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยกู้จากธนาคารโลกและธนาคารพัฒนาเอเชีย ถ้าดูตาม วัตถุประสงค์หลายท่านได้พูดไปแล้วนะครับว่าต้องการเอามาทำอะไร เพื่อเพิ่ม ขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระยะยาว เงินกู้ที่เอามาจากธนาคารโลก ซึ่งเป็นเงินกู้เป็นพัลลิก เซคเตอร์ รีฟอร์ม ดีเวลลอปเมนต์ โพลีซี โฉนดนั้นก็พูดชัดเจนว่า จะมาพัฒนามาตรการทางการบริหารราชการเป็นหลัก พัฒนาระบบบริหารงบประมาณ

มีการจะใช้ที่เราเรียกว่า อี (E) นั้นเข้ามาเกี่ยวข้องมากขึ้นจากระบบราชการ การให้บริหาร
หน่วยงานของราชการนะครับ และในเอกสารที่ทางรัฐบาลส่งมาก็บอกว่าการที่
ไปพรเออร์ แอคชั่น (Prior action) คือกิจกรรมที่ท่านทำไว้ก่อน ท่านก็ได้ดำเนินการไปแล้ว
เสมือนว่าเพื่อจะเตรียมที่จะใช้เงิน ๑,๐๐๐ กว่าล้านเหรียญสหรัฐที่จะทำต่อไป
ผมก็พยายามดูต่อแล้วจะเอาไปทำอะไร ตรงนี้คือสิ่งที่สมาชิกอยากจะทราบครับ
ท่านประธาน อยากจะทราบ คือถ้าดูจากภาษาอังกฤษที่เอามา จริง ๆ ไม่จำเป็นต้อง
เสนอเลย ก็บอกเพียงว่าเงินนี้ใครรู้ ผู้ให้รู้ รู้เท่าไร ดอกเบี้ยคิดอย่างไร จะใช้จ่ายกัน
อย่างไร แต่สิ่งที่เราอยากจะทราบคือท่านจะเอาไปทำอะไร ดูในเนื้อหาที่เป็นภาษาอังกฤษ
ก็บอกแต่กว้าง ๆ ไว้ แต่ว่าที่สมาชิกสภาอยากทราบก็คือว่าเวลาเราจะให้ใครเอาเงิน
ไปทำอะไร เหมือนกับที่ท่านวุฒิสมาชิกที่ผ่านไปแล้วท่านพูดว่า เราไม่อยากใช้คำว่า
แบลนด์ เช็ค แต่ว่าดูเหมือนจะเป็นอย่างนั้นคือบอกท่านจะไปปรับปรุง พัฒนาระบบ
ราชการ ไปทำอะไร หน่วยงานราชการต่าง ๆ ได้เตรียมไว้แล้ว คือสิ่งที่ท่านบอกว่า
ได้ดำเนินการไปแล้ว แล้วต่อไปละครับจะทำอะไร อันนี้ไม่รู้เลย พอไม่รู้ผู้ที่จะอนุมัติ
ให้ความเห็นชอบให้รัฐบาลไปลงนามก็เท่ากับว่าให้ความเห็นชอบไปโดยความไม่รู้
นี่คือสิ่งที่ปัญหาที่ผมคิดว่าน่าจะมีการปรับปรุงในการนำเรื่องมาเสนอต่อสภานะครับ

เรื่องที่ ๒ ก็เช่นเดียวที่จะกู้จากธนาคารพัฒนาเอเชียเป็นแคปิตอล มาร์เก็ต ดีเวลลอปเมนต์ โปรแกรมก็คือการพัฒนาทุนว่าทำอะไรบ้าง พุดหลัก ๆ ก็พออุกิจกรวม ที่บรรยายไว้เป็นดีไซน์ ซัมมารี (Design summary) ว่าหน่วยงานที่เกี่ยวกับตลาดทุน ไม่ว่าจะ เป็นตลาดหลักทรัพย์ใครต่อใครได้ดำเนินการไปแล้วหลายเรื่อง แล้วเงินอีก ๓๐๐ กว่าล้านเหรียญที่จะทำนี้จะทำอะไรล่ะครับ พอไปดูในสัญญาในตอนท้ายของเรื่อง ท่านก็เขียนไว้ว่าเดสคริปชัน ออฟ โปรแกรม (Description of Program) คือสิ่งนี้ท่าน สามารถบอกธนาคารพัฒนาเอเชียได้ บอกธนาคารโลกได้แต่บอกสมาชิกไม่ได้ ในข้อกำหนด ก็บอกว่าโปรแกรมนี้ภาษาอังกฤษก็จะมีรายละเอียดอยู่ในโพลิซี เลตเตอร์ (Policy Letter) กับโพลิซี เมทริกซ์ (Policy Matrix) สมาชิกดูไม่ได้เลยหรือครับ ไม่ทราบเลย ก็นี่อย่างนี้ที่ หลายคนได้อภิปรายมาแล้วว่าดูเหมือนพวกเราจะให้รัฐบาลไปกู้เงินอีก ๑,๐๐๐ ล้าน เหรียญสหรัฐกับอีก ๓๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐนี้ เสร็จแล้วไปทำอะไรไม่ทราบ แล้วไม่ทราบ พวกผมจะอนุมัติไปได้อย่างไร ฉะนั้นผมจึงสนับสนุนข้อเสนอของท่านเจริญว่าเป็นไปได้ ไหมครับ เราก็อยากจะให้ถ้ามันมีเหตุผลผลไม่มีใครขัดข้องหรือครับ แต่ว่าอยากจะให้ รัฐบาลให้ข้อมูลมากกว่านี้ บอกรายละเอียดมากกว่านี้ ไม่อย่างนั้นแล้วก็เป็นอย่าง ที่พวกผมได้เรียนท่านประธานไปแล้วว่ามันจะมีปัญหา ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นเวลาที่ สมาชิกถามไปหลายอย่างผมก็คิดว่าทางรัฐบาลท่านรัฐมนตรี ๒ ท่านที่นั่งอยู่ได้กรุณา ดูว่าท่านถามว่าอย่างไรช่วยตอบคำถามให้มันชัดเจนด้วย เหมือนตัวอย่างที่ผ่านมาเมื่อ กี่นี้ ที่ผมจำได้หลายท่านลุกขึ้นถามว่า การกู้เงินไปทำรถไฟฟ้ายาวสีม่วงเดิมมันไม่มี ภาษีมูลค่าเพิ่ม ต่อมาไม่มี แล้วทำไมยอดมันยังเหมือนเดิมอยู่ เราก็อยากจะฟังคำตอบ แต่ท่านรัฐมนตรีก็ตอบเพียงบอกว่าที่ประมูลนี้มันประมูลสมัยรัฐบาลก่อน เมื่อที่ผมไปถาม ดอกเตอร์สุรพงษ์ท่านก็พยายามจะตอบ รัฐมนตรีบอกไม่ใช่มันเปิดประมูลสมัยท่านนี้ละ วันนี้พวกผมก็ยังไม่ทราบ นี่ครับคือการตอบคลุม ๆ ไป ผ่านไป สุดท้ายสมาชิกสภา ก็อนุมัติไป มันไม่จ่ายไปหรือครับท่านประธาน เงินนี้เป็นเงินของพี่น้องนะครับ ประเทศ เป็นหนี้ เราก็อยากจะเห็นการใช้เงินนี้เป็นประโยชน์กับทุกคน เพราะฉะนั้นผมคิดว่า รายละเอียดที่ประกอบสัญญาเงินกู้และในข้อกำหนดก็ว่ารายละเอียดเหล่านี้มันเป็น ส่วนหนึ่งคือส่วนที่สำคัญส่วนเดียวกับของสัญญาด้วย อยากจะรู้เหมือนกัน ผมอยากจะ

เรียนถามท่านประธานว่าขอให้ทางรัฐบาลและรัฐมนตรีข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของโครงการที่จะใช้กรุณาบอกสมาชิกให้ทราบได้ไหมครับ เพื่อพวกเราจะได้พิจารณาด้วยความรอบคอบกันไป ขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านเรวัตครับ

นายเรวัต สิริกุล สมាชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กระผม นายเรวัต สิริกุล ส.ส. แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ เมื่อก็คุณเจริญเขาถามนี้ ไม่ทราบว่ารัฐมนตรีจะตอบก่อนไหมครับ ท่านรัฐมนตรีจะตอบก่อนไหมครับ เพื่อว่าถ้าท่านมีอะไรผมจะได้ถามต่อไปบ้าง จะตอบก่อนไหมครับ ยังไม่ตอบนะครับ เเฉ่ ๆ ก็ไม่ตอบไม่เป็นไรครับ ท่านประธานครับ ในกรอบเงินกู้เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจากธนาคารโลกและธนาคารพัฒนาเอเชีย ผมได้ฟังท่านสมาชิกรัฐสภาได้อภิปรายไป หลายท่านความคิดเห็นก็คล้าย ๆ กัน ผมเองก็มีความสงสัยอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีเลยนะครับว่าไม่ทราบว่าท่านรัฐมนตรีได้ดูในหนังสือนี้หรือเปล่าครับ หนังสือที่ท่านนายกรัฐมนตรีแนบมาด้วย อย่างโครงการกู้เงิน ซึ่งมี ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ ก็คือว่ากู้จากธนาคารโลกนี้ ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ แล้วก็กู้จากธนาคารพัฒนาเอเชียหรือเอดีบีอีก ๓๐๐ ล้านดอลลาร์ -----

ผมมาถามอันนี้ก่อนครับท่านประธาน ถามว่าในการกู้ ๓๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ในหนังสือนี้บอกมาเสร็จเลย ท่านประธานดูหน้า ๓ หน้า ๔ หน้า ๕ เขาบอกมาหมดเลยครับท่านประธาน เสริมสร้างความเข้มแข็งในการกำกับดูแลและเพิ่มความคุ้มครองให้แก่นักลงทุน ทำแล้วดำเนินการแล้ว อะไรต่ออะไรดำเนินการแล้วหมดเลย ทั้งหมดมี ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ เยอะเลย ดำเนินการแล้วหมด ทีนี้เงินที่กู้ ๓๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ที่เขาพูด ๆ กันจะไปทำอะไร เอาไปชำระหนี้ใหม่ครับท่านประธาน ถ้าผมเข้าใจไม่ผิด ไม่อย่างนั้นท่านรัฐมนตรีก็ต้องตอบสักนิดหนึ่งว่า ๓๐๐ ล้านเหรียญ เอามาให้ที่เขาดำเนินการไปแล้ว เพราะที่เขาดำเนินการไปนี่ยังไม่ให้เงินเขาเลยอย่างนี้ใช่ไหมครับ ถูกไหมครับ ไม่ให้เงินเขาเลยติดเขามาก่อน แล้วให้เขามาทำให้จนกระทั่งเรียบร้อยไป แต่ผมก็ไม่เคยเห็นว่าสิ่งที่ดำเนินการแล้วเป็นอย่างไร ไม่มีใครพูด ไม่เคยได้ยินเลยครับว่าดีแล้วแค่ไหน ไม่ดีแค่ไหน ถ้าดีแล้วหุ้นของเราจะขึ้นเรื่อย ๆ เพราะว่ามันคือการพัฒนา แต่ว่าหุ้นก็ตก มีอะไรปั๊บก็ตก อย่างนี้ถือว่าพัฒนาหรือเปล่าผมไม่ทราบ ก็อยากจะเรียนถามท่าน ในส่วนตรงนี้ในเรื่องตลาดทุน ตลาดหุ้น ก็จะเรียนถามต่อไปว่าเดี๋ยวนี้ในปัจจุบันนี้ ในขณะนี้ เราไม่ค่อยได้ยิน แต่ว่าการปันหุ้นมีไหม มีการปันหุ้นไหมครับ ในตลาดนี้มีไหมครับ แล้วถ้ามีจะปราบปรามกันอย่างไร หรือจะมีวิธีการอย่างไร ต้องใช้เงิน ๓๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐนี้มาปราบปรามนักปันหุ้นไหมอย่างนี้เป็นต้น ในสิ่งเหล่านี้ก็ควรจะชี้แจงให้รับทราบหน่อยเพื่อความมั่นใจเพื่อความสบายใจของรัฐบาลแห่งนี้ ในส่วนเงิน ๑,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐก็บอกเช่นเดียวกัน มาฟื้นฟูเสริมสภาพคล่องให้กับระบบการเงินและเศรษฐกิจของประเทศ ท่านประธานครับ นี่ก็เหมือนกันครับ ดำเนินการแล้ว ก็ถามเช่นเดียวกันว่าการดำเนินการแล้วหมายความว่าที่ผ่านมานั้นติดเงินเขาใช่ไหม ดำเนินการไปแล้วให้เขามาดำเนินการให้เงินยังไม่จ่ายใช่ไหมครับ หรือว่าจ่ายแล้วอย่างไรอย่างนี้เป็นต้น ที่เขาถามกันมันไม่มีรายละเอียดก็จริงครับ อย่างคุณเจริญก็เป็นฝ่ายตรวจสอบของสภาผู้แทนราษฎร อะไรก็ตรวจสอบหมด รู้เรื่องดี แต่เวลาคำตอบก็ไม่ค่อยมีอย่างนี้เป็นต้น ผมก็อยากจะเรียนถามเช่นเดียวกัน อยากจะรู้ ผมอยากจะรู้จริง ๆ ครับท่านประธาน อยากจะรู้ว่าประเทศชาติในขณะนี้ซึ่งรัฐบาลบอกแล้ว เรากำลังก้าวหน้า เรากำลังเจริญไป เศรษฐกิจกำลังดีขึ้นแล้วทำไมต้องกู้เงินมาฟื้นฟูเศรษฐกิจครับท่านประธาน มันไม่จำเป็นเลยนะครับ

เงินกู้ก้อนนี้ เมื่อเศรษฐกิจดีเราก็พัฒนาดีแล้วใช่ไหมครับที่บอกว่าดำเนินการแล้วทำให้เกิดเศรษฐกิจดีขึ้นมาในขณะนี้ใช่ไหมครับ ติดสตางค์เขาหรืออย่างไรท่านประธาน ติดสตางค์เขาไว้ใช่ไหม ถ้าเศรษฐกิจดีฟื้นฟูมาแล้ว ติดสตางค์เขายังไม่ได้ให้เขาเลย ต้องไปกู้เงินมา ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เอามาใช้เขาหรืออย่างไร อันนี้เป็นเรื่องที่น่าคิด ทุกคนก็ไม่รู้ผมฟังดูแล้วก็ยังไม่รู้ว่าเงินที่จะกู้มาให้อะไร มาให้ใครอย่างไร นี่คือสิ่งที่อยากจะรู้อยากจะทราบ ท่านประธานครับ เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่สำคัญ ก็อยากจะรู้ว่าที่ว่าการบริหารของรัฐบาลไม่ว่ารัฐมนตรีแต่ละท่าน ๆ ที่ดำเนินการมาอยู่ภายใต้เงินก้อนนี้หรืออย่างไร ภายใต้เงิน ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ภายใต้เงิน ๓๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ จึงมาเป็นประเทศไทยวันนี้หรือไม่หรือใช่ไหมครับ นี่ทุกคนก็อยากรู้ครับ จะได้ว่ารัฐมนตรีของเราไม่ค่อยมีความรู้อะไรเลยที่ไปบริหารงานต้องอาศัยต่างประเทศทั้งนั้น ต้องใช้เงินถึง ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านทั้งนั้น เพื่อเอามาพัฒนาประเทศไทยอย่างนี้ใช่ไหมครับ -----

นี่คือสิ่งที่เราต้องทราบ สิ่งที่เราต้องถาม แต่ถ้าหากว่าไม่ว่านะครับ ท่านรัฐมนตรีต้องดำเนินการแล้ว แล้วประเทศไทยทุกวันนี้เป็นอย่างนี้ก็ไม่ว่านะครับ เสียเงิน ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท จนประเทศไทยเป็นอย่างนี้ แต่ถ้าไม่ใช่ก็ต้องตอบมาว่าไม่ใช่ จากความคิดความอ่านของรัฐมนตรีเองจึงเกิดประเทศไทยวันนี้ เจริญรุ่งเรืองมาได้วันนี้ นี่คือการบริหารของรัฐบาลเองอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นก็อยากจะเรียนท่านประธานผ่านไป รัฐมนตรีว่าตอบในสิ่งเหล่านี้ด้วย จะได้สบายใจครับท่านประธาน ผมเองเป็นผู้หนึ่งที่สนับสนุน อะไรที่เป็นประโยชน์ผมสนับสนุนครับ รัฐบาลทำอะไรเป็นประโยชน์ ผมสนับสนุน อะไรที่กู้เงินมาเป็นประโยชน์สนับสนุนครับ เพื่อความเจริญรุ่งเรืองของประเทศไทย นี่คือนโยบายหมาย เพราะฉะนั้นก็อยากจะกราบเรียนว่าอะไรที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาถามตอบด้วย ตอบให้ด้วย แล้วที่สำคัญดำเนินการแล้วอย่างที่ผมถามนี้ ไม่รู้ ผมก็ขออภัยท่านประธานนะครับ ผมก็ไม่มั่นใจว่าท่านประธานจะรู้หมด ว่าท่านจะรู้ไหมตามนี้ อย่างนี้ดำเนินการแล้ว แล้วยังไปติดสตาจ์เขาหรืออย่างไร ไม่ให้เงินเขาหรืออย่างไร แล้วทุกวันนี้ประเทศไทยเจริญรุ่งเรืองได้เพราะว่าเงิน ๑,๐๐๐ ล้านเหรียญ กับ ๓๐๐ ล้านเหรียญใช้ไหม ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานวุฒิสภา) : เชิญท่านสุริยาครับ

นายสุริยา ปันจอร์ สมาชิกวุฒิสภา (สตุล) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุริยา ปันจอร์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ถ้าไม่พูดบ้างเกี่ยวกับเรื่องของการทำสัญญากู้เงินก็ดูเหมือนจะไม่ครบวงจร เพราะครั้งหนึ่งตอนที่ พ.ร.ก. กู้เงิน ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทผมก็ได้พูดได้อภิปรายซักถาม พอมาถึง พ.ร.บ. เงินกู้ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทผมก็ได้อภิปรายซักถามข้อมูลต่าง ๆ ท่านประธานครับ มาถึงตรงนี้ถ้าไม่พูดก็อย่างที่ผมเรียนแล้วว่าไม่ครบวงจร ท่านประธานครับ เอกสารที่ผมได้รับเป็นเอกสารเพียงไม่กี่หน้า ไม่มีรายละเอียด ไม่มีข้อมูลเพื่อที่จะนำไปพิจารณาเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ ก่อนที่จะตัดสินใจเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ อย่างน้อย ๆ ก็จะต้องมีข้อมูลประกอบ ตัวเลขบ้าง หลักฐานเอกสารที่เกี่ยวข้องบ้าง อันนี้เป็นส่วนประกอบ เพราะฉะนั้นผมก็พยายามดูแต่ปรากฏว่าไม่พบกับสิ่งเหล่านี้ เปรียบเหมือนกับท่านสมาชิกทั้งหลายได้อภิปราย ข้อมูลอาจจะซ้ำบ้างแต่ผมต้อง

ขออนุญาตท่านประธาน ที่จำเป็นต้องซ้ำก็เนื่องจากต้องการที่จะย้ำให้เห็นว่าการที่จะนำเสนอ เพื่อขอความเห็นชอบในสภา ควรจะมีข้อมูลประกอบให้เห็นเด่นชัดเพื่อสะดวกต่อการตัดสินใจ ท่านประธานครับ เงินกู้ ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐเป็นเงินไม่ใช่เล็กน้อย กู้มาแล้วก็ไม่จบครับ กู้มาแล้วก็ต้องเป็นภาระผูกพันให้กับคนทั้งชาติ แม้แต่ลูกหลาน ของผมซึ่งกำลังจะเกิดจะคลอด ในโอกาสต่อไปข้างหน้าไม่นานก็ต้องมาร่วมรับผิดชอบ ในเรื่องของหนี้สินที่รัฐบาลได้ไปสร้างเอาไว้คือก่อไว้ ผมในฐานะ ๑ ในประชากรของ ประเทศไทยก็จำเป็นที่จะต้องเสนอแนะ จำเป็นที่จะต้องติติงเพื่อช่วยกันคิดนะครับ ท่านประธานครับ ผมดูเอกสารแล้ว อย่างเช่นเอกสารหน้า ๓ เอกสารหน้า ๓ บอกเหตุผล การกู้เงินจากเอดีบี ๓๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ บอกว่าเพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ในการกำกับดูแลและเพิ่มความคุ้มครองให้แก่นักลงทุน เหตุผลแค่นี้รัฐบาลจำเป็นที่จะต้อง ไปเซ็นเพื่อกู้เงินมาถึง ๓๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ประการที่ ๒ ท่านบอกว่า เพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพในสภาพคล่องและความโปร่งใสของตลาดการเงิน เหตุผลเพียงแค่นี้ แต่รัฐบาลก็ต้องไปเซ็นชื่อเพื่อที่จะกู้เงินมา

ประการที่ ๓ การส่งเสริมความเข้มแข็งของโครงสร้างพื้นฐานและตัวกลางทางการตลาด

ประการที่ ๔ เพื่อเป็นการเพิ่มผลผลิต หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ และขยายฐานการลงทุน

ทั้งหมดนี้ถ้าท่านจะอ้างว่าเป็นเหตุผล แต่ท่านลืมนึกไปว่าภาวะของประเทศไทยเราในขณะนี้มันอยู่ในสถานะอันใด ท่านลืมนึก มีอยู่หลายครั้งที่ท่านรัฐมนตรีได้อ้างว่าเก็บภาษีเพิ่มขึ้น รายได้เพิ่มขึ้น ขณะนี้เศรษฐกิจกระเตื้องขึ้นแล้ว เป็นการพูดที่ซ้ำแล้วซ้ำอีก แล้วก็เป็นที่รู้กันทั้งประเทศ แต่พออยู่ ๆ ปรากฏว่าเงินไม่พอใช้ ก็จำเป็นต้องขอยืมขอกู้มาจากต่างประเทศ โดยเฉพาะโครงการเมื่อตอนเช้าที่มี ๒ โครงการ ผมได้อภิปรายวันก่อน ตอนที่ พ.ร.ก. และ พ.ร.บ. เข้าในสภาแห่งนี้ ผมได้อภิปรายว่าเห็นด้วยกับพี่น้องชาวกรุงเทพฯ ที่จะได้สะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา เห็นด้วยกับรถไฟฟ้ามหานคร เห็นด้วยเพราะความสะดวก ประชาชนก็อยู่กันอย่างแออัด แต่ที่ไม่ค่อยจะเห็นด้วยเพราะผมเข้าใจและอีกหลายท่านเข้าใจว่ากรุงเทพฯ ไม่ใช่ประเทศไทย พูดกันหลายครั้ง กรุงเทพฯ ไม่ใช่ประเทศไทย ตาสี ตาสา แบกจบ แบกเสื่อม ก็ควรที่จะได้รับการอำนวยความสะดวกจากรัฐบาลเหมือนกัน เพราะฉะนั้นในโอกาสสุดท้ายตรงนี้ผมอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีผ่านท่านประธาน ในกรอบหน้า ๓ เกี่ยวกับเรื่องระบบการดำรงตำแหน่งซึ่งอยู่ในกรอบข้อที่ ๖ รัฐสภาประกาศพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ปี ๒๕๕๑ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนได้นำระบบการดำรงตำแหน่งใหม่มาใช้กับระบบราชการไทยตั้งแต่เดือนธันวาคม ปี ๒๕๕๑ ผมอาจจะไม่เข้าใจก็ได้ ผมอาจจะไม่รู้ไม่เข้าใจตรงนี้ก็ได้อ แต่ถ้าอ่านกันผิวเผินแล้วดูเหมือนหนึ่งว่ารายได้ที่ประเทศไทยได้รายได้เพิ่มขึ้นในขณะนี้ น่าจะเพียงพอต่อการที่จะจัดระบบในส่วนนี้ โดยไม่ต้องไปกู้หนี้ยืมสินมาจากต่างประเทศ ท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วมีอยู่ตอนเดียวที่ผมเห็นด้วย ก็เนื่องจากว่าโครงการทั้งหมดเป็นโครงการที่ทำต่อเนื่องมา และเป็นโครงการที่จะต้องดำเนินการต่อไป

ด้วยเหตุนี้ที่ผมจะต้องเห็นด้วย แต่จริง ๆ แล้วในเรื่องของการกู้เงินนั้นผมแสดงท่าที
ไบหน้าของผมกับการกู้ยืมเงินตั้งแต่ครั้งที่แล้ว ปกติแล้วผมดูไบหน้าแล้วดูต้น แต่จริง ๆ
ไม่ใช่ ถ้าเป็นเรื่องกู้เงินผมจะพูดแบบนี้ทุกครั้ง ขอขอบคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา
ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน พันเอก วินัย สมพงษ์

พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ประเด็นการขอกู้เงินของรัฐบาลในวันนี้มี ๒ รายการนะครับ

รายการแรก เงินกู้เป็นเงินเย็นจากประเทศญี่ปุ่นเพื่อเอาไปสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาที่จังหวัดนนทบุรี และกู้เป็นเงินเย็นจากรัฐบาลญี่ปุ่นเพื่อเอาไปสร้างรถไฟฟ้าสายสีม่วง (บางซื่อ-บางใหญ่) ระยะที่ ๒ เงินกู้ลอต (Lot) แรกประมาณ ๘,๐๐๐ ล้านบาท เรารู้จากรัฐบาลกู้จากไหน เท่าไร จะไปทำอะไร มันเป็นการกู้ที่มีรูปธรรมที่ชัดเจน เมื่อออกจากสภาแห่งนี้ไปพี่น้องประชาชนคนกรุงเทพมหานครหรือคนไทยถามว่า รัฐบาลกู้เงินประมาณ ๘,๐๐๐ ล้านบาทเอาไปทำอะไร คนที่เป็นผู้แทนปวงชนนั้นตอบได้ว่ารัฐบาลกู้เพื่อเอาไปสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา เอาไปสร้างรถไฟฟ้าสายสีม่วง เมื่อตอบอย่างนี้พี่น้องประชาชนมีความเข้าใจ แล้วก็พอใจที่จะให้กู้เพราะเขารู้ว่ากู้ไปแล้วรัฐบาลจะทำอะไรให้เขา

แต่ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รายการเงินกู้ลอตที่ ๒ หรือว่าประเด็นที่ ๒ ที่กู้จากธนาคารโลก แล้วก็กู้จากธนาคารพัฒนาเอเชีย จำนวน ๑,๓๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ หรือคิดเป็นเงินไทยก็ ๔๒,๙๐๐ ล้านบาท ผมกราบเรียนว่าผมได้สดับตรับฟังท่านสมาชิกรัฐสภาได้อภิปราย ตลอดจนได้พยายามดูเอกสารหลักฐานที่กระผมได้รับแจกมา ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อออกจากห้องประชุมสภานี้ไปพี่น้องประชาชนถามว่าเงิน ๔๒,๙๐๐ ล้านบาทนี้รัฐบาลจะไปทำอะไรบ้าง ผมเป็นคนหนึ่งที่ตอบไม่ได้ชัดเจนว่าจะเอาเงิน ๔๒,๙๐๐ ล้านบาทไปทำอะไรบ้าง ซึ่งในฐานะที่เป็นผู้แทนปวงชน เป็นคนที่ประชาชนเขาเลือกมา หนักใจครับ เพราะเราตอบเขาไม่ได้ชัดเจนว่าอีก ๔๒,๙๐๐ ล้านบาทนี้ รัฐบาลจะกู้แล้วไปทำอะไรบ้าง ท่านประธานสภาที่เคารพครับ รัฐบาลนั้นมาแล้วก็ไป ส.ส.ในสภาเป็นอยู่สักระยะหนึ่งมากหรือน้อยแล้วก็จากไป แต่หน้าที่รัฐบาลกู้รัฐสภาอนุมัตินี้ประชาชนเป็นผู้รับผิดชอบ ลูกหลานเหลนโหล่นวันข้างหน้ารับผิดชอบในการที่จะต้องชำระหนี้ เพราะฉะนั้นอย่างน้อยที่สุดก่อนที่ ส.ส. ผู้ทรงเกียรติ วุฒิสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ รัฐสภาผู้ทรงเกียรติ จะอนุมัติเงินให้รัฐบาลไปกู้มาอย่างน้อยที่สุดผมคิดว่าเราน่าจะตอบประชาชนได้ว่ากู้มาเพราะอะไร ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ด้วยเหตุผลอย่างนี้แหละครับกระผมจึงอยากจะกราบเรียนถามไปทางรัฐบาลว่า ถ้าสมมุติว่าเอาเงินกู้อีก ๔๒,๙๐๐ ล้านบาท สมมุติว่าได้รับอนุมัติจากรัฐสภาไปกู้จากเอดีบี ไปกู้จากธนาคารโลกมา รวมเงินกู้งวดนี้เข้าไปแล้วสมทบกับเงินกู้เดิม ๆ ที่กู้รวมเป็นหนี้สาธารณะแล้ว

หนี้สาธารณะ ณ วันที่อนุมัติอีก ๔๒,๙๐๐ ล้านบาทเข้าไปแล้วจะเป็นกี่ล้านล้านบาทครับ เพราะเดิมทีเดียวเมื่อ ๒-๓ ปีที่แล้วผมจำได้ว่าหนี้สาธารณะมีประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท วันนี้ถ้ารัฐบาลบวกเอายอดหนี้ก่อนนี้เข้าไปอีกจะเป็นหนี้สาธารณะเท่าใด

คำถามที่ ๒ ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผมอยากจะขอความกรุณา รัฐบาลครับว่า เงิน ๔๒,๙๐๐ ล้านบาทที่ขอกู้ในลอตที่ ๒ วันนี้เอาคร่าว ๆ ท่านมีความตั้งใจ จะเอาไปทำอะไรบ้าง ให้พอตอบประชาชนได้ เพราะวัตถุประสงค์ที่ท่านบอกไว้ ผมอ่านแล้ว มันเป็นแอบสแทรคท์ (Abstract) ครับ มันเป็นนามธรรม มันไม่เป็นรูปธรรมเหมือนอย่าง เงินกู้ที่ไปทำรถไฟฟ้าสายสีม่วง หรือไม่เป็นรูปธรรมเหมือนอย่างที่เราไปทำสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา -----

แต่ว่า ๔๒,๙๐๐ ล้านบาทมันค่อนข้างเป็นนามธรรมกว้าง ๆ เอาไปตอบประชาชนไม่ได้ชัดเจน ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผมมีเรื่องที่ต้องใจสงสัยท่านนี้ ถ้าไม่อย่างนั้นจะต้องอนุมัติให้รัฐบาลกู้เท่าไรก็แล้วแต่ครับ ขอให้เราอนุมัติด้วยความสบายใจ รู้ว่ารัฐบาลจะเอาไปทำอะไร แต่ถ้าไม่รู้แน่ชัด ผมกราบเรียนว่าผมมีความตะขิดตะขวงที่จะอนุมัติงบประมาณอย่างนี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณพิษณุ หัตถสงเคราะห์ ๗ นาที่

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พิชณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดหนองบัวลำภู พรรคเพื่อไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนที่ผมจะอภิปรายลงในรายละเอียดในเรื่องการกู้เงินวันนี้ ผมต้องขอชื่นชมท่าน ส.ส. วินัย สมพงษ์ ผมคิดว่าท่านเป็นผู้หนึ่งที่ตั้งคำถามได้ชัดเจนกับรัฐบาลแห่งนี้ ผมก็คิดว่าท่านรัฐมนตรีที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ทั้ง ๒ ท่านก็คงจะได้ตอบคำถามของท่านวินัย สมพงษ์ แล้วก็คำถามของเพื่อนสมาชิกอีกหลายคนในห้องนี้ ท่านประธานครับ วันนี้เราอภิปรายกันเรื่องการที่รัฐบาลจะขอกรอบเงินในการกู้เงินจากธนาคารโลก อันแรก ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ถ้าดีเป็นเงินไทย คุณด้วย ๓๒ บาท ก็จะขอกู้เงินอีก ๓๒,๐๐๐ ล้านบาทจากธนาคารโลก โดยจะไปทำอะไรรึนั้น เอกสารที่ทางรัฐบาลแล้วก็ทางสภาจัดให้ นั่นก็คือจะไปจัดทำนโยบายที่รัฐบาลดำเนินการอยู่แล้ว แล้วก็นโยบายที่รัฐบาลจะดำเนินการใหม่ นี่คือวัตถุประสงค์หลักของการกู้เงิน ๓๒,๐๐๐ ล้านบาทจากธนาคารโลก อันที่สอง รัฐบาลวันนี้ก็มาขออนุมัติจากสภาที่จะกู้เงินจากธนาคารพัฒนาเอเซียหรือว่าธนาคารเอดีบี อีก ๓๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ คุณด้วย ๓๒ บาท ก็ใกล้ ๆ จะอีก ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ การกู้เงินทั้ง ๒ อันนี้มีต้นทุนนะครับ จากเอกสารที่เราได้รับมา กู้เงินจากธนาคารโลกเขาคิดดอกเบี้ยนะครับ ไม่ได้ให้ฟรี ๆ ธนาคารโลกจะคิดดอกเบี้ยอัตราลอยตัว สกุลเงินเหรียญสหรัฐ เฉลี่ย ๑๔ ปีที่ผ่านมาอยู่ที่ร้อยละ ๓.๘๑ ส่วนธนาคารพัฒนาเอเซียหรือว่าเอดีบีนั้นคิดดอกเบี้ยอยู่ที่ร้อยละ ๓.๑๙ นี่คือนั่นทุนที่มองเห็นชัดเจน นอกจากนั้นการกู้เงินจากต่างประเทศ ท่านประธานและพี่น้องประชาชนที่รับฟังสถานีวิทยุกระจายเสียงของรัฐสภาแห่งนี้ยังมีค่าฟรอนท์ เอนด์ ฟีกอีกคิดเป็นอัตราร้อยละ ๐.๒๕ ของวงเงินกู้ นี่คือนั่นทุนที่ประเทศไทย

จะต้องแบกรับถ้าหากว่าวันนี้สภาแห่งนี้อนุมัติเงินจำนวนเกือบ ๔๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้
ให้รัฐบาลนำไปดำเนินการ ผมมีคำถามสั้น ๆ ซึ่งผมต้องการต่อยอด จากท่านวินัย สมพงษ์
ที่ท่านได้ถามไป ถามรัฐบาลอย่างนี้ครับว่า ผมคิดว่ารัฐบาลเองก็คงจะทราบดีในเรื่อง
ของตัวเลข รายรับของภาครัฐเอง โดยมีข้อมูลอย่างนี้ครับท่านประธาน ในปี ๒๕๕๒
ถึงปี ๒๕๕๓ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๕๓ เป็นการดำเนิน
งบประมาณมาครึ่งปีงบประมาณก็ว่าได้ครับท่านประธาน กรมสรรพากรจัดเก็บรายได้
๔๗๖,๑๗๙ ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ ๑๓.๙ เปอร์เซ็นต์ กรมสรรพสามิตจัดเก็บ
รายได้ ๖ เดือนที่ผ่านมา ๒๐๗,๓๙๕ ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ ๔๑.๙ เปอร์เซ็นต์
ครับท่านประธาน นอกจากนั้นกรมศุลกากรก็จัดเก็บได้อีก ๔๗,๘๐๗ ล้านบาท สูงกว่า
ประมาณการ ๒๘.๕ ล้านบาท ผมใคร่ขอถามผ่านท่านประธานไปยังรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง
โดยเฉพาะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านกรณ์ จาติกวณิช ซึ่งรับผิดชอบเรื่องของ
นโยบายการคลังของประเทศนี้ และท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการที่นั่งฟังอยู่วันนี้ว่า -----

ผมคิดว่าการขอกู้เงินวันนี้ผิดเวลาไปไหมครับท่านรัฐมนตรี ท่านรัฐบาลครับ ๖ เดือนที่ผ่านมาท่านก็เห็นอยู่แล้วว่ารายได้ของท่านสามารถจัดเก็บได้เกินเป้าอยู่แล้วทุกหน่วยงานที่เข้ามาแล้วท่านจะกู้เงินมาอีกทำไมในเมื่อจะมีรายจ่ายนั่นก็คือดอกเบี้ยที่จะต้องมาเสียอีก ซึ่งผมไม่มั่นใจว่าการขอกู้เงินในกรอบวงเงินที่เสนอเข้ามาสภาแห่งนี้แถมไม่มีรายละเอียดด้วยและสำคัญไปกว่านั้นครับท่านประธาน พี่น้องประชาชนที่รับฟังอยู่ทางบ้านครับ หนึ่งในนั้นคือเงินกู้จากธนาคารพัฒนาเอเชียหรือว่าเอดีบีเป็นเงินถึง ๓๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เอามาทำอะไรบ้าง ใช้ในเอามาพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ครับท่านประธาน ท่านประธานก็เห็นอยู่ขณะนี้นักท่องเที่ยวถ้าไปที่สนามบินสุวรรณภูมิลดน้อยลงเป็นอย่างมาก เพราะเนื่องจากเขาไม่ไว้วางใจว่ารัฐบาลชุดนี้จะใช้ความรุนแรงหรือไม่ เข้ามาเที่ยวประเทศไทยแล้วจะอยู่ได้หรือไม่ การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เองขณะนี้ก็ค่อนข้างโหดเหี้ยม แล้วท่านประธานจะมั่นใจได้อย่างไรว่า เราจะเซ็นเช็คเปล่าให้กับรัฐบาลนี้อีก ๓๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐเพื่อไปพัฒนาตลาดทุนโดยที่ไม่มีใครเข้ามาลงทุนอีกเลย ผมเป็นห่วงว่าเราขอกู้เงินครั้งนี้ผิดที่ผิดเวลา หรือไม่ ถ้าหากว่าผมเป็นรัฐบาลถ้ามีความจำเป็นจริง ๆ ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีครับ ผมจะไม่กู้ไปพัฒนาตลาดหุ้น ตลาดทุนหรอกครับ ผมจะเอามาให้กับพี่น้องเกษตรกร มีเกษตรกรอีก ๗๐๐,๐๐๐ ราย ๘๐๐,๐๐๐ ราย ต้องการสหกรณ์ขนาดเล็กในไร่นา รัฐบาลก็ยังไม่เคยกระดิกหูเลยว่าจะทำโครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กเหล่านั้นให้กับเกษตรกรหรือไม่ กับอีก ๓๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐเอาไปพัฒนาตลาดทุนซึ่งผมไม่สบายใจตรงนี้ แต่ท่านประธานครับ เพื่อนสมาชิกครับ ถ้ารัฐบาลจะกู้จริง ๆ มีวิธีอื่นครับท่านรัฐมนตรี ผมขอแนะนำว่าทำไมท่านไม่ออกเป็นพันธบัตรรัฐบาล ขณะนี้มีพี่น้องประชาชนโดยเฉพาะคนแก่รอซื้อพันธบัตรอยู่ครับ ท่านมีต้นทุน ท่านบอกว่าถ้าท่านขายพันธบัตรให้กับพี่น้องประชาชนให้ดอกเบี้ยเขาร้อยละ ๓.๕ ร้อยละ ๔ เขาก็เอาแล้วครับ เพราะเดี๋ยวนี้เงินฝากธนาคารร้อยละ ๕๐ สตางค์เท่านั้น เงินต้นตลาดอยู่แล้ว ผมไม่เข้าใจว่ารัฐบาล แล้วก็โดยเฉพาะรัฐมนตรีกรณ์ แล้วก็รัฐมนตรีที่นั่งอยู่บนบัลลังก์นี้ ท่านคิดอย่างไรท่านถึงไปกู้เงินต่างประเทศ ทั้ง ๆ ที่เงินในประเทศมันล้นอยู่แล้วครับ เพราะฉะนั้นออกเป็นพันธบัตรเถอะครับ ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีครับ เปลี่ยนใจยังได้นะครับ ถ้าวันนี้เราตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาพิจารณาความจำเป็นเหมาะสมในการกู้เงินวันนี้เสียก่อน

อย่าเพิ่งด่วนตัดสินใจเอส ออร์ โน (Yes or no) ใจเย็น ๆ นะครับ ยังมีเวลาตัดสินใจกันได้ ถ้าหากดูแล้ว ตั้งกรรมาธิการขึ้นมาดูแล้วต้นทุนมันเยอะเราออกเป็นพันธบัตรรัฐบาล ออกให้กับพี่น้องประชาชนไปก็ยังจะดีกว่า กู้พี่น้องประชาชนดีกว่าไปกู้ต่างประเทศ แล้วก็ต้องมีพันธะกับธนาคารต่างประเทศอีก ผมก็ขออนุญาตเสนอเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญคุณสถาพร มณีรัตน์ ๗ นาที เชิญครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สถาพร มณีรัตน์ สมาชิกพรรคเพื่อไทย ในนามสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ต่อทำที่ ต่อความคิดเห็น ในฐานะสมาชิกรัฐสภาที่อยากเห็นรัฐสภาแห่งนี้มีมาตรฐานในเรื่องความรู้ ในเรื่องของข้อมูลข่าวสารที่จะสื่อไปยังพี่น้องประชาชน ต่อการกู้เงินจากธนาคารโลก ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ และจากธนาคารพัฒนาเอเชีย ๓๐๐ ล้านดอลลาร์ ซึ่งระยะเวลาคืนเงินกู้ทั้งหมดธนาคารโลกก็ ๒๐ ปี ธนาคารพัฒนาเอเชีย ๑๕ ปี ทั้งหมดทั้งมวลนี้เขาเรียกว่า หนี้สาธารณะ ซึ่งถือว่าเป็นความรับผิดชอบของผู้คนในบ้านในเมืองนี้ทุกคน ประเด็นที่อยากถามผู้ที่จะไปกู้ในนามตัวแทนประเทศไทยก็คือ ท่านรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีว่า วงเงินทั้งหมดวันนี้ท่านอย่าเอามาใช้เฉพาะในส่วนที่เอกสาร ๓ แผ่นเท่านั้นใช่ไหม ถ้าเอามาใช้เฉพาะเอกสาร ๓ แผ่นที่มาให้กับรัฐสภาแห่งนี้นั้น ผมเองถือว่าเป็นการกู้เงินในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง -----

ท่านได้ใช้วงเงินกู้ ๑,๓๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกานี้ไปในทิศทางที่อุดหนุนให้เฉพาะกลุ่มทุนบางกลุ่มบางประเภทเท่านั้น ไม่ได้กระจายงบประมาณเหล่านี้ไปยังพี่น้องประชาชนหรือไม่ทำให้เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจเท่าที่เราคิดว่าจะกระตุ้นได้ เพราะสิ่งต่าง ๆ ที่ท่านดำเนินการที่จะเอาเงินกู้นี้ไปใช้นั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับตลาดเงินตลาดทุน เป็นเรื่องที่เราคาดดูแลในส่วนเรื่องของตลาดเงินตลาดทุนเป็นหลัก เป็นสิ่งที่น่าเสียดายว่าถ้าเราได้ใช้เงินจำนวนนี้ไปกระจายในส่วนที่การกระตุ้นเศรษฐกิจจากหญ้าหรือไปกระตุ้นเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของระดับล่าง เช่น ตลาดโอท็อป (OTOP) การแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรให้เกิดการแข่งขัน ตรงนี้น่าจะเป็นประโยชน์มากกว่าที่จะเอาเงินวงเงินกู้ ๑,๓๐๐ เหรียญสหรัฐนี้ไปใช้เฉพาะตลาดทุน และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในตลาดบนอย่างเดียว วันนี้เราต้องยอมรับว่าสินค้าเกษตรของเราที่มีปัญหาก็คือเรื่องของการแปรรูปที่ไปอีกขั้นสองขั้นที่จะส่งเข้าตลาดโลกและตลาดต่างประเทศอย่างยิ่ง แต่เนื่องจากว่าเราขาดปัจจัยงบประมาณที่จะสนับสนุนงานวิจัย สนับสนุนในเรื่องเครื่องมือเครื่องใช้ และสนับสนุนในงบประมาณของนักวิชาการต่าง ๆ ซึ่งเงินจำนวน ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ กับ ๓๐๐ ล้านดอลลาร์นี้ ถ้าเราเอามาเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในตลาดล่างหรือตลาดแข่งขันด้านสินค้าเกษตร ด้านสินค้าโอท็อป ส่งไปเพิ่มมูลค่า สินค้าเหล่านี้จะกลับเข้าสู่ประเทศในวงเงินรายได้และทำให้พี่น้องประชาชนทุกระดับมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เพราะฉะนั้นต่อคำถามท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่านว่า จริง ๆ แล้วรัฐบาลเอาเงิน ๑,๓๐๐ ล้านดอลลาร์ไปใช้อะไรกันแน่ สมมุติฐานที่ได้มานั้นมันยังไม่พอเพียงครับ เพราะไม่มีรายละเอียดเราเองถึงเรียกร้องให้มีการตั้งกรรมการเข้าไปศึกษา เข้าไปดูในรายละเอียด เพื่อที่อยากเห็นว่าเงิน ๑,๓๐๐ ล้านดอลลาร์ที่เราจะเป็นหนี้กันถ้วนหน้าเอาไปใช้จริง ๆ คืออะไร ท่านบอกว่าเอาไปพัฒนาในตลาดทุน รวมทั้งการปรับแผนการดำเนินการกลยุทธ์ระยะกลาง เอาไปส่งเสริมให้ ก.ล.ต. หรือตลาดหลักทรัพย์ดำเนินการอย่างเป็นอิสระ อันที่จริงตลาดหลักทรัพย์นั้นก็มิเงินภาษี มีเงินอุดหนุน มีเงินอะไรตั้งเยอะแยะ ทำไมจะต้องกู้เงินแล้วไปส่งเสริมสิ่งเหล่านี้ เรามีหนทางอื่นใหม่ที่ไม่ต้องเป็นหนี้ เพราะเชื่อมั่นในตลาดหลักทรัพย์ จำเป็นใหม่ที่จะเอานายแก้ว นายคำ นายดำ นายแดง ต้องไปค้าเงินประเภทนี้ ทำไมตลาดหลักทรัพย์ไม่กู้เงินมาเองล่ะครับ เอามาเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน

เอามาพัฒนาตลาดทุน ตลาดเงินของตัวเอง ทำไมต้องมารบกวนพี่น้องประชาชน ตาสี
ตาสา ทั่วประเทศ เพิ่มศักยภาพการแข่งขันในตลาดหลักทรัพย์ นำที่จะใช้ฟอมดการเงิน
ทั้งหลายแหล่ไปหาเงินมาเอง ไปพัฒนาตลาดหลักทรัพย์เอง เก่งอยู่แล้วรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังของเราเนี่ย ได้ข่าวว่าเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังระดับเอเชีย
ระดับโลก ทำไมต้องกู้เงินมาพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ล่ะครับ แสดงว่าไม่เก่งจริงใช่ไหม
ใจจริงเราอยากจะได้เงินกู้ที่มีการเอาไปใช้ในการพัฒนาอย่างจริงจังทั้งระบบ เพิ่มสินค้า
เกษตร เพิ่มการแปรรูป สร้างถนนหนทางให้พี่น้องประชาชน ทำให้สินค้าเกษตรดีขึ้น
สร้างแหล่งน้ำให้น้ำไหล ไฟสว่าง ถนนทางดี มีตลาดกลางสินค้า ทำให้พี่น้องประชาชน
เงินกู้นี้แหละน่าจะทำให้มีความสุขถ้วนหน้ามากกว่าจะเอามาพัฒนาตลาดหลักทรัพย์
ที่มีคนทั้งประเทศเล่นตลาดหลักทรัพย์ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ คน นี่ละครับผมสงสัยว่า
เอาไปใช้อะไรกันนักกันหนาตั้ง ๑,๓๐๐ ล้านเหรียญ ท่านรัฐมนตรีต้องตอบให้ได้นะครับ
ถ้าตอบไม่ได้ผมก็จะเสียใจอย่างมากที่จำเป็นจะต้องไม่เห็นชอบด้วย -----

ท้ายที่สุดนี้ผมยังเรียกร้องให้รัฐสภา ให้สมาชิกรัฐสภาเรียกร้องให้รัฐบาลโดยเฉพาะ
ท่านรัฐมนตรีและท่านประธานรัฐสภาให้ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบเงินกู้ตั้งแต่เมื่อเข้า
จนถึงฉบับนี้ ๓ ฉบับ เพื่อจะให้รัฐสภามีส่วนร่วมในการตรวจสอบเงินกู้ที่พวกเราต้อง
เป็นหนี้เป็นสินกันนี้ถ้วนหน้า เพราะฉะนั้นนำเรียนท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังรัฐมนตรี
ที่เกี่ยวข้องว่าได้โปรดใช้เวลานี้พิจารณาทบทวนโดยการตั้งกรรมการในการเข้าไปดูแล
เงินกู้จำนวนนี้ด้วย กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปมีเพิ่มอีก ๒ ท่านแค่นั้นใช้ไหมครับ
ฝ่ายค้านมีคุณไพจิต ศรีวรขาน กับคุณชวลิต วิชยสุทธิ์ คนละ ๗ นาที เชิญคุณไพจิต ศรีวรขาน
๗ นาที

นายไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ผม ไพจิต ศรีวรขาน ส.ส. จังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย เป็นอีกครั้งหนึ่งที่จะต้อง
แสดงข้อคิดเห็นในการทักท้วงคัดค้านการทำหน้าที่ในการบริหารประเทศของรัฐบาล
ผมได้คัดค้านในช่วงที่ไปกู้เงินเพื่อที่จะมาใช้จ่ายในการพัฒนากรุงเทพมหานครไปรอบหนึ่ง
ช่วงเข้า ๘,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ ณ วันนี้อย่างที่จะเห็นชอบตามนี้ภายใต้
รัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่บอกว่าโชคดีที่ได้ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี
เราจะเป็นหนี้เบ็ดเสร็จแล้ว ๗๗๘,๐๐๐ กว่าล้านบาท ถ้าจะรวมคราวนี้อีก ๒ รายการ
๑,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐกับ ๓๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ก็เป็นเงินรวมประมาณ
๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ภายในวันเดียวจะต้องเห็นชอบให้ท่านไปสร้างหนี้สร้างสินให้กับ
พี่น้องประชาชน ผมถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควรบังเกิดขึ้นต่อฐานะในการบริหารราชการแผ่นดิน
ท่านทราบดีอยู่ว่าอายุในการที่จะบริหารประเทศของรัฐบาลท่านใช้เวลาอยู่อีกสักเท่าไร
ไล่เลียงดูก็คงพอจะรู้ และจะรีบร้อนสร้างภาระแบบนี้ในช่วงแบบนี้อย่างไร ภาระที่เกิดขึ้น
จะต้องใช้หนี้เขาอยู่รายการ ๑,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐนี้ ๒๐ ปี รายการ ๓๐๐ ล้านเหรียญ
สหรัฐจากธนาคารพัฒนาเอเชียอีก ๑๕ ปี คนอายุไม่ยืนยังต้องเป็นหนี้อยู่ยังใช้ไม่หมดครับ
ท่านประธาน เป็นภาระที่อยู่ในรอบของการกู้เงินกู้ทองในการบริหารประเทศเป็นครั้งแรก
และไม่ควรจะเป็นภาระที่เกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชน ผมเองยืนยันมั่นใจว่าเงินทั้งหมด
ก่อนที่จะจับจ่ายใช้อะไรทั้งหลาย ประเทศก็เหมือนครอบครัวต้องคิดให้รอบคอบไล่เลียงกัน

พวกผมก็เสนอความเห็นว่ารายละเอียดในการจะไปกู้มันเหมือนเขียนเช็คเซ็นชื่อเบิกจ่าย โดยไม่มีรายละเอียดการจะไปใช้หนี้ใช้ให้กับใคร ประเทศเป็นของพวกเรา่วมกันในการทำหน้าที่ ยิ่งถ้ามองดูเงิน ๆ ว่าเป็นการไปสนับสนุนฝ่ายธุรกิจการเงินการทองซึ่ง ๆ ผนฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนี้เป็นสายกิจการอาชีพเหล่านี้ผมยังไม่ไว้วางใจเงินทุกบาททุกสตางค์วันนี้ควรจะไปถึงมือพี่น้องประชาชนเสียนะครับ ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ มากมายท่านก็ทราบกันดี แต่ว่าทำไมต้องมาเปิดแบบนี้ไว้ในช่วงฉุกเฉินฉุกเฉินทางการเงินการเมืองกันวันนี้ล่ะครับ เราเรียกร้องความร่วมมือ เราเรียกร้องความร่วมมือร่วมใจกัน แต่ไปทำแบบนี้อีก ปลายเดือนก็จะเองงบประมาณเข้ามาอีกก็พอที่จะใช้เงินส่วนนั้นอยู่แล้วในการที่จะพัฒนาแก้ปัญหาฟื้นฟูเศรษฐกิจ ก็บอกเศรษฐกิจดีทำไมไม่คอยตรงนั้นล่ะ ผมสงสัยที่แรกว่ามันอะไรหน้าหนา ๓ เดือน ๖ เดือน เหลือเวลาอยู่เพียงเท่านี้ก็จะสร้างภาระเหมือนกับถ้าภาษาชาวบ้านก็คือตายอดตายอยาก ผมไม่อยากให้เกิดรัฐบาลภาระที่เป็นแบบนี้ ก็มาตรฐานโลกมาตรฐานที่จะต้องทำให้เป็นแบบฉบับมีอยู่แล้ว -----

ผมไม่อยากจะเห็นว่าเวลาสร้างชาติ สร้างบ้านสร้างเมือง เวลาที่หนียืมสินทั้งหมดนี้มันจะ
สิ้นเนื้อประดาตัว ตัวเลขความรับผิดชอบที่จะต้องเกิดขึ้นนี้มันมหาศาลครับ ฝ่ายผมนี้ขอให้
มีคณะกรรมการการตรวจรายละเอียดพิจารณากันเสีย ใช้เวลาที่มีอยู่ด้วยความรอบคอบ
ตัวแม่งานใหญ่ก็คือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งเป็นคนไปกู้แล้วก็ต้อง
จ่ายใช้เงินเหล่านี้กับใคร ที่ไหน อย่างไร ฐานะปัจจุบันเป็นอย่างไร ภาระแบบนี้
แต่ละฝ่ายนี้จะมีฝ่ายเศรษฐกิจการเงินของแต่ละพรรค แต่ละกลุ่มดูอยู่แล้วนะครับ
มันนอนไม่หลับนะครับถ้าบอกว่าพอเป็นผู้แทนราษฎรก็ปล่อยให้ฝ่ายที่อยากจะกู้ไปหา
ไปหา ยืม การเป็นหนี้ก็คือความทุกข์ คนเป็นหนี้ไร้เกียรติ ไร้ศักดิ์ศรีครับท่านประธาน
ไร้เกียรติ ไร้ศักดิ์ศรี ผมยังชื่นชมอดีตท่านนายกรัฐมนตรีท่านบอกว่าเวลาไปหาเขา
ไปหาประเทศใดก็ตาม คบเขาแต่อย่าไปกู้ยืมเงินเขา ซึ่งผิดแผกจากรัฐบาลนี้มีแต่กู้กับกู้
ตอนนี้ไปประเทศไหนเขาไม่อยากต้อนรับแล้ว เขาไม่ว่าง ไม่รับรอง เลื่อน เขากลัวอะไร
รู้ไหมครับ เขากลัวจะไปยืมเงินเขา นี่แป๊บเดียวนี้กู้แล้ว ๔๐,๐๐๐-๕๐,๐๐๐ ล้านบาท
ผมไม่เห็นว่ามันเป็นสง่าราศีตรงไหน หรือว่าเครดิตที่เรากู้ได้เยอะ ประเทศไทยจะได้โด่งดัง
ไปทั่วโลกว่าเป็นคนที่มีเครดิตสามารถกู้เงินเขา มันไม่มีเกียรติ ไม่มีศักดิ์ศรี เพราะฉะนั้น
จะต้องตอบกันว่าถ้ายืนยันจะต้องทำแบบนี้ ก่อนที่จะโหวตขอให้สภาตั้งคณะกรรมการ
จำนวนตามสัดส่วนที่รัฐบาลจะพึงเสนอได้ ให้นุคคลที่เป็นเจ้าภาพใหญ่มาชี้แจงต่อ
ตัวแทนพรรคการเมือง ตัวแทนของสภา ตามกรอบวิธีการทำงานที่ละเอียดรอบคอบ
กับบอกแล้วว่าเราต้องการอนาคตเพื่อให้บ้านเมืองเป็นของประชาชน ทำบ้านเมือง
ให้เป็นประชาธิปไตย อำนาจสูงสุดอยู่ที่ประชาชน ผมไม่อยากให้อำนาจไปอยู่โดยวิธี
ขาดความรอบคอบ ไร้ซึ่งเหตุและผล ลูกหลานเข้ามาอีก ๒๐ ปีครับ ผมไม่รู้จะอายุถึงไหม
เขาก็จะนิทว่าในสมัยนี้ท่านประธานนี้เป็นประธานดำเนินการประชุมเสร็จแล้วก็ให้มีการ
การกู้ มีใครเป็นนายกรัฐมนตรี มีท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการประติษฐ์ ภัทรประสิทธิ์
เป็นคนเสนอขอกู้ต่อรัฐสภา คนหนุ่ม ๆ ทั้งนั้น ผมไม่เชื่อว่าเรื่องเหล่านี้จะเป็นผลดีหรือครับ
ท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมอยากให้มีการทำตามขั้นตอนที่เหมาะสม ก็ขอความกรุณา
ถ้ายังมีความประสงค์ที่จะใช้ขอให้ตั้งคณะกรรมการ จะให้พิจารณา ๑๐ วัน ๑๕ วัน

ก็สุดแท้แต่ และเอากลับมา ผมก็มอบความไว้วางใจให้คณะของพรรคที่มีความถนัดในเรื่องนี้ไปทำงาน ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณชวลิตเชิญครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดนครพนม ท่านประธานครับ ในการพัฒนาประเทศ กระผมไม่ปฏิเสธแนวทางในการกู้เงินเพื่อมาพัฒนาประเทศ เพียงแต่การกู้เงินนั้นมีเหตุผลหรือไม่ และเราจำเป็นที่จะต้องทราบข้อมูลรายละเอียดเพื่อประกอบการพิจารณา โดยเฉพาะ ณ สถานการณ์ปัจจุบันเหมาะสมต่อการกู้หรือไม่ โครงการรายละเอียดได้จัดลำดับความสำคัญในการแก้ไขปัญหาของประเทศอย่างไร ผมมีคำถามที่จะสอบถามทางรัฐบาลนะครับ มีข้อมูลหลาย ๆ ตัวเลขที่ได้มีการนำเสนอ แต่ผมอยากได้เป็นเอกสารที่ทางท่านรัฐมนตรีจะแจกต่อที่ประชุม

ประเด็นแรก อยากทราบว่าหนี้สาธารณะปัจจุบันมีเท่าไร รวมการกู้ครั้งนี้รวมแล้วเป็นเงินเท่าไร มีสัดส่วนหนี้สาธารณะต่อจีดีพีเท่าไรนะครับ

ประเด็นที่สอง นับแต่รัฐบาลนี้ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ รัฐบาลนี้ได้กู้เงินไปแล้วกี่ครั้ง ครั้งละเท่าไร รวมเป็นเงินเท่าไร และมีแผนการใช้เงินคืนอย่างไรนะครับ

ประเด็นที่สาม ผมยังชื่นใจที่มี ส.ส. ฝ่ายรัฐบาล แล้วก็ ส.ว. หลายท่าน เรียกร้องขอทราบรายละเอียดโครงการ ผมก็เช่นกันครับอยากจะได้รายละเอียดของโครงการที่จะไปใช้จ่ายตามเงินกู้ที่จะขอกู้นี้ ถ้าไม่มี จำเป็นนะครับที่จะต้องตั้งคณะกรรมการติดตามที่สมาชิกหลายท่านได้เรียกร้องขอให้มีการตั้งคณะกรรมการ

ประเด็นต่อมาครับ การจัดลำดับความสำคัญของการแก้ไขปัญหาประเทศ ผมมาจากบ้านนอกครับท่านประธาน ขณะนี้ปัญหาในชนบทที่สำคัญที่สุดก็คือปัญหาภัยแล้ง ภัยแล้งกำลังคุกคามโลก ในขณะเดียวกันประเทศไทยของเราในชนบทภัยแล้งขณะนี้กำลังคุกคามพี่น้องชนบทอย่างหนัก ปัญหาน้ำ น้ำอุปโภคบริโภค น้ำกินน้ำใช้ พี่น้องชนบทลำบากมาก ช่วงเช้าผมดีใจนะครับที่พี่น้องในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้งบประมาณจำนวนมากในการแก้ไขปัญหา แต่ในขณะเดียวกันพี่น้องในภาคอีสานของผม เป็นภาคที่ใหญ่ที่สุด ประชาชนมากที่สุด แต่ยากจนมากที่สุด การกระจายงบประมาณลงไปยังพื้นที่ในชนบทนั้นเทียบไม่ได้เลยกับการพัฒนาในภาพรวมของรัฐบาล ดังนั้นคนจนจึงไหลเข้าสู่เมือง รัฐบาลก็ไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหานี้ได้เบ็ดเสร็จเด็ดขาดแล้วภาระนี้ก็หนักหนามากยิ่งขึ้น ๆ ทำอย่างไรเราถึงจะมาจัดลำดับความสำคัญในการที่จะกระจายงบประมาณแก้ไขปัญหาให้ตรงจุด ผมยังมองว่าปัญหาเรื่องน้ำโดยเฉพาะโครงการชลประทานนั้นได้มีการศึกษาไว้ ในภาคอีสานของเรามีพื้นที่ชลประทานเพียง ๑๐ เปอร์เซนต์ ปัญหาความยากจนจึงแก้ไม่สำเร็จครับท่านประธาน

สิ่งที่เป็นประเด็นที่ผมคงจะต้องสอบถามไปยังฝ่ายรัฐบาลก็คือว่าโครงการ เอสพี ๒ งบ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทที่รัฐบาลบอกว่ามีเงินแล้วไม่กู้ แต่ขณะนี้มีการจัดซื้อจัดจ้างในโครงการดังกล่าวนี้แต่ไม่มีเงิน มีการเวนคืนที่ดินไปแล้วในโครงการชลประทาน ผมยกตัวอย่าง โครงการ ปตร. ห้วยบงก่อก ที่ตำบลท่าค้อ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม งบ ๓๐๐ กว่าล้านบาท โครงการนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเก็บกักน้ำไว้ในฤดูแล้ง ในขณะเดียวกันก็ป้องกันน้ำจากแม่น้ำโขงในฤดูน้ำหลากไม่ให้เข้ามาท่วมเรือทอหวุ่น

ของพี่น้องประชาชน ใช้งบเอสพี ๒ ในวงเงิน ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่เมื่อรัฐบาลไม่กู้ เพราะว่ามีเงินแล้ว ได้ผู้รับเหมาแล้วขณะนี้ได้ผู้จัดซื้อจัดจ้างแล้ว เวนคืนที่ดินไปแล้วด้วย จะทำอย่างไร จัดลำดับความสำคัญอย่างไรในการที่จะจัดงบประมาณให้เขา จะไปใช้ งบปี ๒๕๕๔ หรือ ๔๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทถ้าใช้งบปี ๒๕๕๔ งบลงทุนเรามีเพียงพอ หรือเปล่า นี่คือนี่สิ่งที่ผมอยากจะสอบถามรัฐบาลว่าเงินกู้ไปนี้มีการตัดสินใจในการแก้ไข ปัญหาของชาติบ้านเมืองอย่างไร เอามาเรียงลำดับความสำคัญอย่างไร หรือตามใจชอบ แล้วแต่พรรคใดพรรคหนึ่งที่จะมาจัดสรรงบประมาณตรงนี้โดยมิได้ดูภาพรวมปัญหาของ ประเทศ ผมจึงอยากจะสอบถามรัฐบาลใน ๓-๔ ประเด็นตามที่ได้กราบเรียนมาข้างต้น

ประการสำคัญครับท่านประธาน ประเด็นสุดท้ายผมเห็นพ้องกับสมาชิกหลายท่าน รายละเอียดของโครงการสำคัญครับ ที่สมาชิกรัฐสภาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชนถือเป็นผู้แทนปวงชน จำเป็นที่จะต้องรับทราบข้อมูลในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะการที่ต้องไปกู้เขามา ถ้าไม่มีรายละเอียดมาให้พวกเราในวันนี้คณะกรรมการฯสมควรที่จะมีขึ้นครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณมณฑิร บุญตัน ๗ นาที

นายมณฑิร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายมณฑิร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาภาคอื่น ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็คงมีความเห็นที่สอดคล้องกับสมาชิกหลายท่านนะครับ ที่รู้สึกว่าจะขณะนี้เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทย ถ้าไม่นับวิกฤตการณ์การเมืองที่อาจจะเป็นอุปสรรคอยู่บ้าง ก็เป็นไปตามกระแสของเศรษฐกิจโลกที่น่าจะขยับตัวดีขึ้น แล้วรัฐบาลเองก็ออกมาให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนี้หลายครั้งถึงขนาดที่ได้พูดถึงการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่น่าจะเป็นที่พอใจพอสมควรในปีนี้อย่างไรก็ตาม จากการที่รัฐบาลได้ยกเลิกแผนการที่จะกู้ยืมเงินตามพระราชบัญญัติเป็นจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็เป็นสิ่งที่น่ายินดีเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตามการนำเสนอขอความเห็นชอบในวันนี้ด้วยระยะเวลาอันจำกัดแล้วก็แนวโน้มที่รัฐบาลอาจจะจัดให้มีการเลือกตั้งอีกไม่กี่เดือนนี้ ก็ทำให้พวกเราหลายท่านเกิดความสงสัยอยากจะทราบถึงที่มาที่ไป และผมเชื่อแน่ว่าทางรัฐบาลก็คงเตรียมตัวที่จะให้ที่มาที่ไปอยู่แล้วนะครับ ก็คงไม่ต้องพูดซ้ำในเรื่องเหล่านี้ แต่อย่างไรก็ตามมันมีประเด็นบางประการที่ผมเชื่อว่าหากรัฐบาลเองยังไม่ได้กำหนดแผนการใช้จ่ายเงินเอาไว้อย่างตั้งตัวมาก สมมุติว่ายังมีทางออกยังมีทางที่จะปรับเปลี่ยนได้ ผมคิดว่าสิ่งที่จะต้องเร่งในการที่จะต้องนำเอาเงินมาใช้ หากจะต้องมีการกู้จริง ๆ ก็คือเรื่องของปัญหาทางสังคม คงไม่ลืมนะครับว่าสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดวิกฤตการณ์ทางการเมืองก็คือความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องประชาชนผู้ด้อยโอกาสในชนบท ผู้เสียเปรียบทางสังคม คนพิการ ผู้ไร้สถานะะหลายกลุ่มหลายพวก ที่ไม่มีโอกาสที่จะเข้าถึงการจัดสรรทรัพยากรไม่ว่าจะโดยวิธีการใดก็ตาม ผมคิดว่ารัฐบาลเองก็พูดถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลงสังคมไทย

ไปสู่สังคมสวัสดิการ ถึงขนาดท่านนายกรัฐมนตรีเองลงมาจับเรื่องนี้โดยตรงหลายครั้งนะครับ แล้วผมคิดว่าแผนสร้างความปรองดองของท่านนายกรัฐมนตรีก็มีส่วนหนึ่งที่ได้อธิบายเรื่องนี้ก็คือเรื่องปฏิรูปประเทศไทย ซึ่งย่อมหมายรวมถึงการปฏิรูปสังคม เศรษฐกิจและการเมืองควบคู่กันไปด้วย คงจะต้องให้ความสำคัญกับปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมให้มากนะครับ หลายเรื่องนั้นรัฐบาลได้ริเริ่ม หลายเรื่องรัฐบาลได้สานต่อจากนโยบายที่ดีของรัฐบาลก่อนหน้านั้น แต่ผมก็ยังเชื่อมั่นว่ามีอีกหลายประเด็นที่ยังต้องการความริเริ่ม แล้วก็สิ่งที่ผมคิดว่าจะน่าจะเป็นเรื่องสำคัญก็คือเรื่องของความชัดเจนในเรื่องการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งควรจะต้องเป็นการปฏิรูปในเชิงเนื้อหามากกว่าในเรื่องของโครงสร้างการบริหารแต่เพียงอย่างเดียว อีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องของการจัดสวัสดิการสำหรับกลุ่มผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมไทยกำลังจะก้าวไปสู่สังคมสูงอายุในอีกไม่กี่ปี ต้องถือว่าเป็นความสำเร็จของเราที่การสาธารณสุข การดูแลสุขภาพของเราได้ผล ทำให้อายุเฉลี่ยของเราเพิ่มขึ้นมากนะครับ แต่ก็จะมีปัญหาตามมาอีกมากมายครับ โครงสร้างพื้นฐานไม่ว่าจะเป็นทางด้านสถาปัตยกรรม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของขนส่งสาธารณะ ที่เกิดขึ้นมามากมายในรอบหลายปี ไม่ได้คำนึงถึงการใช้ ไม่ได้คำนึงถึงการเข้าถึง และใช้ประโยชน์ร่วมกันของคนทุกกลุ่ม หลักการการออกแบบที่เป็นสากล หรือยูนิเวอร์แซล ดีไซน์ (Universal design) ไม่ได้ถูกหยิบยกนำมาใช้ในการที่จะกำหนดรูปแบบในการก่อสร้าง -----

ระบบข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยีสารสนเทศก็เช่นกัน ประเทศไทยเราเป็นประเทศเจ้าตำรับในการสั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศ หลายเรื่องเราควรจะสนับสนุนงานวิจัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งงานวิจัยที่จะทำให้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเทคโนโลยีเพื่อทุกคน เป็นเทคโนโลยีที่คนไม่ว่าจะมีข้อจำกัดใด ๆ สามารถที่จะเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ และในเรื่องสำคัญอีกหลายเรื่องนะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการรักษาพยาบาลซึ่งก็ทราบว่ายังมีคนที่ไม่สามารถจะเข้าถึงอีกมากมาย ผมคิดว่าเงินเหล่านี้มีค่ามากมายมหาศาล ถ้าจำเป็นจะต้องกู้จริง ๆ รัฐบาลก็ควรจะต้องจัดลำดับให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ให้มาก ผมจะไม่พูดซ้ำเรื่องที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านอื่นได้กล่าวไปแล้วนะครับ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่อง การจัดการน้ำ ปัญหาเรื่องเกษตรกรรม เพราะว่ามีผู้ให้ความสนใจอยู่แล้วนะครับ

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญก็คือเรื่องของการนำเงินมาใช้ในการป้องกันสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งผมคิดว่าอุบัติเหตุ นั้นเป็นสาเหตุหนึ่งของความพิการ เป็นสาเหตุหนึ่งของความเจ็บป่วย บ้านเรานั้นยังไม่ประสบความสำเร็จในเรื่องของการลดอุบัติเหตุเท่าที่ควร หลายครั้งสามารถจะป้องกันได้ครับ ที่เห็นได้อย่างชัดเจนก็คือบริเวณทางแยกที่ตัดกับทางรถไฟหลายแห่ง เท่าที่ทราบมีจำนวน ๓๐๐-๔๐๐ แห่งที่ไม่มีสัญญาณ และแทนที่ท่านจะสร้างเป็นสะพานยกระดับ แทนที่ท่านจะสร้างเป็นอุโมงค์ ท่านก็ไม่สร้าง ก็ปล่อยให้ประชาชนไปเผชิญชะตากรรมเอาเอง ถือว่าเป็นกรรมของใครของมันก็แล้วกัน อย่างนี้เป็นต้น ผมคิดว่าเรื่องนี้ น่าจะได้รับการดูแลแก้ไขนะครับ

ท้ายที่สุดนี้ ผมมีความเป็นห่วงในเรื่องของการเข้าถึงบทเรียน ตำราเรียน ซึ่งนโยบายของรัฐบาลก็คืออยากจะให้นักเรียนเรียนฟรี แต่ท่านทราบไหมครับว่า ตำราเรียนนั้นมีราคาสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำราเรียนที่จำเป็นจะต้องนำไปทำซ้ำหรือไปดัดแปลงให้กลุ่มคนหลายกลุ่มที่มีปัญหาในการอ่านจะจะสามารถเข้าถึงได้มีราคาค่างวดค่อนข้างสูงครับ ถ้ารัฐบาลไม่ช่วยสนับสนุนการผลิตตำราเหล่านี้ นักเรียนที่เป็นเด็กพิการ ก็ดี เป็นเด็กชนเผ่าก็ดี เป็นผู้ที่มีปัญหาทางการอ่านอื่น ๆ ก็ดี ก็จะไม่สามารถเข้าถึงบทเรียนได้ เพราะฉะนั้นน่าจะอยากให้รัฐบาลสนับสนุนการผลิตตำราเรียนในรูปแบบที่เป็นสื่อทางเลือก ไม่ว่าจะเป็นตำราเรียนที่เป็นสื่อมัลติมีเดีย (Multimedia) ก็ดี เป็นอักษรเบลล์

(Braille) ก็ดี เป็นภาษามือก็ดี หรือเป็นภาษากลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ก็ดี ก็จะเป็นประโยชน์ครับ
ขอบพระคุณมากครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณสุชาติ ลายนำเงิน คนสุดท้าย

นายสุชาติ ลายนำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุชาติ ลายนำเงิน พรรคเพื่อไทย จังหวัดลพบุรี ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา ก็ขอพูดเป็นคนสุดท้ายในเวทีแห่งนี้ที่รัฐบาลจะพาพวกผมไปเป็นหนึ่งอีก
ในอีกไม่กี่ชั่วโมงข้างหน้านี้ ฝากท่านประธานครับ เมื่อปีที่ฟังตั้งแต่บ่ายสองโมงมา
แทนพี่น้องประชาชนคนไทยทั่วประเทศ ก็ได้รับรายงาน มีบางคนก็โทรศัพท์มาบอกว่า
สภาจะกู้เงินอีกแล้วหรือครับท่านประธาน เขาฝากบอกมาว่าเมื่อปีนี้มีพุดดีที่สุดก็คือ
ท่าน พันเอก วินัย สมพงษ์ การกู้เงินต้องมีเหตุผลครับท่านประธาน วันนี้แผนการกู้เงิน
มีอยู่ ๓-๔ แผน ครั้งที่ผ่านมา พ.ร.ก. ๑๗,๐๐๐ ล้านบาทก็ยังใช้ไม่หมด วันนี้รัฐบาลจะเอา
มากู้อีก ลืมแล้วหรือครับท่านประธาน ลืมเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงของพระองค์ท่านที่ได้
เตือนไว้เสมอว่าประเทศนี้ น่าจะบริหารแบบเศรษฐกิจพอเพียง วันนี้เว็ลด์ แบงก์หรือเงิน
ต่างชาติ เงินใจกำ เราก็จะกู้มาเหมือนเดิม ยังไม่เห็นรัฐบาลนี้เลยครับ ๑ ปี ๔ เดือนที่ผ่านมา
รัฐบาลนี้ยังไม่เคยพูดเลยครับว่าจะขายข้าวให้ได้ราคาเกวียนละ ๑๔,๐๐๐ บาทหรือ
๑๕,๐๐๐ บาท แทนพี่น้องประชาชนชาวไร่ชาวนา มีแต่รัฐบาลนี้เสนอแผนกู้ กู้ กู้อย่างเดียว
อย่างที่คุณอื่นเขาบอก วันนี้ผมเป็นผู้แทนราษฎรในสภา ผมเป็นคนที่ไม่โดนเลือกมาให้มา
เป็นฝ่ายค้านในสภาก็ว่าได้ ผมยืนยันครับท่านประธาน และฝากไปถึงคณะรัฐบาล
ของรัฐบาลนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์นั้นครับว่าอย่าเพิ่งรีบกู้เลย อย่างน้อยก็เห็นใจ
ประชาชนครับว่าไม่ต้องไปเพิ่มจำนวนหนี้สาธารณะขึ้นให้กับพี่น้องประชาชนคนไทย
เหตุผล เพราะผมดูโครงการแต่ละโครงการแล้วครับท่านประธาน บางโครงการไม่รู้วากู้ไป
ซ้ำซ้อนกันหรือเปล่า -----

บางโครงการเป็นโครงการต่อเนื่องก็ไม่น่ามีปัญหา แต่โครงการที่เป็นโครงการแบบรีบ ๆ ร้อน ๆ ร้อนจนไม่รู้ว่าเหมือนกับ ต้องบอกท่านประธานว่าเหมือนคนเป็นหนี้แล้วไม่มีสตางค์ไปใช้เขา ไม่รู้จะเอาที่ไหนไปใช้ก็ไปกู้เพื่อนมาใช้หนี้เขา ถ้าผมพูดในสภาก็เหมือนคนเล่นการพนันหมดตัวชั่วคราวนี้ รัฐบาลนี้เหมือนคนเล่นการพนันหมดตัว ไปติดเขาไว้ไม่รู้จะทำอย่างไรก็เอาประชาชนไปกู้ เพราะโง่งงก็ไม่มี หลักฐานความมั่นคงการเมืองก็ไม่ค่อยแข็ง สุดท้ายไปกู้เอาประชาชนไปเป็นกำบัง ทำไมผมพูดอย่างนี้ นี่คือประเทศไทยครับ ประเทศไทยน่าจะมีเอกราช เป็นเอกราชที่ไม่ได้ไปเป็นหนี้คนอื่นเขาเสียบ้าง นี่ยังไม่ทันไรครับลืมตาอ้าปากได้ไม่เกิน ๒-๓ ปี วันนี้เดินสู่วังวนเดิมครับ วังวนที่กลับไปกู้เหมือนเดิม กลับไปกู้มาอีกเป็นหมื่น ๆ ล้าน ท่านประธานลองมองกลับไปทีฟี่น้องต่างจังหวัดชาวไร่ชาวนา พ่อค้าประชาชน วันนี้ฟี่น้องเดือดร้อนมากครับท่านประธาน บางบ้านแทบทะเลาะกันลูกจะเปิดเทอมยังหาสตางค์ไปซื้อเสื้อผ้าไปโรงเรียนไม่ได้เลย แถมปัญหาพ่วงมา ยาเสพติดเดินขายกันว่อนไปหมด รัฐบาลไม่เคยคิดจะแก้ปัญหาดังนั้น แต่รัฐบาลกลับไปกู้เงินเข้ามาอีก นี่คือการเจ็บปวดของคนไทย ผมเป็นคนต่างจังหวัดไปที่ไหนมีคนร้องที่นั่น ท่านประธานก็คงเป็นคนต่างจังหวัดเหมือนผม การกู้เงินแต่ละครั้ง ๆ ถามฟี่น้องประชาชนว่ารู้เรื่องไหม ฟี่น้องประชาชนบอกไม่รู้หรอก คนที่จะรู้เรื่องดีก็คือผู้แทนราษฎรที่เขาเลือกมาครั้งที่แล้ว พ.ร.ก. ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทผมก็ขวางเต็มที่ ผมขวางเต็มที่ ผมก็พูดต่อไว้ในสภาด้วยซ้ำไป ขอย้อนกลับไปนิดเดียวเมื่อก็มีหลายคนพูดเรื่องโครงการไทยเข้มแข็ง ผมเข้มแข็งที่สุดที่จังหวัดลพบุรีของผมนั่นละครับ ผมเห็นถนนดี ๆ มันก็เข้มแข็งเหมือนเดิม ทำแต่ข้างหน้า ถนนที่โครงสร้างแข็งแรงอยู่แล้วนี่ก็คือเงินกู้อีกครั้งครับท่านประธาน คนกรุงเทพฯ กู้มาสร้างถนน กู้สร้างรถไฟฟ้า กรุงเทพฯ เจริญ แล้วถามว่าต่างจังหวัดไม่พัฒนาให้มันเจริญเหมือนกันหรือ นี่ก็ประเทศไทยที่เสียภาษีเหมือนกัน วันนี้ถ้ารัฐบาลแน่วจริงกู้สิครับ กู้ไปสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้นที่มันมีปัญหาใหญ่ ๆ อยู่ ผมฝากท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการประติษฐ เพราะว่าเป็นคนจังหวัดพิจิตร ภัยแล้งท่านเห็นไหมครับ เวลานั้นน้ำท่วมจังหวัดพิจิตร น้ำท่วมจังหวัดสุโขทัย เวลาแล้งก็แล้งอยู่แถวจังหวัดพิจิตร แถวจังหวัดสุโขทัย เหตุผลทำไมผมพูดอย่างนี้ครับท่านประธาน ถ้ามีเขื่อนแก่งเสือเต้นผมขอพูดไว้ตรงนี้อีก ครั้งที่แล้วมีการศึกษา ๒๕ กลุ่มน้ำสร้างแก่งเสือเต้นประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทแต่ไม่ยอมสร้างกลัวเอ็นจีโอ (NGO)

ร้อง วันนี้ไม่ต้องกลัวครับท่านประธานประเทศจีนนี้เขาสร้างแบบไม่ต้องเกรงใจ แต่ถ้า
รัฐบาลนี้เก่งจริงแน่จริงทำเถอะครับ ถ้าสร้างเก่งเสียต้นได้ จังหวัดลพบุรี จังหวัดพิจิตร
จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอ่างทอง หน้าน้ำเก็บน้ำ น้ำแล้งปล่อยน้ำมาทำนาหรือท่านไม่กล้าทำ
ก็โอนโครงการไปเป็นโครงการพระราชดำริเหมือนเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ จังหวัดลพบุรี พี่น้อง
จะได้ลืมตาอ้าปากได้ ดีกว่าพวกท่านไปกู้แล้วมาทำถนนที่ยังดี ๆ อยู่ นี่คือเหตุผลของผม
ครับท่านประธาน ในเมื่อผมเป็นปากเป็นเสียงแทนพี่น้องฝากต่อท่านประธานด้วยครับ
การบริหารประเทศนี้ราคาพืชผลพืชไร่ยังไม่เคยมีใครพูดเลย ยังไม่มีใครเห็น ที่ผ่านมารั้งแรก
พ.ร.ก. เงินกู้ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เงินเหลือ ๑๖,๐๐๐ ล้านบาทต้องคืนคลัง ยกเลิก
พ.ร.ก. เงินกู้ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทอ้างว่าไม่จำเป็น ห่างกัน ๑ สัปดาห์กู้อีกแล้ว น้ำแล้ง
ฝนแล้ง ทำไม่ไม่กู้เพื่อไปแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนคนไทยทั่วประเทศเสียบ้าง
วันนี้อยากจะให้ลูกหลานของเรามีความสุขกับรัฐบาลในการบริหารเงินที่กู้มา ฝากนะครับ
ท่านประธานครับ ฝากเรื่องทุจริตคอร์รัปชันที่ผ่านมา พอรู้แล้วโกงจับได้ท่านก็เปลี่ยนออก
เอาคนอื่นมานั่งแทน แล้วก็บอกหน้าตาเฉยว่าไม่เป็นไรแล้วก็ใช้เวลาเจียบหายไป
๓-๔ โครงการที่พรรคเพื่อไทยตามอยู่ เช่น โครงการสิทธิชุมชนพอเพียง ประเด็นที่ ๑
สาธารณสุข ประเด็นที่ ๒ ปลอดภัย ประเด็นที่ ๓ ทุกเรื่องเป็นเรื่องของเงินกู้ทั้งนั้น
แล้วท่านก็เปลี่ยนคนออกไป แล้วก็เอาคนอื่นมานั่ง แล้ววันนี้ท่านก็มาเสนออีกแล้วกู้แล้ว
จะมีการโกงหรือเปล่านั้นก็ยังไม่รู้ ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ถือว่าปิดการอภิปราย
เชิญรัฐมนตรีจะตอบไหมครับ เชิญครับ

นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานรัฐสภา ท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพทุกท่านครับ ผมได้นั่งฟังข้อเสนอแนะ
คำอภิปราย และความคิดเห็น ที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง และใคร่จะถือโอกาสนี้อธิบายให้
ท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกรัฐสภาได้เข้าใจว่าในเอกสารที่แจกไปผมคิดว่า
มีความเข้าใจผิดกัน เพราะว่าผู้ตั้งข้อสังเกตนี้จะตั้งข้อสังเกตเหมือนกันหมด คืออยากจะรู้
ว่านำเงินกู้ไปใช้อะไร แล้วก็มีผู้ตั้งข้อสังเกตว่า นำเงินกู้ไปใช้ในส่วนของการตลาดทุน ในส่วน
ของการปรับปรุงการบริหารจัดการ ในส่วนของปรับปรุงงาน สำนักงานนายกรัฐมนตรี
ตามหน้าที่เป็นตาราง แล้วก็มีตารางที่บอกว่าดำเนินการแล้ว ๆ ขอเรียนชี้แจงว่าในส่วนนั้น
ไม่ใช่เป็นส่วนที่นำเงินกู้ไปใช้ ส่วนนั้นเป็นส่วนของธนาคารโลก ในส่วนของธนาคารโลก
ที่บอกว่า ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์นั้นนำเงินไปใช้ในปัจจัยเรื่องของการบริหารงบประมาณ
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ อันนี้เป็นเรื่องของธนาคารโลกเขามีข้อว่าถ้าเราดำเนินการบริหาร
จัดการ การจัดสรรงบประมาณ บริหารจัดการสำนักงานนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้มีประสิทธิภาพแล้วเขาถึงให้เรากู้ เป็นเงื่อนไข
ที่ว่าถ้าเราทำสิ่งเหล่านี้แล้วเขาถึงให้เรากู้ ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์

ในส่วนต่อไปครับ ส่วนของเอดีบีนั้นถ้าเราได้ปรับปรุงตลาดหลักทรัพย์
มีแนวทางที่จะปรับปรุงให้ตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทยนั้นดีขึ้นเขาถึงให้เรากู้อีก
๓๐๐ ล้านดอลลาร์ ไม่ใช่เราเอาเงิน ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ของธนาคารโลกไปใช้ในส่วน
ตารางที่ท่านได้เห็น ไม่ใช่เราเอาเงิน ๓๐๐ ล้านดอลลาร์ของเอดีบีไปใช้ ฉะนั้นผมเข้าใจว่า
มีความเข้าใจผิด ซึ่งผมต้องขอกราบอภัยผ่านท่านประธานรัฐสภาไปยังเพื่อนสมาชิกด้วย

ส่วนถามว่าเงินทั้ง ๒ แหล่งนี้นำไปใช้อะไร คือทางกระทรวงการคลัง
มีความคิดเห็นว่า เงินกู้ในลักษณะนี้เราจะนำไปใช้ในโครงการที่สนับสนุนภายใต้โครงการ
ปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ซึ่งเราได้ยกเลิก พ.ร.บ.เงิน กู้ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทไปแล้ว ฉะนั้น
มันเป็นยุทธศาสตร์ ท่านประธานครับ มันเป็นยุทธศาสตร์ของรัฐบาลที่จะมองว่าในสภาวะ
เศรษฐกิจที่ยังไม่ดีขึ้น ประจวบกับปัญหาที่เกิดขึ้นปัจจุบันนี้ ความไม่สงบที่มีในประเทศเรา

รัฐบาลมีความจำเป็นที่จะมีเงินก้อนหนึ่ง มีเงินก้อนหนึ่งไปใช้เพื่อที่จะกระตุ้นเศรษฐกิจ ผมเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินี้ครับว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ เมื่อเราประสบวิกฤติเศรษฐกิจในสมัยที่ท่านสมควรเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีสุรพงษ์ได้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ก็มีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจออกมา สมัยท่านรัฐมนตรีสุชาติ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ก็มีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเข้ามา สมัยนี้ซึ่งเป็นรัฐบาลชุดนี้ ก็มีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของแต่ละรัฐบาลแต่ละชุดเข้ามา ซึ่งผมกราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธาน ผมคิดว่าเราโชคดี โชคดีอย่างไรครับ โชคดีที่ว่ามาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นแต่ละรัฐบาลเห็นแนวทางคล้าย ๆ กัน คล้าย ๆ กัน หมายความว่า ถ้ารัฐบาลชุดไหนมีมาตรการแล้ว ถ้ามาตรการไหนดีรัฐบาลชุดนั้นจะทำต่อ ถ้ามาตรการไหนไม่ดีหรือเห็นว่าไม่มีความจำเป็นรัฐบาลชุดนั้นก็ยกเลิก ฉะนั้นมาตรการต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการมาตั้งแต่รัฐบาลท่านสมควรจนถึงรัฐบาลชุดนี้ -----

ผมว่าส่วนใหญ่จะเป็นมาตรการต่อเนื่อง ยกเว้นแต่ว่ารัฐบาลชุดนี้ได้ออก พ.ร.บ. เงินกู้ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทซึ่งผ่านสภาไป แต่ พ.ร.บ. เงินกู้ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท อันใหม่ที่ได้ยกเลิกไปแล้วนั้น รัฐบาลเห็นว่าไม่มีความจำเป็น ด้วยเหตุผลที่ว่ารัฐบาลจัดเก็บรายได้ได้ดีขึ้น รัฐบาลประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการเศรษฐกิจที่ดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ในสถานการณ์เช่นนี้รัฐบาลยังมีอาจนิ่งนอนใจ จึงใช้ยุทธศาสตร์ที่อาจจะมีความคิดที่แตกต่างกับคนอื่น ยุทธศาสตร์ก็คือว่าเมื่อเศรษฐกิจยังอยู่ในสภาวะที่เปราะบาง ประจวบกับสถานการณ์ไม่สงบในประเทศเรา และสถานการณ์ในยุโรปไม่ว่าจะเป็นประเทศกรีซ ไม่ว่าจะเป็นประเทศโปรตุเกส ไม่ว่าจะเป็นประเทศสเปน ซึ่งมีการพูดกันว่า จะมีปัญหากระทบเศรษฐกิจต่อเนื่องของโลก ฉะนั้นรัฐบาลเห็นว่ามี ความจำเป็นที่เราจะต้องมีเงินหรืองบประมาณก้อนหนึ่งเพื่อที่จะนำไปใช้รองรับการกระตุ้นเศรษฐกิจหรือใช้จ่ายให้เกิดความคล่องตัว ที่นี้ถามว่าไปใช้อะไร ส่วนใหญ่ที่พูดคุยกันก็คือว่าโครงการที่อยู่ใน เอสพี ๒ ที่เราได้ยกเลิก พ.ร.บ. ไปนั้น จะนำโครงการที่อยู่ในนั้นนำมาลำดับความสำคัญ อย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาบางท่าน หรือท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านได้แนะนำ ผมมาว่าควรจะต้องลำดับความสำคัญให้ดีในการนำเงินก้อนนี้ไปใช้ ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนชี้แจงว่าเงินต่าง ๆ เหล่านี้ หรือเงินกู้ต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นเงินกู้ที่เราหน้าที่จะไปกู้ เพราะว่าด้วยปัญหาเศรษฐกิจที่กำลังจะเกิดขึ้นในประเทศกรีซ ประเทศสเปน และประเทศโปรตุเกส จะทำให้เราหาเงินกู้ได้ยากขึ้น จะทำให้เราหาเงินกู้ได้มีดอกเบี้ยที่แพงขึ้น ผมเข้าใจครับว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ ท่านมีความกังวลว่ากู้มากเหลือเกิน แต่วันนี้ได้พิสูจน์แล้วครับว่าการที่เรากู้เงินมาในส่วนของ พ.ร.บ. ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และนำเงินไปใช้จ่าย วันนี้สิ่งที่มันได้สะท้อนกลับให้เห็นว่าเศรษฐกิจนั้นดีขึ้นก็คือเราจัดเก็บภาษีเพิ่มขึ้นได้ในช่วง ๖ เดือนของปีนี้ได้มากขึ้นตามตัวเลขที่เราได้ทราบกันอยู่ ผมจึงเรียนท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่มีความคิดเห็นที่ดีมาก มีความคิดเห็นที่สอดคล้อง เห็นใจและเห็นด้วยกับท่านที่ว่าท่านมีความเป็นห่วงในการใช้จ่ายงบประมาณ มีความเป็นห่วงในการใช้จ่ายภาษีของพี่น้องประชาชน ซึ่งผมมีความเป็นห่วงด้วย ฉะนั้นในอีกส่วนหนึ่งที่ผมอยากจะตอบคำถามของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมีความเป็นห่วงในเรื่องของหนี้สิน วันนี้หนี้สาธารณะต่อจีดีพีในปัจจุบันนะครับ ตัวเลขอยู่ที่

ระดับ ๔๑.๔ ซึ่งการกู้เงินจากต่างประเทศในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ที่ผ่านมารั้งนี้ไม่เกินกรอบ
ที่กฎหมายอนุมัติ และสำหรับการกู้ในครั้งนี้อาจธนาคารโลกและธนาคารพัฒนาเอเชีย
จะทำให้หนี้สินต่อจีดีพีเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๐๐๐๔๔๒๑ ตัวเลขอาจจะละเอียดมากเกินไป
แต่น้อยมากที่จะทำให้หนี้สินเราเพิ่มขึ้น ผมจึงอยากกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติให้ได้เข้าใจและได้ทราบ ผมคิดว่าเราเข้าใจกันดี แต่ว่าโครงการ
ต่าง ๆ ที่คิดว่าจะใช้จ่ายนั้น อีกครั้งนะครับ จะดำเนินการนำโครงการที่อยู่ใน พ.ร.บ. ที่เรา
ยกเลิกไปแล้วนำมาใส่ในตัวนี้และจะต้องผ่านคณะกรรมการซึ่งมีปลัดกระทรวงการคลัง
เป็นประธาน และนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่งครับท่านประธาน ขอขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็จบ ต่อไปผมจะถามมติ มีอะไรครับ จบการอภิปรายแล้วท่านวิทยา จบไปแล้ว เราปิดการอภิปรายไปแล้วครับ ต่อไปก็มีแค่ การลงมติ แล้วผมจะตรวจสอบดูว่าสมาชิกอยู่ครบไหมครบ ถ้าครบก็จะลงมติ ถ้าไม่ครบ ก็จะเลื่อนการลงมติ ขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนครับ

(นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ ก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีอะไรครับ ปิดการอภิปราย ลงมติแล้ว

นายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธาน ที่เคารพ ผม เจริญ จรรย์โกมล สมาชิกรัฐสภาจากจังหวัดชัยภูมิ ในข้อที่ได้เสนอต่อ ท่านประธานแล้ว ท่านประธานอาจจะขึ้นมาแล้วก็ไม่ทราบ คือผมได้อภิปรายแล้วก็ได้ เสนอไปที่ท่านประธานว่าในรายการนี้เมื่อรัฐบาลได้เสนอเข้ามาแล้วก็ไม่ทราบถึง รายละเอียด แล้วก็สมาชิกรัฐสภาหลายท่านก็ได้อภิปราย ผมจึงเสนอท่านประธานไป ท่านประธานก็ให้อภิปรายไปก่อน ก็คือขอตักกรมาธิการขึ้นมาเพื่อตรวจสอบเรื่องนี้ ก่อนได้ไหม ขอประเด็นนี้ก่อนได้ไหมท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เดียวผมตรวจสอบองค์ประชุม ก่อนครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : อันไหนนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมตรวจสอบองค์ประชุมก่อนครับ เชิญคุณวิทยา

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย เนื่องจากเราประชุมมาล่วงเลยเวลาที่ทำความตกลงกัน พอสมควร ผมอยากให้ท่านประธานเลื่อนการลงมติไปนัดหน้าครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ดูองค์ประชุมสักหน่อยครับ เดียวผมจะผิข้อบังคับ มีอะไรอีกหรือครับ มีเยอะเหลือเกินครับ มีอะไรครับ มันปิด การอภิปรายแล้ว

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม พีรพันธุ์ พาลุสุข ท่านประธานเมื่อสักนี้ผมฟังคำชี้แจงจากท่านรัฐมนตรีท่านพูดในสภานี้ว่า

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ปิดอภิปรายแล้วครับ ท่านเป็นนักกฎหมายครับ เมื่อปิดอภิปรายแล้ว ข้อบังคับมันก็จะบังคับไว้ชัด

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : ผมไม่ได้อภิปรายครับท่านประธาน เพียงแต่อยากย้ำต่อที่ประชุม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านไม่อภิปราย ท่านพูดใช่ไหมครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : พูดแต่ไม่ใช่อภิปราย เพียงแต่ย้ำต่อที่ประชุมบอกว่าเมื่อสักนี้ท่านรัฐมนตรีตอบว่าเงินก้อนนี้จะเอาไปใช้แทนเงินกู้ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทที่เป็น พ.ร.บ. ก็คือรัฐบาลบอกว่าจะไปใช้ในโครงการไทยเข้มแข็ง ซึ่งเดิมผมเข้าใจว่ารัฐบาลบอกว่าจะกู้มา ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ไม่กู้แล้วจะเอาเข้าโครงการเป็นงบประมาณปีต่อไป แต่ว่าอันนี้จะมาใช้กับโครงการไทยเข้มแข็งนี่คือเรื่องปัญหาที่ยิ่งใหญ่ ฉะนั้นผมคิดว่าสมาชิกจำเป็นจะต้องใส่ใจเรื่องนี้ให้มาก ๆ ครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสุทัศน์มีอะไรอีกครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ความจริงปกติท่านประธานได้กำหนดไว้ว่าเราประชุมกันประมาณห้าโมงเย็น นี่เลื่อนเวลามาจนถึงทุ่มหนึ่ง กระผมเห็นว่าท่านประธานควรจะเลื่อนการลงมติไป

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือวันนี้เรานัดไว้ทั้งท่านประธานวุฒิสภาว่าจะเอากันให้เสร็จถึงระเบียบวาระการประชุมที่พิจารณาเสร็จแล้วอะไรต่าง ๆ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ใช่ครับท่านประธาน